

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 321

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

20 listopada 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2012/708/UE:

- ★ Decyzja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 15 października 2010 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o wspólnym obszarze lotniczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony 1

Umowa o wspólnym obszarze lotniczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1083/2012 z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 808/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾ 33

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1084/2012 z dnia 19 listopada 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 52

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2012/36/UE z dnia 19 listopada 2012 r. zmieniająca dyrektywę 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy ⁽¹⁾ 54

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2012/709/Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie przyjęcia dodatkowego programu badawczego na lata 2012–2015 dotyczącego reaktora wysokostrumieniowego, realizowanego przez Wspólne Centrum Badawcze Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej 59

2012/710/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie uruchomienia w Estonii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych 61
- ★ Decyzja Rady 2012/711/WPZiB z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie wsparcia dla działań Unii mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB 62
- ★ Decyzja Rady 2012/712/WPZiB z dnia 19 listopada 2012 r. dotycząca konferencji przeglądowej Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC) w 2013 r. 68

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie 2011/50/UE z dnia 15 października 2010 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o wspólnym obszarze lotniczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony (Dz.U. L 25 z 28.1.2011) 72

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY I PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANYCH W RADZIE

z dnia 15 października 2010 r.

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o wspólnym obszarze lotniczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony

(2012/708/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ ZEBRANI W RADZIE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Podpisanie

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 5 i 7 oraz art. 218 ust. 8 akapit pierwszy,

1. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii podpisanie Umowy o wspólnym obszarze lotniczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony (zwanej dalej umową), z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy. ⁽¹⁾

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja wynegocjowała w imieniu Unii i państw członkowskich umowę o wspólnym obszarze lotniczym z Gruzją (zwaną dalej umową) zgodnie z decyzją Rady upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji.

2. Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób upoważnionych do podpisania umowy w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 2

Tymczasowe stosowanie

(2) Umowa została paraflowana dnia 5 marca 2010 r.

Do momentu wejścia w życie umowa jest stosowana tymczasowo przez Unię i państwa członkowskie, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi lub krajowym prawodawstwem, w zależności od wymogów, poczynwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie przekazania ostatniej noty, w której strony wzajemnie notyfikowały zakończenie procedur koniecznych do tymczasowego stosowania umowy.

(3) Umowa powinna zostać podpisana i być stosowana tymczasowo przez Unię i państwa członkowskie, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w terminie późniejszym.

Artykuł 3

Wspólny komitet

(4) Konieczne jest określenie procedur podejmowania, w stosownych przypadkach, decyzji dotyczących sposobu zaprzestania tymczasowego stosowania umowy. Konieczne jest także określenie właściwych procedur udziału Unii i państw członkowskich we wspólnym Komitecie utworzonym na podstawie art. 22 umowy i w postępowaniach w sprawie rozstrzygania sporów przewidzianych w art. 23 umowy, jak również procedur dotyczących wdrażania niektórych postanowień umowy dotyczących ochrony i bezpieczeństwa,

1. We wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy art. 22 umowy Unię Europejską i państwa członkowskie reprezentują przedstawiciele Komisji i państw członkowskich.

2. Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska i jej państwa członkowskie we wspólnym Komitecie, dotyczące zmian załącznika III lub załącznika IV umowy zgodnie z art. 26 ust. 2

⁽¹⁾ Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego.

umowy oraz kwestii wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji UE, które nie wymagają przyjęcia decyzji mającej skutki prawne, ustalane jest przez Komisję i przekazywane z wyprzedzeniem Radzie oraz państwom członkowskim.

3. Odnośnie do decyzji wspólnego komitetu dotyczących spraw wchodzących w zakres kompetencji UE, stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska i jej państwa członkowskie, przyjmowane jest przez Radę stanowiącą kwalifikowaną większość głosów, na wniosek Komisji, chyba że mające zastosowanie procedury głosowania, określone w Traktatach UE, stanowią inaczej.

4. Odnośnie do decyzji wspólnego komitetu dotyczących spraw wchodzących w zakres kompetencji państw członkowskich, stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska i jej państwa członkowskie, przyjmowane jest przez Radę stanowiącą jednomyślnie, na wniosek Komisji lub państw członkowskich, chyba że w terminie jednego miesiąca od przyjęcia stanowiska państwo członkowskie poinformowało Sekretariat Generalny Rady, że może zaakceptować decyzję, która ma być przyjęta przez wspólny komitet, tylko w porozumieniu ze swoimi organami legislacyjnymi.

5. Stanowisko Unii i państw członkowskich we wspólnym Komitecie przedstawiane jest przez Komisję, z wyjątkiem kwestii, które wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji państw członkowskich, w których to przypadkach stanowisko przedstawiane jest przez prezydencję Rady lub, jeżeli taką decyzję podejmie Rada, przez Komisję.

Artykuł 4

Rozstrzyganie sporów

1. Komisja reprezentuje Unię i państwa członkowskie w postępowaniach w sprawie rozstrzygania sporów, określonych w art. 23 umowy.

2. Decyzja w sprawie zawieszenia korzyści na podstawie art. 23 umowy jest podejmowana przez Radę na wniosek Komisji. Rada stanowi kwalifikowaną większość głosów.

3. Decyzje dotyczące wszystkich pozostałych właściwych działań podejmowanych na podstawie art. 23 umowy w sprawach wchodzących w zakres kompetencji UE są podejmowane przez Komisję wspomaganą przez specjalny komitet złożony z przedstawicieli państw członkowskich wyznaczonych przez Radę.

Artykuł 5

Informacje przekazywane Komisji

1. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich decyzjach dotyczących odmowy udzielenia, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia zezwolenia wydanego gruzińskiemu przedsiębiorstwu lotniczemu, które zamierzają podjąć na podstawie art. 5 umowy.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich wnioskach lub powiadomieniach przekazanych lub otrzymanych przez nie na podstawie art. 14 umowy (bezpieczeństwo lotnicze).

3. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich wnioskach lub powiadomieniach przekazanych lub otrzymanych przez nie na podstawie art. 15 umowy (ochrona lotnictwa).

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 października 2010 r.

W imieniu Rady

E. SCHOUPE

Przewodniczący

UMOWA O WSPÓLNYM OBSZARZE LOTNICZYM

między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARI,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIESKA,

MALTA,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Strony Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi”, i

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

GRUZJA, zwana dalej „Gruzją”,

z drugiej strony,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, sporządzoną w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 1996 r.;

DAŻĄC do stworzenia wspólnego obszaru lotniczego (WOL) opartego na wzajemnym dostępie do rynków transportu lotniczego Stron, równych warunkach konkurencji oraz poszanowaniu jednakowych zasad – w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, ochrony, zarządzania ruchem lotniczym, aspektów społecznych i środowiska naturalnego;

DAŻĄC do ułatwienia rozszerzenia możliwości rozwoju transportu lotniczego, w tym poprzez rozwój sieci transportu lotniczego, w której oferowane są dogodne przewozy lotnicze odpowiadające potrzebom pasażerów i nadawców ładunków;

UZNAJĄC znaczenie transportu lotniczego dla rozwoju handlu, turystyki i inwestycji;

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, otwartą do podpisu w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.;

PRZYNAJĄC, że właściwym jest oparcie zasad obowiązujących w WOL na odnośnym prawodawstwie obowiązującym w Unii Europejskiej, określonym w załączniku III do niniejszej Umowy;

UZNAJĄC, że pełna zgodność z zasadami WOL upoważnia Stronę do pełnego wykorzystania oferowanych przez nią możliwości, w tym otwarcia dostępu do rynków i maksymalizacji korzyści dla konsumentów, jak również podmiotów branży lotniczej i pracowników obu Stron;

UZNAJĄC, że stworzenie WOL oraz wdrażanie jego zasad nie mogą zostać osiągnięte bez postanowień przejściowych, w razie konieczności;

UZNAJĄC znaczenie odpowiedniego wsparcia w tym względzie;

DAŻĄC do umożliwienia przewoźnikom lotniczym zaoferowania podróży i nadawcom ładunków konkurencyjnych cen i usług na otwartych rynkach;

DAŻĄC do tego, aby wszystkie sektory branży lotniczej, w tym pracownicy zatrudnieni przez przewoźników lotniczych, skorzystały ze zliberalizowanej umowy;

DAŻĄC do zapewnienia najwyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony w międzynarodowym transporcie lotniczym oraz potwierdzając poważne zaniepokojenie z powodu czynów i zagrożeń skierowanych przeciwko bezpieczeństwu statków powietrznych, narażających na niebezpieczeństwo osoby i mienie, mających negatywny wpływ na wykonywanie transportu lotniczego i podważających zaufanie społeczne do bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;

DAŻĄC do zapewnienia równych szans dla przewoźników lotniczych poprzez stworzenie przewoźnikom lotniczym obu Stron równych i sprawiedliwych warunków umożliwiających eksploatację uzgodnionych linii;

UZNAJĄC, że subwencje mogą negatywnie wpływać na konkurencję pomiędzy przewoźnikami lotniczymi oraz zagrażać podstawowym celom niniejszej Umowy;

POTWIERDZAJĄC znaczenie ochrony środowiska przy opracowywaniu i realizowaniu międzynarodowej polityki w dziedzinie lotnictwa oraz uznając prawa suwerennych państw do podejmowania odpowiednich działań w tym zakresie;

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie ochrony konsumentów, w szczególności ochrony przewidzianej w Konwencji o ujednoliceniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r.;

PLANUJĄC rozwijanie obowiązujących umów o transporcie lotniczym w celu otwarcia dostępu do rynków i zapewnienia maksymalnych korzyści konsumentom, przewoźnikom lotniczym, pracownikom oraz społeczeństwom obu Stron,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

O ile nie określono inaczej, dla celów niniejszej Umowy termin:

- 1) „uzgodnione linie” oraz „określone trasy” oznaczają międzynarodowy transport lotniczy zgodnie z artykułem 2 (Przyznanie praw) i załącznikiem I do niniejszej Umowy;
- 2) „Umowa” oznacza niniejszą Umowę, załączniki do niej oraz wszelkie wprowadzone do nich zmiany;
- 3) „transport lotniczy” oznacza przewóz statkiem powietrznym pasażerów, bagażu, ładunku i poczty, osobno lub łącznie, oferowany publicznie za wynagrodzeniem lub na zasadzie najmu, który dla uniknięcia wątpliwości obejmuje regularny i nieregularny (czarterowy) przewóz lotniczy oraz przewozy obejmujące jedynie ładunek;
- 4) „właściwe władze” oznacza agencje lub jednostki rządowe odpowiedzialne za funkcje administracyjne wynikające z niniejszej Umowy;
- 5) „zdolność” oznacza, czy przewoźnik lotniczy jest zdolny do wykonywania międzynarodowych przewozów lotniczych, to znaczy czy posiada on należyte możliwości finansowe i odpowiednie kompetencje kierownicze oraz czy jest skłonny przestrzegać przepisów ustawowych i wykonawczych oraz wymogów obowiązujących przy wykonywaniu tego rodzaju przewozów;
- 6) „przynależność państwowa” oznacza, czy przewoźnik lotniczy spełnia wymogi dotyczące takich kwestii jak prawo własności, skuteczna kontrola oraz główne miejsce prowadzenia działalności;
- 7) „Konwencja” oznacza Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, otwartą do podpisu w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., i obejmuje:
 - a) każdą zmianę, która weszła w życie zgodnie z artykułem 94 litera a) Konwencji i została ratyfikowana zarówno przez Gruzję, jak i przez państwa członkowskie lub państwa członkowskie Unii Europejskiej; oraz
 - b) każdy załącznik lub każdą zmianę do niego, mające zastosowanie w danym przypadku, przyjęte zgodnie z artykułem 90 Konwencji, o ile taki załącznik lub zmiana są w danym czasie obowiązujące w odniesieniu zarówno do Gruzji, jak i państwa członkowskiego lub państw członkowskich Unii Europejskiej;

- 8) „prawo piątej wolności” oznacza prawo lub przywilej, przyznany przez jedno państwo („państwo przyznające”) przewoźnikom lotniczym z innego państwa („państwo otrzymujące”), pozwalające wykonywać międzynarodowe przewozy lotnicze pomiędzy terytorium państwa przyznającego a terytorium państwa trzeciego, pod warunkiem że przewozy takie rozpoczynają się lub kończą na terytorium państwa otrzymującego;
- 9) „całkowity koszt” oznacza koszt świadczenia usługi wraz z uzasadnioną opłatą z tytułu ogólnych kosztów administracyjnych, oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie właściwe opłaty mające odzwierciedlać koszty ochrony środowiska, stosowane bez rozróżnienia ze względu na przynależność państwową;
- 10) „międzynarodowy transport lotniczy” oznacza przewóz lotniczy wykonywany w przestrzeni powietrznej nad terytorium więcej niż jednego państwa;
- 11) „umowa WEOL” oznacza wielostronną Umowę między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Republiką Chorwacji, Republiką Czarnogóry, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Republiką Serbii i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie⁽¹⁾ w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego;
- 12) „państwo Euromed” oznacza każdy kraj śródziemnomorski zaangażowany w europejską politykę sąsiedztwa (w dniu podpisywania Umowy są to: Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Egipt, Liban, Jordania, Izrael, terytorium Palestyny, Syria i Turcja);
- 13) „obywatel” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo gruzińskie w odniesieniu do strony gruzińskiej, lub obywatelstwo państwa członkowskiego w odniesieniu do strony europejskiej, albo podmiot, o ile – w przypadku osoby prawnej – znajduje się ona przez cały czas pod skuteczną kontrolą, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, osób posiadających obywatelstwo gruzińskie w odniesieniu do strony gruzińskiej, lub osób albo podmiotów posiadających obywatelstwo państwa członkowskiego lub jednego z państw trzecich określonych w załączniku IV, w odniesieniu do strony europejskiej;
- 14) „koncesje” oznacza, w przypadku Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, koncesje i wszelkie inne odnośne dokumenty lub certyfikaty wydane na podstawie obowiązującego prawodawstwa UE, oraz, w przypadku koncesji gruzińskich, certyfikaty lub zezwolenia wydane na podstawie obowiązującego ustawodawstwa gruzińskiego;
- 15) „Strony” oznacza, z jednej strony, Unię Europejską lub jej państwa członkowskie, lub Unię Europejską i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami (strona europejska), oraz z drugiej strony, Gruzję (strona gruzińska);
- 16) „cena” oznacza:
- (i) „taryfy lotnicze” płacone przewoźnikom lotniczym lub ich agentom, lub innym sprzedawcom biletów za przewóz pasażerów i bagażu w ramach przewozów lotniczych, oraz wszelkie warunki, zgodnie z którymi taryfy te mają zastosowanie, w tym wynagrodzenie i warunki oferowane agencji oraz inne usługi pomocnicze; oraz
- (ii) „stawki lotnicze” płacone za przewóz ładunku, oraz warunki, zgodnie z którymi stawki te mają zastosowanie, w tym wynagrodzenie i warunki oferowane agencji oraz inne usługi pomocnicze.
- Definicja ta obejmuje, w stosownych przypadkach, transport naziemny związany z międzynarodowym transportem lotniczym, a także warunki, jakim podlega;
- 17) „główne miejsce prowadzenia działalności” oznacza siedzibę główną lub siedzibę statutową przewoźnika lotniczego w państwie Strony, gdzie wykonywane są główne czynności finansowe i prowadzona jest kontrola działalności operacyjnej przewoźnika lotniczego, w tym zarządzanie ciągłą zdolnością do lotu;
- 18) „obowiązek użyteczności publicznej” oznacza każdy obowiązek nałożony na przewoźników lotniczych w celu zapewnienia na określonej trasie minimalnej liczby regularnych przewozów lotniczych, spełniających ustalone normy dotyczące ciągłości, regularności, ustalania cen i minimalnej zdolności przewozowej, których przewoźnicy lotniczy nie przyjęliby, gdyby brali pod uwagę wyłącznie swój interes handlowy. Przewoźnik lotniczy może uzyskać rekompensatę od zainteresowanej Strony za wypełnianie obowiązków użyteczności publicznej;
- 19) „subwencja” oznacza wszelkiego rodzaju wsparcie finansowe przyznane przez władze państwowe, organizację regionalną lub inną organizację publiczną, tj. w przypadku gdy:
- a) praktyka organu władz państwowych, organu regionalnego lub innej organizacji publicznej obejmuje bezpośrednie przekazanie środków, na przykład w formie dotacji, pożyczek lub dopłaty do kapitału własnego, potencjalne bezpośrednie przekazanie środków do przedsiębiorstwa, przejęcie zobowiązań przedsiębiorstwa, takich jak gwarancje kredytowe, dokapitalizowanie, prawa własności, ochrona przed bankructwem lub ubezpieczenie;
- b) dochód organu władz państwowych, organu regionalnego lub innej organizacji publicznej, który jest skądinąd należny, został utracony, nie uzyskano go lub został bezpodstawnie obniżony;
- c) organ władz państwowych, organ regionalny lub inna organizacja publiczna dostarcza towary lub usługi inne niż ogólna infrastruktura albo zakupuje towary lub usługi; lub
- d) organ władz państwowych, organ regionalny lub inna organizacja publiczna dokonuje płatności na rzecz mechanizmu finansowania, lub powierza albo nakazuje prywatnej jednostce wykonywanie jednej lub większej liczby funkcji określonych w literach a), b) oraz c), które zazwyczaj zostałyby przypisane organom państwowym, a w praktyce nie różnią się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez organy państwowe;

⁽¹⁾ Zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

i gdy świadczenie zostaje tym samym przyznane;

- 20) „SESAR” oznacza techniczny aspekt wdrożenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, umożliwiający skoordynowane i zsynchronizowane badania, rozwój oraz rozmieszczenie systemów zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji;
- 21) „terytorium” oznacza, w odniesieniu do Gruzji, obszary lądowe i przylegające do nich wody terytorialne pozostające pod jej zwierzchnictwem, ochroną lub zarządem, oraz, w odniesieniu do Unii Europejskiej, obszary lądowe (łąd stały i wyspy), wody wewnętrzne i wody terytorialne, na których zastosowanie ma Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tych traktatach i we wszelkich zastępujących je aktach prawnych. Stosowanie niniejszej Umowy do portu lotniczego na Gibraltarze uważa się za niestanowiące uszczerbku dla odpowiednich stanowisk prawnych Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do sporu dotyczącego zakresu zwierzchnictwa nad terytorium, na którym znajduje się ten port lotniczy, i do utrzymania w mocy, w odniesieniu do portu lotniczego na Gibraltarze, zawieszenia stosowania środków UE w dziedzinie lotnictwa obowiązujących na dzień 18 września 2006 r. pomiędzy państwami członkowskimi, zgodnie z deklaracją ministrów w sprawie portu lotniczego na Gibraltarze, uzgodnioną w Kordobie w dniu 18 września 2006 r.;
- 22) „opłata od użytkownika” oznacza opłatę nakładaną na przewoźników lotniczych z tytułu udostępnienia obiektów lub świadczenia usług związanych z portem lotniczym, otoczeniem portu lotniczego, żeglugą powietrzną lub ochroną lotnictwa, w tym powiązanych z nimi usług i obiektów.

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA GOSPODARCZE

Artykuł 2

Przyznanie praw

1. Każda Strona przyznaje drugiej Stronie, zgodnie z załącznikiem I i załącznikiem II, następujące prawa w celu wykonywania międzynarodowego transportu lotniczego przez przewoźników lotniczych drugiej Strony:
- a) prawo do przelotu nad jej terytorium bez lądowania;
- b) prawo do postoju na jej terytorium w każdym celu poza zabraniami na pokład lub wysadzeniem pasażerów, załadunkiem lub wyładunkiem bagażu, ładunku i/lub poczty w ramach transportu lotniczego (cele niehandlowe);
- c) w ramach eksploatacji uzgodnionej linii na określonej trasie, prawo do postoju na jej terytorium w celu zabrania na pokład lub wysadzenia pasażerów, ładunku i/lub poczty, osobno lub łącznie; oraz
- d) inne prawa określone w niniejszej Umowie.
2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie przyznaje przewoźnikom lotniczym:

- a) Gruzji prawa do zabierania na pokład, na terytorium któregośkolwiek państwa członkowskiego, pasażerów, bagażu, ładunku i/lub poczty, przewożonych za wynagrodzeniem i przeznaczonych do innego punktu na terytorium tego państwa członkowskiego;
- b) Unii Europejskiej prawa do zabierania na pokład, na terytorium Gruzji, pasażerów, bagażu, ładunku i/lub poczty, przewożonych za wynagrodzeniem i przeznaczonych do innego punktu na terytorium Gruzji.

Artykuł 3

Udzielanie zezwoleń

1. Po otrzymaniu wniosków o zezwolenie eksploatacyjne od przewoźnika lotniczego jednej ze Stron, właściwe władze drugiej Strony udzielają odpowiednich zezwoleń w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:
- a) w odniesieniu do przewoźnika lotniczego z Gruzji:
- główne miejsce prowadzenia działalności przewoźnika lotniczego znajduje się w Gruzji, a przewoźnik lotniczy posiada ważną koncesję zgodnie z obowiązującym w Gruzji prawem, oraz
 - Gruzja sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, oraz
 - o ile nie określono inaczej w artykule 6 (Inwestycje) niniejszej Umowy, przewoźnik lotniczy jest własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, Gruzji i/lub obywateli Gruzji, i pozostaje pod skuteczną kontrolą tychże;
- b) w odniesieniu do przewoźnika lotniczego z Unii Europejskiej:
- główne miejsce prowadzenia działalności przewoźnika lotniczego znajduje się na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a przewoźnik posiada ważną koncesję, oraz
 - państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, przy czym właściwe władze są wyraźnie określone, oraz
 - o ile nie określono inaczej w artykule 6 (Inwestycje) niniejszej Umowy, przewoźnik lotniczy jest własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, państw członkowskich i/lub obywateli państw członkowskich, bądź innych państw wymienionych w załączniku IV i/lub obywateli tych państw;
- c) przewoźnik lotniczy spełnia warunki przewidziane przepisami ustawowymi i wykonawczymi stosowanymi zwykle przez właściwe władze w zakresie realizacji usług transportu lotniczego; oraz
- d) utrzymuje się i stosuje postanowienia określone w artykule 14 (Bezpieczeństwo lotnictwa) i artykule 15 (Ochrona lotnictwa) niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Wzajemne uznawanie ustaleń regulacyjnych w zakresie zdolności przedsiębiorstwa lotniczego, prawa własności i kontroli

Po otrzymaniu wniosku o udzielenie zezwolenia od przewoźnika lotniczego jednej ze Stron, właściwe władze drugiej Strony uznają wszelkiego rodzaju ustalenia w zakresie zdolności lub obywatelstwa dokonane przez właściwe władze pierwszej ze Stron w odniesieniu do tego przewoźnika lotniczego, tak jakby ustalenia takie zostały dokonane przez jej własne właściwe władze, i nie badają dalej tych spraw, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w sekcjach a) oraz b) poniżej:

- a) Jeżeli po otrzymaniu wniosku o udzielenie zezwolenia od przewoźnika lotniczego lub po udzieleniu takiego zezwolenia, właściwe władze państwa otrzymującego mają szczególne powody do obaw, że mimo ustaleń dokonanych przez właściwe władze drugiej Strony, warunki przewidziane w artykule 3 (Udzielanie zezwoleń) niniejszej Umowy w odniesieniu do udzielania odpowiednich upoważnień lub zezwoleń nie zostały spełnione, niezwłocznie informują o tym te władze oraz przedstawiają uzasadnione przyczyny swoich obaw. W takim wypadku każda ze Stron może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji, w których mogą brać udział przedstawiciele odnośnych właściwych władz, i/lub wnioskować o udzielenie dodatkowych informacji dotyczących tej sprawy, przy czym wnioski tego rodzaju należy rozpatrywać w możliwie najkrótszym terminie. Jeżeli sprawa pozostaje nierozstrzygnięta, każda ze Stron może wnieść sprawę do Wspólnego Komitetu utworzonego na podstawie artykułu 22 (Wspólny Komitet) niniejszej Umowy.
- b) Niniejszy artykuł nie obejmuje uznawania ustaleń dotyczących:
- certyfikatów lub licencji bezpieczeństwa,
 - uzgodnień w dziedzinie ochrony, lub
 - zakresu ubezpieczenia.

Artykuł 5

Odmowa udzielenia, cofnięcie, zawieszenie, ograniczenie zezwolenia

1. Właściwe władze każdej ze Stron mogą odmówić udzielenia, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć zezwolenie eksploatacyjne, lub w inny sposób zawiesić lub ograniczyć wykonywanie operacji przez przewoźnika lotniczego drugiej Strony, w przypadku gdy:

- a) w odniesieniu do przewoźnika lotniczego z Gruzji:
- główne miejsce prowadzenia działalności przewoźnika lotniczego nie znajduje się w Gruzji lub przewoźnik lotniczy nie posiada ważnej koncesji zgodnie z obowiązującym w Gruzji prawem, lub
 - Gruzja nie sprawuje lub nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym, lub
 - o ile nie określono inaczej w artykule 6 (Inwestycje) niniejszej Umowy, przewoźnik lotniczy nie jest własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, Gruzji i/lub obywateli Gruzji, lub nie pozostaje pod skuteczną kontrolą tychże;
- b) w odniesieniu do przewoźnika lotniczego z Unii Europejskiej:

— główne miejsce prowadzenia działalności przewoźnika lotniczego nie znajduje się na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, lub przewoźnik lotniczy nie posiada ważnej koncesji, lub

— państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym, lub właściwe władze nie są wyraźnie określone, lub

— o ile nie określono inaczej w artykule 6 (Inwestycje) niniejszej Umowy, przewoźnik lotniczy nie jest własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, państw członkowskich i/lub obywateli państw członkowskich bądź innych państw wymienionych w załączniku IV i/lub obywateli tych państw;

- c) przewoźnik lotniczy naruszył przepisy ustawowe i wykonawcze, o których mowa w artykule 7 (Przestrzeganie przepisów ustawowych i wykonawczych) niniejszej Umowy; lub
- d) nie utrzymuje się lub nie stosuje postanowień określonych w artykule 14 (Bezpieczeństwo lotnictwa) i artykule 15 (Ochrona lotnictwa) niniejszej Umowy; lub
- e) jedna ze Stron dokonała ustalenia zgodnie z artykułem 8 (Otoczenie konkurencyjne) niniejszej Umowy, z którego to ustalenia wynika, że warunki w zakresie otoczenia konkurencyjnego nie są przestrzegane.

2. Prawa określone w niniejszym artykule są wykonywane jedynie po przeprowadzeniu konsultacji z właściwymi władzami drugiej Strony, chyba że konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań w celu zapobieżenia dalszemu nieprzestrzeganiu ustępu 1 litera c) lub d) niniejszego artykułu.

3. Żadna ze Stron nie korzysta ze swoich praw określonych w niniejszym artykule w celu odmowy udzielenia, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń którekolwiek przewoźnika lotniczego jednej ze Stron w oparciu o fakt posiadania udziału większościowego w przewoźniku lotniczym i/lub sprawowania skutecznej kontroli nad tym przewoźnikiem lotniczym przez jedną lub większą liczbę stron umowy WEOL lub ich obywateli, pod warunkiem że wspomniana(-e) strona lub strony umowy WEOL gwarantuje(-ą) traktowanie na zasadzie wzajemności.

Artykuł 6

Inwestycje

Bez uszczerbku dla artykułu 3 (Udzielanie zezwoleń) i artykułu 5 (Odmowa udzielenia, cofnięcie, zawieszenie, ograniczenie zezwolenia) niniejszej Umowy, posiadanie udziału większościowego w przewoźniku lotniczym z Gruzji lub skuteczna kontrola nad nim przez państwa członkowskie lub ich obywateli, albo posiadanie udziału większościowego w przewoźniku lotniczym z Unii Europejskiej lub skuteczna kontrola nad nim przez Gruzję lub jej obywateli, jest dozwolone na mocy uprzedniej decyzji Wspólnego Komitetu utworzonego na podstawie niniejszej Umowy zgodnie z artykułem 22 ustęp 2 (Wspólny Komitet) niniejszej Umowy.

Decyzja ta określa warunki związane z eksploatacją uzgodnionych linii na podstawie niniejszej Umowy oraz połączeń pomiędzy państwami trzecimi i Stronami. Do tego typu decyzji nie stosuje się postanowień artykułu 22 ustęp 8 (Wspólny Komitet) niniejszej Umowy.

Artykuł 7

Przestrzeganie przepisów ustawowych i wykonawczych

1. Przekraczając granice terytorium jednej ze Stron lub podczas pobytu na jej terytorium, przewoźnicy lotniczy drugiej Strony przestrzegają przepisów ustawowych i wykonawczych mających zastosowanie na tym terytorium w odniesieniu do dopuszczania na jej terytorium statków powietrznych wykonujących przewozy lotnicze oraz opuszczania przez nie tego terytorium lub mających zastosowanie w odniesieniu do eksploatacji statków powietrznych i żeglugi powietrznej.

2. Przekraczając granice terytorium jednej ze Stron lub podczas pobytu na jej terytorium pasażerowie, załoga lub ładunek przewoźnika lotniczego drugiej Strony spełniają wymogi przepisów ustawowych i wykonawczych mających zastosowanie na tym terytorium w odniesieniu do dopuszczania na jej terytorium pasażerów, załogi lub ładunku znajdujących się na pokładzie statku powietrznego, oraz opuszczania przez nich jej terytorium (w tym przepisów dotyczących wjazdu, odprawy, imigracyjnych, paszportowych, celnych i kwarantanny lub, w przypadku poczty, przepisów pocztowych).

Artykuł 8

Otoczenie konkurencyjne

1. Strony potwierdzają, że ich wspólnym celem jest stworzenie uczciwego i konkurencyjnego otoczenia dla wykonywania przewozów lotniczych. Strony uznają, że przewoźnicy lotniczy stosują uczciwe i zgodne z zasadami konkurencji praktyki najczęściej wtedy, gdy działają w warunkach w pełni rynkowych i nie są subwencjonowani.

2. W zakresie stosowania niniejszej Umowy i bez uszczerbku dla szczegółowych postanowień w niej zawartych, zakazana jest wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową.

3. Pomoc państwa, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub niektórym produktom bądź usługom lotniczym, jest niezgodna z właściwym funkcjonowaniem niniejszej Umowy w zakresie, w jakim może mieć wpływ na handel pomiędzy Stronami w sektorze lotnictwa.

4. Wszelkie praktyki sprzeczne z niniejszym artykułem ocenia się na podstawie kryteriów wynikających ze stosowania reguł konkurencji obowiązujących w Unii Europejskiej, w szczególności z artykułem 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz instrumentów wykładni zastosowanych przez instytucje Unii Europejskiej.

5. Jeżeli jedna ze Stron stwierdza, że warunki istniejące na terytorium drugiej Strony, w szczególności wynikające z subwencji, mogłyby mieć niekorzystny wpływ na uczciwe i równe warunki dla konkurowania jej przewoźników lotniczych, Strona ta może przedstawić swoje uwagi drugiej Stronie. Strona ta może ponadto wystąpić z wnioskiem o zwołanie posiedzenia Wspólnego Komitetu zgodnie z artykułem 22 (Wspólny Komitet) niniejszej Umowy. Konsultacje rozpoczynają się w terminie 30 dni od daty otrzymania takiego wniosku. Nieosiągnięcie satysfakcjonującego porozumienia w terminie 30 dni od daty rozpoczęcia konsultacji stanowi dla Strony, która wniosowała o konsultacje, podstawę do podjęcia działań zmierzających do odmowy udzielenia, wstrzymania, cofnięcia, zawieszenia lub obwarowania stosownymi warunkami zezwoleń

danego(-ych) przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych), zgodnie z artykułem 5 (Odmowa udzielenia, cofnięcie, zawieszenie, ograniczenie zezwolenia) niniejszej Umowy.

6. Działania, o których mowa w ustępie 5 niniejszego artykułu, muszą być odpowiednie, proporcjonalne i ograniczone do ściśle niezbędnego zakresu i czasu trwania. Działania takie podejmowane są wyłącznie w odniesieniu do przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych odnoszącego(-ych) korzyści z subwencji lub warunków, o których mowa w niniejszym artykule, i pozostają bez uszczerbku dla prawa każdej ze Stron do podjęcia działań zgodnie z artykułem 24 (Środki zabezpieczające) niniejszej Umowy.

7. Każda ze Stron, po przekazaniu powiadomienia drugiej Stronie, może zwrócić się do odpowiednich jednostek rządowych na terytorium drugiej Strony, w tym do jednostek na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym, w celu omówienia spraw związanych z niniejszym artykułem.

8. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla przepisów ustawowych i wykonawczych Stron w odniesieniu do obowiązków użyteczności publicznej na terytoriach Stron.

Artykuł 9

Możliwości handlowe**Przedstawiciele przewoźnika lotniczego**

1. Przewoźnicy lotniczy każdej ze Stron mają prawo otworzyć biura na terytorium drugiej Strony w celu promocji i sprzedaży usług w zakresie transportu lotniczego i prowadzenia związanych z tym działań.

2. Przewoźnicy lotniczy każdej ze Stron są upoważnieni, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi drugiej Strony dotyczącymi wjazdu, pobytu i zatrudnienia, do sprowadzenia i utrzymywania na terytorium drugiej Strony kadry kierowniczej, pracowników sprzedaży, personelu technicznego i operacyjnego oraz innych specjalistów niezbędnych do udzielania wsparcia przy świadczeniu usług transportu lotniczego.

Obsługa naziemna

3. a) Bez uszczerbku dla litery b) poniżej, każdy przewoźnik lotniczy w związku z obsługą naziemną na terytorium drugiej Strony posiada:

(i) prawo do wykonywania własnej obsługi naziemnej („własna obsługa naziemna”) lub, według własnego uznania;

(ii) prawo wyboru dostawców świadczących kompleksowe lub częściowe usługi obsługi naziemnej spośród konkurujących podmiotów, jeżeli dostawców takich dopuszczono na rynek na podstawie przepisów ustawowych i wykonawczych każdej ze Stron, i gdy dostawcy tacy są obecni na rynku.

b) Prawa określone w literze a) ppkt (i) oraz (ii) w odniesieniu do następujących kategorii usług obsługi naziemnej: przeładunek bagażu, obsługa płytowa, zaopatrzenie w paliwo i smary, obsługa towarów i poczty w zakresie obsługi fizycznej towarów i poczty pomiędzy terminalem lotniczym a statkiem powietrznym, podlegają jedynie ograniczeniom fizycznym lub operacyjnym zgodnie z przepisami ustawowymi

i wykonawczymi mającymi zastosowanie na terytorium drugiej Strony. W przypadku, gdy ograniczenia takie uniemożliwiają własną obsługę naziemną, i kiedy nie istnieje skuteczna konkurencja pomiędzy dostawcami usług obsługi naziemnej, wszelkie tego rodzaju usługi udostępnia się na równych i niedyskryminacyjnych zasadach wszystkim przewoźnikom lotniczym; ceny takich usług nie mogą przekraczać ich całkowitego kosztu obejmującego uzasadniony dochód z aktywów po odliczeniu amortyzacji.

Sprzedaż, wydatki lokalne i transfer wpływów

4. Każdy przewoźnik lotniczy każdej ze Stron może prowadzić sprzedaż usług transportu lotniczego na terytorium drugiej Strony bezpośrednio i/lub, jeżeli tak zdecyduje, poprzez agentów sprzedaży, innych pośredników wyznaczonych przez przewoźnika lotniczego lub przez internet. Każdy przewoźnik lotniczy ma prawo sprzedaży takich usług transportu lotniczego, a każda osoba ma swobodę ich zakupu w walucie obowiązującej na danym terytorium lub w innych walutach wymienialnych zgodnie z miejscowym prawem dewizowym.

5. Każdy przewoźnik lotniczy ma prawo dokonać wymiany i przelewu, na żądanie, uzyskanych na miejscu dochodów z terytorium drugiej Strony na swoje własne terytorium oraz, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to niezgodne z ogólnie stosowanymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, do dowolnego(-ych) kraju lub krajów. Zezwala się na wykonywanie takich operacji wymiany i przelewów niezwłocznie, bez ograniczeń i opodatkowania, po kursie wymiany stosowanym do bieżących transakcji i przelewów w dniu, w którym przewoźnik składa polecenie przelewu.

6. Przewoźnikom lotniczym każdej ze Stron zezwala się na pokrywanie w walucie miejscowej wydatków poniesionych na miejscu na terytorium drugiej Strony, w tym zakupów paliwa. Przewoźnicy lotniczy każdej ze Stron mogą, według własnego uznania, pokrywać takie wydatki dokonywane na terytorium drugiej Strony w walutach wymienialnych zgodnie z lokalnie obowiązującymi przepisami dewizowymi.

Porozumienia o współpracy

7. Przy wykonywaniu lub oferowaniu usług na podstawie niniejszej Umowy, każdy przewoźnik lotniczy jednej ze Stron może zawierać porozumienia o współpracy handlowej, takie jak porozumienia dotyczące dzielenia pojemności statku powietrznego lub dzielenia oznaczeń linii, z:

- a) dowolnym przewoźnikiem lub przewoźnikami lotniczymi Stron; oraz
- b) dowolnym przewoźnikiem lub przewoźnikami lotniczymi państwa trzeciego; oraz
- c) dowolnymi przewoźnikami transportu naziemnego, lądowego lub morskiego;

pod warunkiem, że (i) wszyscy uczestnicy takich porozumień posiadają odpowiednie zezwolenie na obsługę danej trasy, oraz (ii) porozumienia spełniają wymogi w zakresie bezpieczeństwa i konkurencji stosowane zazwyczaj w przypadku takich porozumień. Przy sprzedaży usług przewozu pasażerskiego obejmujących dzielenie oznaczeń linii nabywcę informuje się w punkcie sprzedaży, a w każdym razie nie później niż przed wejściem na pokład, o tym, który z przewoźników obsługuje dany odcinek przewozu.

- 8. a) W odniesieniu do przewozów pasażerskich przedsiębiorstwa świadczące usługi transportu naziemnego nie podlegają przepisom ustawowym i wykonawczym regulującym transport lotniczy jedynie na podstawie tego, że takie usługi transportu naziemnego są oferowane przez przewoźnika lotniczego pod jego własną nazwą. Przedsiębiorstwa świadczące usługi transportu naziemnego mają swobodę w podejmowaniu decyzji dotyczących zawierania porozumień o współpracy. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie danego porozumienia, przedsiębiorstwa świadczące usługi transportu naziemnego mogą brać pod uwagę m.in. interesy konsumentów oraz ograniczenia techniczne, ekonomiczne oraz związane z powierzchnią i zdolnością przewozową.
- b) Ponadto, nie naruszając żadnych innych postanowień niniejszej Umowy, zezwala się bez ograniczeń przewoźnikom lotniczym oraz pośrednim dostawcom usług przewozów towarowych obu Stron na wykorzystywanie, w związku z przewozami lotniczymi, wszelkich środków transportu naziemnego w celu przewozu ładunku do lub z dowolnego punktu na terytorium Gruzji i Unii Europejskiej lub w państwach trzecich, w tym przewozu do i ze wszystkich portów lotniczych wyposażonych w infrastrukturę celną, włącznie z, w stosownych przypadkach, prawem(-ami) do przewozu ładunku pod zamknięciem celnym zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi. Procedura celna i infrastruktura celna w porcie lotniczym są dostępne dla takiego ładunku, niezależnie od tego, czy przewożony jest drogą naziemną czy powietrzną. Przewoźnicy lotniczy mogą wykonywać usługi transportu naziemnego we własnym zakresie lub realizować je poprzez zawarcie porozumień z innym przewoźnikiem transportu naziemnego, włączając również transport naziemny wykonywany przez innych przewoźników lotniczych i pośrednich dostawców usług lotniczych przewozów towarowych. Tego rodzaju usługi intermodalnych przewozów towarowych mogą być oferowane za jedną cenę obejmującą zarówno transport lotniczy jak i naziemny, pod warunkiem, że nadawcy ładunków nie są wprowadzeni w błąd co do warunków takiego przewozu.

Leasing

- 9. a) Przewoźnicy lotniczy każdej ze Stron są uprawnieni do eksploatacji uzgodnionych linii przy użyciu statków powietrznych i załóg wziętych w leasing od dowolnego przewoźnika lotniczego, w tym przewoźnika z państw trzecich, pod warunkiem, że wszyscy uczestnicy tego rodzaju porozumień spełniają warunki przewidziane przepisami ustawowymi i wykonawczymi stosowanymi zazwyczaj przez Strony w odniesieniu do takich porozumień.
- b) Żadna ze Stron nie może wymagać od przewoźników lotniczych, którzy oddają w leasing swoje urządzenia, by posiadali oni prawa przewozowe zgodnie z niniejszą Umową.
- c) W celu wykonywania praw przewidzianych w niniejszej Umowie, branie w leasing przez gruzińskiego przewoźnika lotniczego statku powietrznego wraz z załogą, należącego do przewoźnika lotniczego państwa trzeciego, lub branie w leasing przez przewoźnika lotniczego z Unii Europejskiej statku powietrznego wraz

z załogą, należącego do przewoźnika lotniczego państwa trzeciego niewymienionego w załączniku IV do niniejszej Umowy, powinno mieć miejsce w wyjątkowych przypadkach lub dla zaspokojenia przejściowych potrzeb. Leasing tego rodzaju należy przedłożyć do wcześniejszego zatwierdzenia przez władze wydające koncesję przewoźnikowi biorącemu w leasing oraz do właściwej władzy drugiej Strony.

Franczyza / Oznaczanie marką

10. Przewoźnicy lotniczy każdej ze Stron są uprawnieni do zawierania porozumień dotyczących franczyzy lub oznaczania marką z przedsiębiorstwami, w tym z przewoźnikami lotniczymi, drugiej Strony lub państw trzecich, pod warunkiem że przewoźnicy lotniczy posiadają odpowiednie zezwolenie i spełniają warunki przewidziane przepisami ustawowymi i wykonawczymi stosowanymi zazwyczaj przez Strony w odniesieniu do takich porozumień, zwłaszcza tych zawierających wymóg ujawnienia tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz.

Artykuł 10

Opłaty celne i opodatkowanie

1. Przy przekraczaniu granicy terytorium jednej ze Stron statki powietrzne eksploatowane w ramach międzynarodowego transportu lotniczego przez przewoźników lotniczych drugiej Strony, a także ich normalne wyposażenie, paliwo, smary, zapasy techniczne podlegające zużyciu, urządzenia naziemne, części zamienne (w tym silniki), zapasy pokładowe (obejmujące między innymi żywność, napoje alkoholowe i bezalkoholowe, wyroby tytoniowe i inne produkty w ograniczonych ilościach przeznaczone na sprzedaż lub do wykorzystania przez pasażerów podczas lotu), jak również inne produkty przeznaczone do użycia lub wykorzystywane wyłącznie w związku z eksploatacją lub obsługą statku powietrznego wykorzystywanego w ramach międzynarodowego transportu lotniczego, są zwolnione, na zasadzie wzajemności, zgodnie z obowiązującymi przepisami, z wszelkich ograniczeń przywozowych, podatków od majątku i od kapitału, opłat celnych, podatków akcyzowych oraz innych podobnych opłat i należności, które są a) nakładane przez władze krajowe lub lokalne, albo przez Unię Europejską, oraz b) nie są związane z kosztami świadczonych usług, pod warunkiem, że wymienione urządzenia i zapasy pozostają na pokładzie tego statku powietrznego.

2. Z podatków, ceł, opłat i należności, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem opłat związanych z kosztami świadczonych usług, są również zwolnione na zasadzie wzajemności, zgodnie z obowiązującymi przepisami:

- a) zapasy pokładowe, w ramach rozsądnych limitów, wwieszone lub dostarczone na terytorium jednej ze Stron i zabrane na pokład, przeznaczone do wykorzystania w czasie lotu statku powietrznego przewoźnika lotniczego drugiej Strony w ramach międzynarodowego transportu lotniczego, nawet jeżeli zapasy te mają być wykorzystane w czasie części podróży odbywającej się nad wyżej wymienionym terytorium;
- b) urządzenia naziemne i części zamienne (w tym silniki), wwieszone na terytorium jednej ze Stron w celu wykonania obsługi bieżącej, konserwacyjnej lub naprawy statku powietrznego przewoźnika lotniczego drugiej Strony, używane w ramach międzynarodowego transportu lotniczego;

- c) paliwo, smary i zapasy techniczne podlegające zużyciu wwieszone lub dostarczone na terytorium jednej ze Stron, przeznaczone do wykorzystania na statku powietrznym przewoźnika lotniczego drugiej Strony w ramach międzynarodowego transportu lotniczego, nawet jeżeli zapasy te mają być wykorzystane w czasie części podróży odbywającej się nad wyżej wymienionym terytorium;
- d) materiały drukowane, określone przez ustawodawstwo celne każdej ze Stron, wwieszone lub dostarczone na terytorium jednej ze Stron i zabrane na pokład w celu wykorzystania w czasie lotu statku powietrznego przewoźnika lotniczego drugiej Strony w ramach międzynarodowego transportu lotniczego, nawet jeżeli materiały te mają zostać użyte w czasie części podróży odbywającej się nad wyżej wymienionym terytorium; oraz
- e) urządzenia do zapewniania bezpieczeństwa i ochrony, przeznaczone do wykorzystania w portach lotniczych i terminalach towarowych.

3. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień niniejszej Umowy nie uniemożliwia którejkolwiek ze Stron nakładania, w sposób niedyskryminacyjny, podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jej terytorium w celu wykorzystania na statku powietrznym przewoźnika lotniczego operującego między dwoma punktami znajdującymi się na jej terytorium.

4. Urządzenia i zapasy, o których mowa w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, mogą na żądanie zostać objęte nadzorem lub kontrolą właściwych władz, jak również zakazem ich przekazywania bez uiszczenia stosownych opłat celnych i podatków.

5. Zwolnienia przewidziane w niniejszym artykule mają także zastosowanie w sytuacji, gdy przewoźnicy lotniczy jednej ze Stron zawarli z innym przewoźnikiem lotniczym, który również korzysta z tego rodzaju zwolnień udzielonych przez drugą Stronę, umowę w celu użyczenia lub przekazania na terytorium drugiej Strony urządzeń i zapasów wyszczególnionych w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu.

6. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie ogranicza prawa żadnej ze Stron do nakładania podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na towary sprzedawane pasażerom w innych celach niż do użycia na pokładzie podczas odcinka lotu między dwoma punktami położonymi na jej terytorium, w których dozwolone jest wejście na pokład statku powietrznego lub jego opuszczenie.

7. Bagaż i ładunek przewożone w bezpośrednim transzycie przez terytorium jednej ze Stron są zwolnione z podatków, opłat celnych oraz innych podobnych opłat i należności, które nie są związane z kosztami świadczonej usługi.

8. Normalne wyposażenie statków powietrznych oraz materiały i zapasy przechowywane zazwyczaj na pokładzie statku powietrznego przewoźnika lotniczego jednej z Umawiających się Stron mogą być wyładowywane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony jedynie za zgodą władz celnych tego terytorium. W takim przypadku mogą one zostać poddane nadzorowi wspomnianych władz do czasu ich ponownego wywozu lub zbycia w inny sposób zgodnie z przepisami celnymi.

9. Postanowienia niniejszej Umowy nie mają wpływu na podatek VAT, z wyjątkiem podatku obrotowego od towarów importowanych. Niniejsza Umowa nie zmienia postanowień odpowiednich konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania dochodów i kapitału, pozostających w mocy między państwem członkowskim a Gruzją.

Artykuł 11

Opłaty od użytkownika za korzystanie z portów lotniczych oraz urządzeń i usług lotniczych

1. Każda ze Stron zapewnia, by opłaty od użytkownika, jakie mogą być nakładane przez jej właściwe władze lub podmioty nakładające opłaty na przewoźników lotniczych drugiej Strony z tytułu korzystania z urządzeń i usług żeglugi powietrznej, kontroli ruchu lotniczego, portów lotniczych, ochrony lotnictwa oraz innych powiązanych urządzeń i usług, były sprawiedliwe, uzasadnione, niedyskryminacyjne i równomierne rozdzielone między kategorie użytkowników. Opłaty te mogą odzwierciedlać całkowite koszty ponoszone przez właściwe władze lub podmioty nakładające opłaty w związku z zapewnianiem odpowiednich urządzeń i usług portu lotniczego oraz ochrony lotnictwa w danym porcie lotniczym lub w ramach systemu tego portu lotniczego, ale nie przekraczają tych kosztów. Opłaty takie mogą uwzględniać uzasadniony dochód z aktywów po odliczeniu amortyzacji. Urządzenia i usługi, za korzystanie z których pobierane są opłaty od użytkownika, są udostępniane w sposób efektywny i ekonomiczny. W żadnym przypadku warunki ustalania tego rodzaju opłat nakładanych na przewoźników lotniczych drugiej Strony nie mogą być mniej korzystne od najbardziej korzystnych warunków zapewnionych w momencie ustalania tych opłat jakiegokolwiek innemu przewoźnikowi lotniczemu.

2. Każda ze Stron może zażądać konsultacji między właściwymi władzami lub podmiotami nakładającymi opłaty na jej terytorium a przewoźnikami lotniczymi korzystającymi z usług i urządzeń i/lub organami ich reprezentującymi, a także podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by właściwe władze lub podmioty nakładające opłaty oraz przewoźnicy lotniczy bądź organy ich reprezentujące dokonywały wymiany informacji niezbędnych do dokonania szczegółowego przeglądu zasadności opłat zgodnie z zasadami określonymi w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu. Każda ze Stron zapewnia, by właściwe władze lub podmioty nakładające opłaty informowały użytkowników z odpowiednim wyprzedzeniem o wszelkich propozycjach zmian opłat od użytkownika, tak by umożliwić tym władzom rozważenie opinii wyrażonych przez użytkowników przed dokonaniem tych zmian.

3. Żadna ze Stron nie zostanie uznana za naruszającą postanowienie niniejszego artykułu w ramach procedur rozstrzygania sporów przewidzianych w artykule 23 (Rozstrzyganie sporów i arbitraż) niniejszej Umowy, chyba że:

- a) nie dokona w rozsądnym terminie przeglądu opłaty bądź praktyki będącej przedmiotem skargi drugiej Strony; lub
- b) po przeprowadzeniu takiego przeglądu nie podejmie wszelkich działań będących w jej mocy w celu zaradzenia skutkom wszelkiego rodzaju opłat bądź praktyk, które naruszają postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Ustalanie cen

1. Strony zezwalają na swobodne ustalanie cen przez przewoźników lotniczych w oparciu o swobodną i uczciwą konkurencję.
2. Strony nie nakładają wymogu zgłaszania cen ani przekazywania ich do wiadomości.
3. Właściwe władze mogą prowadzić dyskusje w celu omówienia spraw, takich jak między innymi ewentualne niesprawiedliwe, nieuzasadnione, dyskryminujące lub subwencjonowane ceny.

Artykuł 13

Dane statystyczne

1. Każda ze Stron udostępnia drugiej Stronie dane statystyczne wymagane zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz, na żądanie, inne dostępne informacje statystyczne, jakie mogą być w uzasadnionych przypadkach niezbędne przy dokonywaniu przeglądu wykonywania przewozów lotniczych.
2. Strony współpracują ze sobą w ramach Wspólnego Komitetu powołanego na mocy artykułu 22 (Wspólny Komitet) niniejszej Umowy w celu ułatwienia wymiany informacji statystycznych potrzebnych do celów monitorowania rozwoju przewozów lotniczych objętych niniejszą Umową.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE UREGULOWAŃ PRAWNYCH

Artykuł 14

Bezpieczeństwo lotnictwa

1. Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w załączniku II do niniejszej Umowy, Strony działają zgodnie z przepisami prawodawstwa w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa wymienionego w części C załącznika III do niniejszej Umowy, na warunkach określonych poniżej.
2. Strony współpracują w celu zapewnienia wdrożenia przez Gruzję prawodawstwa, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu. W tym celu Gruzja zaangażuje się w prace Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego w charakterze obserwatora, począwszy od daty wejścia w życie niniejszej Umowy.
3. Strony gwarantują, że statki powietrzne zarejestrowane w państwie jednej ze Stron, podejrzewane o nieprzestrzeganie międzynarodowych norm bezpieczeństwa lotniczego ustanowionych na mocy Konwencji, lądujące w portach lotniczych otwartych dla międzynarodowego ruchu lotniczego na terytorium drugiej Strony, będą podlegały inspekcjom rampowym przeprowadzanym przez właściwe władze drugiej Strony na pokładzie i wokół statku powietrznego w celu sprawdzenia zarówno ważności dokumentów statku powietrznego oraz załogi, jak i widocznego stanu statku powietrznego i jego wyposażenia.
4. Właściwe władze każdej ze Stron mogą w każdej chwili wystąpić z wnioskiem o konsultacje na temat norm bezpieczeństwa stosowanych przez drugą Stronę.

5. Właściwe władze każdej ze Stron podejmują wszelkie niezbędne i natychmiastowe środki w przypadku stwierdzenia, że statek powietrzny, produkt lub eksploatacja statku powietrznego mogą:

- a) nie spełniać minimalnych norm ustanowionych na podstawie Konwencji lub prawodawstwa wymienionego w części C załącznika III do niniejszej Umowy, w zależności od przypadku;
- b) dawać powody do poważnych obaw, na podstawie kontroli, o której mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, że statek powietrzny lub eksploatacja statku powietrznego nie spełnia minimalnych norm ustanowionych na podstawie Konwencji lub prawodawstwa wymienionego w części C załącznika III do niniejszej Umowy, w zależności od przypadku; lub
- c) dawać powody do poważnych obaw, że minimalne normy, ustanowione na podstawie Konwencji lub prawodawstwa wymienionego w części C załącznika III do niniejszej Umowy, nie są utrzymywane w mocy lub prawidłowo stosowane, w zależności od przypadku.

6. Jeżeli właściwe władze jednej ze Stron podejmują działania zgodnie z ustępem 5, niezwłocznie informują o tym właściwe władze drugiej Strony, podając powody podjętych działań.

7. W przypadku gdy nie zaprzestano stosowania środków podjętych zgodnie z ustępem 5 niniejszego artykułu, mimo że ustały przesłanki ich podjęcia, każda ze Stron może odwołać się w tej sprawie do Wspólnego Komitetu.

Artykuł 15

Ochrona lotnictwa

1. Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w załączniku II do niniejszej Umowy, Strony działają zgodnie z przepisami prawodawstwa Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony lotnictwa wymienionymi w części D załącznika III do niniejszej Umowy, na warunkach określonych poniżej.

2. Gruzja może podlegać kontroli Komisji Europejskiej zgodnie z odpowiednim prawodawstwem Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony lotnictwa, określonym w załączniku III do niniejszej Umowy. Strony ustanawiają mechanizm niezbędny do wymiany informacji na temat wyników kontroli w zakresie ochrony lotnictwa.

3. W związku z tym, że zapewnienie bezpieczeństwa cywilnym statkom powietrznym, ich pasażerom i załogę jest podstawowym warunkiem wstępnym wykonywania międzynarodowych przewozów lotniczych, Strony potwierdzają swoje wzajemne zobowiązania w celu zapewnienia ochrony lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji, a w szczególności zobowiązania wynikające z postanowień Konwencji, Konwencji w sprawie przestępstw i niektórych innych czynów popełnionych na pokładzie statków powietrznych, podpisanej w Tokio w dniu 14 września 1963 r., Konwencji o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi, podpisanej w Hadze w dniu 16 grudnia 1970 r., Konwencji o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego, podpisanej w Montrealu w dniu 23 września 1971 r., Protokołu o zwalczaniu bezprawnych czynów przemocy w portach lotniczych obsługujących międzynarodowe lotnictwo cywilne, podpisanego w Montrealu w dniu 24 lutego 1988 r., oraz Konwencji w sprawie znakowania

plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu w dniu 1 marca 1991 r., w zakresie w jakim obie Strony są stronami tych konwencji, a także wszelkich innych konwencji i protokołów dotyczących ochrony lotnictwa cywilnego, do których przystąpiły obie Strony.

4. Na żądanie Strony udzielają sobie nawzajem wszelkiej niezbędnej pomocy w celu zapobiegania aktom bezprawnego zawładnięcia cywilnymi statkami powietrznymi i innym bezprawnym aktom skierowanym przeciw bezpieczeństwu takich statków powietrznych, ich pasażerów i załogi, portów lotniczych oraz urządzeń żeglugi powietrznej, a także wszelkim innym zagrożeniom dla ochrony lotnictwa cywilnego.

5. Strony działają we wzajemnych stosunkach zgodnie z normami dotyczącymi ochrony lotnictwa oraz, na ile odnoszą się do Stron, z zaleconymi zasadami postępowania ustanowionymi przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i oznaczonymi jako załączniki do Konwencji, w zakresie, w jakim tego rodzaju przepisy dotyczące ochrony mają zastosowanie w odniesieniu do Stron. Obie Strony nakładają wymóg na użytkowników statków powietrznych zarejestrowanych u nich, użytkowników, których główne miejsce prowadzenia działalności lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się na ich terytorium, oraz na zarządzających portami lotniczymi znajdującymi się na ich terytorium, działania zgodnie z takimi przepisami dotyczącymi ochrony lotnictwa.

6. Każda ze Stron zapewnia podjęcie na swoim terytorium skutecznych działań mających na celu ochronę statków powietrznych, prowadzenie kontroli pasażerów i ich bagażu podręcznego oraz przeprowadzanie odpowiednich kontroli załogi, ładunku (w tym bagażu rejestrowanego) oraz zapasów pokładowych przed i podczas wchodzenia na pokład lub załadunku, a także dostosowanie takich działań do wymagań zwiększonego zagrożenia. Każda ze Stron wyraża zgodę na to, aby jej przewoźnicy lotniczy mogli być objęci wymogiem przestrzegania przepisów dotyczących ochrony lotnictwa określonych w ustępie 5 niniejszego artykułu, wymaganych przez drugą Stronę przy przekraczaniu granicy jej terytorium lub podczas pobytu na nim.

7. Każda ze Stron pozytywnie rozpatruje wszelkie wnioski drugiej Strony o zastosowanie uzasadnionych, specjalnych środków ochrony w razie szczególnego zagrożenia. Z wyjątkiem sytuacji, gdy nie jest to racjonalnie możliwe w nagłych wypadkach, każda ze Stron poinformuje z wyprzedzeniem drugą Stronę o wszelkich specjalnych środkach ochrony, które zamierza wprowadzić, mogących mieć istotny wpływ finansowy lub operacyjny na usługi transportu lotniczego świadczone na podstawie niniejszej Umowy. Każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o zwołanie posiedzenia Wspólnego Komitetu w celu omówienia tego rodzaju środków ochrony, zgodnie z artykułem 22 (Wspólny Komitet) niniejszej Umowy.

8. W przypadku zaistnienia lub groźby zaistnienia aktu bezprawnego zawładnięcia cywilnych statków powietrznych, lub innych bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu takich statków powietrznych, ich pasażerów i załogi, albo urządzeń portów lotniczych lub żeglugi powietrznej, Strony udzielają sobie nawzajem pomocy przez ułatwienie łączności oraz inne odpowiednie środki mające na celu szybkie i bezpieczne zakończenie takiego aktu lub groźby zaistnienia aktu.

9. Każda ze Stron podejmuje wszelkie środki, które uzna za możliwe do wykonania, w celu zagwarantowania, że statek powietrzny, który był przedmiotem bezprawnego zawładnięcia lub innych bezprawnych aktów ingerencji, znajdujący się na powierzchni ziemi na jej terytorium, zostanie zatrzymany na powierzchni ziemi, chyba że odlot tego statku powietrznego jest konieczny ze względu na nadrzędny obowiązek ochrony życia ludzkiego. Tam, gdzie jest to możliwe, wspomniane środki podejmuje się na podstawie wzajemnych konsultacji.

10. Jeżeli jedna ze Stron ma uzasadnione powody, by sądzić, że druga Strona odstąpiła od postanowień niniejszego artykułu dotyczących ochrony lotnictwa, Strona ta składa wniosek o natychmiastowe konsultacje z udziałem drugiej Strony.

11. Bez uszczerbku dla postanowień artykułu 5 (Odmowa udzielenia, cofnięcie, zawieszenie, ograniczenie zezwolenia) niniejszej Umowy, nieosiągnięcie satysfakcjonującego porozumienia w terminie piętnastu (15) dni od daty złożenia wspomnianego wniosku stanowi podstawę do wstrzymania, cofnięcia, ograniczenia lub nałożenia stosownych warunków na zezwolenie eksploatacyjne jednego lub większej ilości przewoźników lotniczych tej drugiej Strony.

12. W przypadku nagłego i nadzwyczajnego zagrożenia, każda ze Stron może podjąć działania tymczasowe przed upływem wspomnianego terminu piętnastu (15) dni.

13. Jakiegokolwiek działanie podjęte zgodnie z ustępem 11 niniejszego artykułu powinno zostać zakończone po spełnieniu przez drugą Stronę wszystkich postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 16

Zarządzanie ruchem lotniczym

1. Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w załączniku II do niniejszej Umowy, Strony działają zgodnie z przepisami prawodawstwa wymienionymi w części B załącznika III do niniejszej Umowy, na warunkach określonych poniżej.

2. Strony współpracują w zakresie zarządzania ruchem lotniczym w celu rozszerzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej na Gruzję, co pozwoli poprawić obecne normy bezpieczeństwa i całkowitą skuteczność ogólnych norm regulujących ruch lotniczy w Europie, a także zoptymalizować zdolności przewozowe, zminimalizować opóźnienia i zwiększyć efektywność środowiskową. W tym celu Gruzja zaangażuje się w prace Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej w charakterze obserwatora, począwszy od daty wejścia w życie niniejszej Umowy. Wspólny Komitet jest odpowiedzialny za monitorowanie i ułatwianie współpracy w dziedzinie zarządzania ruchem lotniczym.

3. Mając na względzie uproszczenie stosowania prawodawstwa dotyczącego jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej na swoich terytoriach:

a) Gruzja podejmuje niezbędne działania w celu przystosowania swoich struktur instytucjonalnych w zakresie zarządzania ruchem lotniczym do wymogów jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, w szczególności poprzez zapewnienie przynajmniej funkcjonalnej niezależności krajowych organów nadzorczych od dostawców usług żeglugi powietrznej; oraz

b) Unia Europejska włącza Gruzję do odnośnych inicjatyw operacyjnych dotyczących usług żeglugi powietrznej, przestrzeni powietrznej i interoperacyjności, podejmowanych w ramach jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, w szczególności poprzez włączanie na wczesnym etapie działań podejmowanych przez Gruzję w tworzenie funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej lub poprzez odpowiednią koordynację SESAR.

Artykuł 17

Środowisko

1. Strony uznają znaczenie ochrony środowiska przy wypracowywaniu i realizowaniu polityki w dziedzinie lotnictwa. Strony potwierdzają, że do zminimalizowania wpływu lotnictwa cywilnego na środowisko niezbędne jest podjęcie efektywnych działań na szczeblu ogólnosiwiatowym, regionalnym, krajowym i/lub lokalnym.

2. Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w załączniku II do niniejszej Umowy, Strony działają zgodnie z prawodawstwem w dziedzinie transportu lotniczego, wymienionym w części E załącznika III do niniejszej Umowy.

3. Strony uznają znaczenie współpracy oraz, w ramach wielostronnych dyskusji, rozważenia wpływu lotnictwa na środowisko, a także zapewnienia pełnej zgodności jakiegokolwiek środków łączących z celami niniejszej Umowy.

4. Żadnego z postanowień niniejszej Umowy nie należy interpretować jako ograniczenia uprawnień właściwych władz którejkolwiek ze Stron do podejmowania wszelkich odpowiednich działań w celu zapobiegania skutkom, jakie transport lotniczy wywiera na środowisko, lub podejmowania innych kroków w związku z tym problemem, pod warunkiem że działania takie są całkowicie zgodne z ich prawami i zobowiązaniami w ramach prawa międzynarodowego oraz że stosuje się je bez względu na przynależność państwową.

Artykuł 18

Ochrona konsumentów

Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w załączniku II do niniejszej Umowy, Strony działają zgodnie z prawodawstwem w dziedzinie transportu lotniczego, wymienionym w części G załącznika III do niniejszej Umowy.

Artykuł 19

Komputerowe systemy rezerwacji

Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w załączniku II do niniejszej Umowy, Strony działają zgodnie z prawodawstwem w dziedzinie transportu lotniczego, wymienionym w części H załącznika III do niniejszej Umowy.

Artykuł 20

Aspekty społeczne

Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w załączniku II do niniejszej Umowy, Strony działają zgodnie z prawodawstwem w dziedzinie transportu lotniczego, wymienionym w części F załącznika III do niniejszej Umowy.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

Artykuł 21

Interpretacja i wykonanie

1. Strony podejmują wszelkie odpowiednie środki, ogólne lub szczególne, w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy, i powstrzymują się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celów niniejszej Umowy.
2. Każda ze Stron jest odpowiedzialna na swoim terytorium za właściwe wykonanie niniejszej Umowy oraz, w szczególności, rozporządzeń i dyrektyw dotyczących transportu lotniczego, wymienionych w załączniku III do niniejszej Umowy.
3. Każda ze Stron przekazuje drugiej Stronie wszelkie niezbędne informacje i udziela pomocy w przypadku dochodzeń dotyczących ewentualnych naruszeń postanowień niniejszej Umowy, prowadzonych przez drugą Stronę na mocy jej odpowiednich uprawnień przewidzianych w niniejszej Umowie.
4. W każdym przypadku, gdy Strony działają w ramach uprawnień nadanych im na mocy niniejszej Umowy w sprawach, które mają istotne znaczenie dla drugiej Strony, i które dotyczą władz lub przedsiębiorstw drugiej Strony, właściwe władze drugiej Strony otrzymują pełne informacje i mają możliwość wyrażenia opinii, zanim zostanie podjęta ostateczna decyzja.
5. W stopniu, w jakim postanowienia niniejszej Umowy oraz przepisy aktów prawnych wymienionych w załączniku III do niniejszej Umowy są co do istoty tożsame z odpowiednimi zasadami Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także z aktami prawnymi przyjętymi na mocy Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowienia te oraz przepisy podlegają, w zakresie ich wykonania i stosowania, wykładni zgodnej z odpowiednimi orzeczeniami i decyzjami Trybunału Sprawiedliwości oraz Komisji Europejskiej.

Artykuł 22

Wspólny Komitet

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli Stron (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”), który jest odpowiedzialny za zarządzanie niniejszą Umową i zapewnia jej właściwe wykonanie. W tym celu Wspólny Komitet formułuje zalecenia i podejmuje decyzje w przypadkach wyraźnie przewidzianych w niniejszej Umowie.
2. Decyzje Wspólnego Komitetu są przyjmowane jednomyślnie i są wiążące dla Stron. Są one wprowadzane w życie przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi regułami.
3. Wspólny Komitet przyjmuje, w drodze decyzji, swój regulamin wewnętrzny.
4. Wspólny Komitet zbiera się w zależności od potrzeb. Każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o zwołanie posiedzenia.
5. Każda ze Stron może ponadto wystąpić z wnioskiem o zwołanie posiedzenia Wspólnego Komitetu w celu dążenia do rozwiązania wszelkich kwestii związanych z interpretacją lub stosowaniem niniejszej Umowy. Posiedzenie takie musi

rozpocząć się w najwcześniejszym możliwym terminie, nie później jednak niż dwa miesiące od daty otrzymania wniosku, chyba że Strony uzgodniły inaczej.

6. W celu właściwego wykonywania niniejszej Umowy Strony wymieniają informacje, a na wniosek jednej ze Stron przeprowadzają konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu.

7. Jeżeli, według jednej ze Stron, decyzja Wspólnego Komitetu nie jest właściwie wykonywana przez drugą Stronę, może ona wnioskować o omówienie tej kwestii przez Wspólny Komitet. Jeżeli Wspólny Komitet nie zdoła rozwiązać kwestii w ciągu dwóch miesięcy od daty wniesienia sprawy, Strona wnioskująca o jej rozpatrzenie może podjąć odpowiednie środki zabezpieczające na mocy artykułu 24 (Środki zabezpieczające) niniejszej Umowy.

8. Bez uszczerbku dla ustępu 2, jeżeli Wspólny Komitet nie podejmie decyzji dotyczącej przedstawionej mu sprawy w ciągu sześciu miesięcy od daty jej wniesienia, Strony mogą podjąć odpowiednie tymczasowe środki zabezpieczające na mocy artykułu 24 (Środki zabezpieczające) niniejszej Umowy.

9. Zgodnie z artykułem 6 (Inwestycje) niniejszej Umowy, Wspólny Komitet rozpatruje kwestie związane z dwustronnymi inwestycjami dotyczącymi udziałów większościowych, lub zmianami w zakresie skutecznej kontroli nad przewoźnikami lotniczymi Stron.

10. Wspólny Komitet rozwija także współpracę poprzez:

- a) wspieranie wymiany ekspertów w przypadku nowych inicjatyw i zmian w zakresie prawodawstwa lub regulacji, w tym w dziedzinach ochrony lotnictwa, bezpieczeństwa, środowiska, infrastruktury lotniczej (włączając w to przydziały czasu na start lub lądowanie), otoczenia konkurencyjnego oraz ochrony konsumentów;
- b) ocenę warunków rynkowych mających wpływ na przewozy lotnicze objęte niniejszą Umową;
- c) stałe badanie społecznych skutków wdrażania niniejszej Umowy, zwłaszcza w dziedzinie zatrudnienia, a także opracowywanie właściwych rozwiązań w przypadku uznania zgłoszonych obaw za zasadne;
- d) rozpatrywanie potencjalnych obszarów dalszych prac nad rozwojem niniejszej Umowy, w tym zaleceń dotyczących zmian tej Umowy;
- e) uzgadnianie, na zasadzie porozumienia, wniosków, koncepcji lub dokumentów o charakterze proceduralnym, związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem niniejszej Umowy;
- f) rozpatrywanie i opracowywanie pomocy technicznej w dziedzinach objętych niniejszą Umową;
- g) wspieranie współpracy na stosownych forach międzynarodowych.

Artykuł 23

Rozstrzygnięcie sporów i arbitraż

1. W przypadku zaistnienia między Stronami jakiegokolwiek sporu dotyczącego interpretacji bądź stosowania niniejszej Umowy, Strony w pierwszej kolejności podejmują starania zmierzające do rozstrzygnięcia tego sporu w drodze formalnych konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu zgodnie z artykułem 22 ustęp 5 (Wspólny Komitet) niniejszej Umowy.

2. Każda ze Stron może skierować każdy spór dotyczący stosowania lub interpretacji niniejszej Umowy, o ile nie jest możliwe jego rozwiązanie zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, do trybunału arbitrażowego złożonego z trzech arbitrów zgodnie z procedurą przedstawioną poniżej:

- a) każda ze Stron wyznacza jednego arbitra w terminie sześćdziesięciu (60) dni od daty otrzymania drogą dyplomatyczną notyfikacji w sprawie wniosku o arbitraż przez trybunał arbitrażowy, przesłanej przez drugą Stronę; trzeci arbiter powinien zostać wyznaczony przez dwóch pozostałych arbitrów w terminie kolejnych sześćdziesięciu (60) dni. Jeżeli jedna ze Stron nie wyznaczyła arbitra w określonym terminie lub jeżeli trzeci arbiter nie został wyznaczony w określonym terminie, każda ze Stron może zwrócić się do przewodniczącego Rady Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o wyznaczenie arbitra lub arbitrów, w zależności od przypadku;
- b) trzeci arbiter, wyznaczony zgodnie z warunkami określonymi w literze a) powyżej, powinien być obywatelem państwa trzeciego, przy czym sprawuje on funkcję przewodniczącego trybunału arbitrażowego;
- c) trybunał arbitrażowy wspólnie ustala swój regulamin wewnętrzny; oraz
- d) z zastrzeżeniem ostatecznej decyzji trybunału arbitrażowego, wstępne wydatki w związku z arbitrażem dzieli się równo pomiędzy Strony.

3. Na wniosek jednej ze Stron, trybunał arbitrażowy może nakazać drugiej Stronie wprowadzenie tymczasowych środków zaradczych do momentu wydania przez trybunał ostatecznego orzeczenia.

4. Każda decyzja tymczasowa lub decyzja ostateczna trybunału arbitrażowego jest wiążąca dla Stron.

5. Jeżeli jedna ze Stron nie zastosuje się do decyzji trybunału arbitrażowego, podjętej zgodnie z warunkami niniejszego artykułu, w terminie trzydziestu (30) dni od daty notyfikacji wspomnianej decyzji, druga Strona może, przez cały okres, w którym zachodzi takie niezastosowanie się, ograniczyć, zawiesić lub cofnąć prawa lub przywileje, których udzieliła na podstawie niniejszej Umowy Stronie nie stosującej się do decyzji.

Artykuł 24

Środki zabezpieczające

1. Strony podejmują wszelkie działania, ogólne lub szczegółowe, niezbędne do wypełnienia ich zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy. Zapewniają one osiągnięcie celów określonych w niniejszej Umowie.

2. Jeżeli jedna ze Stron uważa, że druga Strona nie wypełniła zobowiązania wynikającego z niniejszej Umowy, może ona zastosować odpowiednie środki zabezpieczające. Stosowanie środków zabezpieczających jest ograniczone, w odniesieniu do zakresu i okresu obowiązywania, do tego, co jest absolutnie niezbędne w celu zaradzenia zaistniałej sytuacji lub utrzymania równowagi niniejszej Umowy. W pierwszej kolejności stosuje się środki, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszej Umowy.

3. Strona rozważająca zastosowanie środków zabezpieczających bezzwłocznie powiadamia o tym drugą Stronę za pośrednictwem Wspólnego Komitetu i przekazuje wszelkie właściwe informacje.

4. Strony niezwłocznie rozpoczynają konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu w celu osiągnięcia rozwiązania zadowalającego obie Strony.

5. Bez uszczerbku dla artykułu 3 litera d) (Udzielanie zezwoleń), artykułu 5 litera d) (Odmowa udzielenia, cofnięcie, zawieszenie, ograniczenie zezwolenia) oraz artykułu 14 (Bezpieczeństwo lotnictwa) i artykułu 15 (Ochrona lotnictwa) niniejszej Umowy, odnośna Strona nie może stosować środków zabezpieczających przed upływem okresu jednego miesiąca od daty powiadomienia dokonanego na mocy ustępu 3 niniejszego artykułu, chyba że procedura konsultacji na mocy ustępu 4 niniejszego artykułu została zakończona przed upływem określonego dla niej terminu.

6. Odnośna Strona bezzwłocznie powiadamia Wspólny Komitet o zastosowanych środkach i przekazuje wszystkie właściwe informacje.

7. Wszelkie działania podjęte na mocy niniejszego artykułu zawiesza się z chwilą, gdy Strona niewypełniająca dotąd zobowiązań spełni postanowienia niniejszej Umowy.

Artykuł 25

Związek z innymi umowami

1. Postanowienia niniejszej Umowy zastępują odpowiednie postanowienia obowiązujących umów dwustronnych pomiędzy Gruzją a państwami członkowskimi. Jednakże istniejące prawa przewozowe, które wynikają ze wspomnianych umów dwustronnych i których nie obejmuje niniejsza Umowa, mogą być w dalszym ciągu realizowane, pod warunkiem że nie wiążą się z dyskryminacją względem państw członkowskich i ich obywateli.

2. Strony przeprowadzają w ramach Wspólnego Komitetu konsultacje, na wniosek jednej ze Stron, w celu wydania zalecenia ustalającego, czy Gruzja powinna przystąpić do umowy WEOL.

3. Jeżeli Strony stają się stronami umowy wielostronnej lub zatwierdzają decyzję przyjętą przez ICAO albo inną organizację międzynarodową, która dotyczy spraw objętych niniejszą Umową, przeprowadzają konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu w celu rozstrzygnięcia, czy niniejszą Umowę należy zmienić w celu uwzględnienia takiego rozwoju wydarzeń.

Artykuł 26

Zmiany

1. Jeżeli jedna ze Stron zażyczy sobie dokonania zmian postanowień niniejszej Umowy, powiadamia o tym Wspólny Komitet.

2. Wspólny Komitet może, na wniosek jednej ze Stron i zgodnie z niniejszym artykułem, podejmować decyzje dotyczące zmian w załącznikach do niniejszej Umowy.

3. Zmiany do niniejszej Umowy wchodzi w życie po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych każdej ze Stron.

4. Niniejsza Umowa nie narusza prawa żadnej ze Stron do jednostronnego przyjmowania nowego prawodawstwa lub wprowadzania zmian w swoim obowiązującym prawodawstwie w dziedzinie transportu lotniczego lub w obszarach

pokrewnych, wymienionym w załączniku III do niniejszej Umowy, z zachowaniem zasady niedyskryminacji i zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

5. W przypadku gdy jedna ze Stron rozważa wdrożenie nowego prawodawstwa lub wprowadzenie zmian w swoim obowiązującym prawodawstwie w dziedzinie transportu lotniczego lub w obszarach pokrewnych, wymienionym w załączniku III do niniejszej Umowy, informuje ona drugą Stronę w odpowiednim zakresie i w miarę możliwości. Na wniosek jednej ze Stron można przeprowadzić wymianę poglądów w ramach Wspólnego Komitetu.

6. Każda ze Stron regularnie i w stosownym terminie informuje drugą Stronę o nowo przyjętym prawodawstwie lub o zmianach wprowadzonych do swojego obowiązującego prawodawstwa w dziedzinie transportu lotniczego lub w obszarach pokrewnych, wymienionego w załączniku III do niniejszej Umowy. Na wniosek jednej ze Stron, Wspólny Komitet w terminie sześćdziesięciu (60) kolejnych dni przeprowadza wymianę poglądów na temat skutków takiego nowego prawodawstwa lub zmiany w prawodawstwie dla właściwego funkcjonowania niniejszej Umowy.

7. W następstwie wymiany poglądów, o której mowa w ustępie 6 niniejszego artykułu, Wspólny Komitet:

- a) przyjmuje decyzję zmieniającą załącznik III do niniejszej Umowy, wprowadzając do niego nowe prawodawstwo lub przedmiotowe zmiany, w razie konieczności na zasadzie wzajemności;
- b) przyjmuje decyzję skutkującą tym, że nowe prawodawstwo lub przedmiotowe zmiany uznaje się za zgodne z niniejszą Umową; lub
- c) zaleca wszelkiego rodzaju inne środki, które zostaną zastosowane w rozsądnym terminie w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania niniejszej Umowy.

Artykuł 27

Wypowiedzenie

Każda ze Stron może w dowolnej chwili powiadomić na piśmie drugą Stronę na drodze dyplomatycznej o swojej decyzji o wypowiedzeniu niniejszej Umowy. Powiadomienie takie przesyła się jednocześnie do ICAO i do Sekretariatu ONZ. Niniejsza Umowa wygasa o północy GMT na koniec sezonu lotniczego IATA, następującego po upływie roku od daty pisemnego

powiadomienia o wypowiedzeniu, chyba że powiadomienie zostanie wycofane przed upływem tego terminu za obopólną zgodą Stron.

Artykuł 28

Rejestracja w Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych

Niniejszą Umowę oraz wszelkie zmiany do niej rejestruje się w ICAO i w Sekretariacie ONZ.

Artykuł 29

Tymczasowe stosowanie i wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od daty ostatniej noty przekazanej w ramach wymiany not dyplomatycznych między Stronami, potwierdzającej zakończenie wszystkich procedur koniecznych do wejścia w życie niniejszej Umowy. Dla celów wspomnianej wymiany Gruzja przekazuje Sekretariatowi Generalnemu Rady Unii Europejskiej notę dyplomatyczną dla Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, a Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej przekazuje Gruzji notę dyplomatyczną od Unii Europejskiej i jej państw członkowskich. Nota dyplomatyczna od Unii Europejskiej i jej państw członkowskich zawiera złożone przez każde państwo członkowskie potwierdzenie, że procedury tego państwa konieczne dla wejścia w życie niniejszej Umowy zostały zakończone.

2. Nie naruszając postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy zgodnie ze swoimi procedurami wewnętrznymi i/lub krajowym prawodawstwem, w zależności od przypadku, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie przekazania ostatniej noty, w której Strony wzajemnie notyfikowały zakończenie procedur koniecznych do stosowania.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, zostali podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Brukseli drugiego dnia grudnia roku dwa tysiące dziesiątego, w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i gruzińskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens het Vlaamse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
Cette signature engage également la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.
Diese Unterschrift bindet zugleich die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region
Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

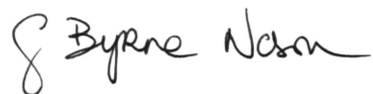
Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

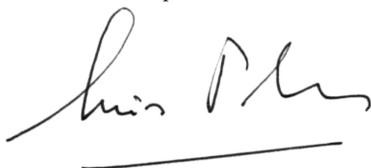
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Handwritten signature of Eamon Gilmore in black ink.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Handwritten signature of Dimitris Avramopoulos in black ink.

Por el Reino de España

Handwritten signature of Luis Pizarro in black ink.

Pour la République française

Handwritten signature of Jean-Claude Juncker in black ink.

Per la Repubblica italiana

Handwritten signature of Mario Monti in black ink.

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Handwritten signature of Nicos Anastasiades in black ink.

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għal Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

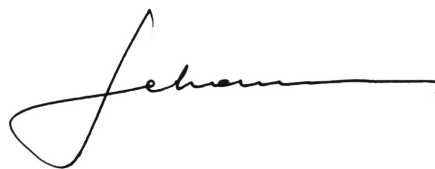
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

საქართველოს სახელით

ZAŁĄCZNIK I

UZGODNIONE LINIE I OKREŚLONE TRASY

1. Niniejszy załącznik podlega postanowieniom przejściowym zawartym w załączniku II do niniejszej Umowy.
2. Każda ze Stron przyznaje przewoźnikom lotniczym drugiej Strony prawa do świadczenia usług transportu lotniczego na trasach określonych poniżej:
 - a) w odniesieniu do przewoźników lotniczych z Unii Europejskiej: jakiegokolwiek punkt w Unii Europejskiej – punkty pośrednie w państwach Euromed, WEOL lub w państwach wymienionych w załączniku IV – jakiegokolwiek punkt w Gruzji – punkty położone dalej;
 - b) w odniesieniu do przewoźników lotniczych z Gruzji: jakiegokolwiek punkt w Gruzji – punkty pośrednie w państwach Euromed, WEOL lub w państwach wymienionych w załączniku IV – jakiegokolwiek punkt w Unii Europejskiej.
3. Przewozy wykonywane zgodnie z ust. 2 niniejszego załącznika muszą rozpoczynać się lub kończyć na terytorium Gruzji, w przypadku przewoźników lotniczych z Gruzji, oraz na terytorium Unii Europejskiej w przypadku przewoźników lotniczych z Unii Europejskiej.
4. Przewoźnicy lotniczy obu Stron mogą w jakimkolwiek lub we wszystkich lotach, i według własnego uznania:
 - a) wykonywać loty w jednym lub w obu kierunkach;
 - b) łączyć różne numery lotów w ramach jednej operacji statku powietrznego;
 - c) obsługiwać punkty pośrednie i punkty położone dalej, określone w ust. 2 niniejszego załącznika, oraz punkty położone na terytoriach Stron w dowolnej kombinacji i w dowolnej kolejności;
 - d) rezygnować z lądowania w dowolnym punkcie lub punktach;
 - e) przekazywać ruch z jakiegokolwiek swojego na inny ze swoich statków powietrznych w jakimkolwiek punkcie;
 - f) wykonywać międzylądowania w dowolnych punktach położonych na lub poza terytorium którejkolwiek ze Stron;
 - g) wykonywać przewozy tranzytowe przez terytorium drugiej Strony; oraz
 - h) łączyć ruch na pokładzie jednego statku powietrznego niezależnie od miejsca rozpoczęcia takiego ruchu.
5. Każda ze Stron zezwala każdemu przewoźnikowi lotniczemu na określenie częstotliwości i zdolności przewozowej oferowanej w międzynarodowym przewozie lotniczym, na podstawie uwarunkowań handlowych na rynku. Zgodnie ze wspomnianym prawem żadna ze Stron nie ogranicza jednostronnie natężenia ruchu, częstotliwości ani regularności przewozu, ani typu lub typów statków powietrznych eksploatowanych przez przewoźników lotniczych drugiej Strony, z wyjątkiem przypadków, w których może to być wymagane z przyczyn celnych, technicznych, operacyjnych, ze względu na ochronę środowiska bądź zdrowia, lub w związku z wykonywaniem art. 8 (Otoczenie konkurencyjne) niniejszej Umowy.
6. Przewoźnicy lotniczy każdej ze Stron mogą obsługiwać, także w ramach porozumień o dzieleniu oznaczeń linii, każdy punkt położony w państwie trzecim, który nie jest ujęty w wykazie określonych tras, pod warunkiem że nie wykonują praw piątej wolności.

ZAŁĄCZNIK II

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

1. Wdrożenie i stosowanie przez Gruzję wszystkich przepisów prawodawstwa Unii Europejskiej dotyczącego transportu lotniczego, wymienionego w załączniku III do niniejszej Umowy, z wyjątkiem prawodawstwa w zakresie ochrony, ujętego w części D załącznika III do niniejszej Umowy, poddaje się ocenie prowadzonej pod nadzorem Unii Europejskiej i zatwierdzanej decyzją Wspólnego Komitetu. Ocenę taką przeprowadza się najpóźniej dwa lata po wejściu w życie Umowy.

2. Bez uszczerbku dla postanowień załącznika I do niniejszej Umowy, uzgodnione linie i określone trasy ujęte w niniejszej Umowie nie obejmują, do chwili przyjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1 niniejszego załącznika II do niniejszej Umowy, prawa wykonywania piątej wolności, w tym w odniesieniu do przewoźników lotniczych z Gruzji pomiędzy punktami położonymi na terytorium Unii Europejskiej.

Jednakże wszystkie prawa przewozowe przyznane już w ramach jednej z umów dwustronnych pomiędzy Gruzją i państwami członkowskimi Unii Europejskiej mogą być w dalszym ciągu realizowane, o ile nie dochodzi do dyskryminacji względem poszczególnych przewoźników lotniczych z Unii Europejskiej, wynikającej z ich przynależności państwowej.

3. Wdrożenie przez Gruzję prawodawstwa w dziedzinie ochrony lotnictwa poddaje się ocenie prowadzonej pod nadzorem Unii Europejskiej i zatwierdzanej decyzją Wspólnego Komitetu. Ocenę taką przeprowadza się najpóźniej trzy lata po wejściu w życie niniejszej Umowy. W tym czasie Gruzja musi wdrożyć Dokument 30 ECAC.

4. Na końcu okresu przejściowego udostępnia się właściwym władzom w Gruzji poufną część prawodawstwa w zakresie ochrony lotnictwa określonego w części D załącznika III do niniejszej Umowy, z zastrzeżeniem porozumienia w sprawie wymiany danych szczególnie chronionych dotyczących ochrony, w tym niejawnych informacji UE.

5. Stopniowy proces stosowania przez Gruzję całości prawodawstwa Unii Europejskiej dotyczącego transportu lotniczego, wymienionego w załączniku III do niniejszej Umowy, może być poddawany regularnym ocenom. Oceny przeprowadzane są przez Komisję Europejską we współpracy z Gruzją.

6. Począwszy od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 niniejszego załącznika, Gruzja będzie stosować zasady dotyczące wydawania koncesji, zasadniczo równoważne zasadom uwzględnionym w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty. Postanowienia art. 4 niniejszej Umowy, odnoszące się do wzajemnego uznawania ustaleń dotyczących zdolności i/lub przynależności państwowej, dokonanych przez właściwe władze Gruzji, są stosowane przez właściwe władze Unii Europejskiej z chwilą potwierdzenia przez Wspólny Komitet, że Gruzja w pełni stosuje takie zasady dotyczące wydawania koncesji.

7. Bez uszczerbku dla decyzji podjętej w ramach Wspólnego Komitetu lub w związku z art. 24 (Środki zabezpieczające), zdolność do lotu statków powietrznych zarejestrowanych w dniu podpisania w gruzjińskim rejestrze i używanych przez operatorów pod nadzorem regulacyjnym Gruzji, które nie posiadają certyfikatu typu wydanego przez EASA zgodnie ze stosownym prawodawstwem UE wymienionym w części C załącznika III do niniejszej Umowy, może być regulowana pod nadzorem właściwych władz Gruzji zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami krajowymi Gruzji, do dnia:

- a) 1 stycznia 2015 r. w przypadku niektórych statków powietrznych biorących udział w operacjach obejmujących wyłącznie przewóz ładunku;
- b) 31 grudnia 2019 r. w przypadku niektórych śmigłowców oraz lekkich i ultralekkich statków powietrznych, biorących udział w operacjach, takich jak akcje poszukiwawczo-ratownicze, usługi lotnicze, szkolenia, sytuacje awaryjne, loty agrolotnicze i loty humanitarne, zgodnie z certyfikatami operacyjnymi odnośnych przewoźników, pod warunkiem że statki powietrzne spełniają międzynarodowe normy bezpieczeństwa lotniczego przyjęte na mocy Konwencji. Wspomniane statki powietrzne nie korzystają z żadnych dodatkowych praw przyznanych na mocy niniejszej Umowy po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1 niniejszego załącznika.

ZAŁĄCZNIK III

(podlegający okresowej aktualizacji)

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO LOTNICTWA CYWILNEGO

„Obowiązujące przepisy” następujących aktów prawnych stosuje się zgodnie z niniejszą Umową, o ile w niniejszym załączniku lub w załączniku II do niniejszej Umowy (Postanowienia przejściowe) nie wskazano inaczej. Tam, gdzie to konieczne, poniżej przedstawiono dostosowania dotyczące poszczególnych aktów:

A. Dostęp do rynku i kwestie z nim związane

Nr 95/93

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty

zmienione:

rozporządzeniem (WE) nr 894/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 maja 2002 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93

rozporządzeniem (WE) nr 1554/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93

rozporządzeniem (WE) nr 793/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93

Obowiązujące przepisy: art. 1–12 i art. 14a ust. 2

Jeżeli chodzi o stosowanie art. 12 ust. 2, termin „Komisja” zastępuje się terminem „wspólny komitet”.

Nr 96/67

Dyrektywa Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty

Obowiązujące przepisy: art. 1–25 i załącznik

Jeżeli chodzi o stosowanie art. 10, termin „państwa członkowskie” zastępuje się terminem „państwa członkowskie Unii Europejskiej”.

Jeżeli chodzi o stosowanie art. 20 ust. 2, termin „Komisja” zastępuje się terminem „wspólny komitet”.

Nr 785/2004

Rozporządzenie (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych

Obowiązujące przepisy: art. 1–8 i art. 10 ust. 2

Nr 2009/12

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych

Obowiązujące przepisy: art. 1–12

B. Zarządzanie ruchem lotniczym

Nr 549/2004

Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe)

Obowiązujące przepisy: art. 1–4, 6 i 9–14

Nr 550/2004

Rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb)

Obowiązujące przepisy: art. 1–19, załączniki I i II

Nr 551/2004

Rozporządzenie (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej)

Obowiązujące przepisy: art. 1–11

Nr 552/2004

Rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności)

Obowiązujące przepisy: art. 1–12, załączniki I–V

Nr 2096/2005

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej

zmienione:

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1315/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie nadzoru nad bezpieczeństwem w zarządzaniu ruchem lotniczym oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2096/2005

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 482/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustanawiającym system zapewnienia bezpieczeństwa oprogramowania do stosowania przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej oraz zmieniającym załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2096/2005

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 668/2008 z dnia 15 lipca 2008 r. zmieniającym załączniki II–V do rozporządzenia (WE) nr 2096/2005 ustanawiającego wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej w zakresie metod działania i procedur postępowania

Obowiązujące przepisy: art. 1–9, załączniki I–V

Nr 2150/2005

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2150/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej

Nr 2006/23

Dyrektywa 2006/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie wspólnotowej licencji kontrolera ruchu lotniczego

Obowiązujące przepisy: art. 1–16, 18, 19, 20 i załączniki I–IV

Nr 730/2006

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 730/2006 z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie klasyfikacji przestrzeni powietrznej i możliwości wykonywania lotów z widocznością w przestrzeni powietrznej powyżej poziomu lotu FL 195

Nr 1794/2006

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1794/2006 z dnia 6 grudnia 2006 r. ustanawiające wspólny schemat opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej

Nr 1033/2006

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1033/2006 z dnia 4 lipca 2006 r. ustanawiające wymogi dla procedur w zakresie przetwarzania planów lotu w fazie poprzedzającej lot dla Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej

Nr 1032/2006

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1032/2006 z dnia 6 lipca 2006 r. ustanawiające wymagania dla automatycznych systemów wymiany danych lotniczych dla celów powiadamiania, koordynacji i przekazywania kontroli nad lotem pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego

Nr 219/2007

Rozporządzenie Rady (WE) nr 219/2007 z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR)

Obowiązujące przepisy: art. 1 ust. 1–ust. 2 oraz ust. 5–ust. 7, art. 2–3, art. 4 ust. 1, załącznik

Nr 633/2007

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 633/2007 z dnia 7 czerwca 2007 r. ustanawiające wymagania w zakresie stosowania protokołu przesyłania komunikatów lotniczych do celów powiadamiania, koordynowania i przekazywania lotów pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego

Obowiązujące przepisy: art. 1–7, art. 8 zdanie drugie i trzecie, załączniki I–IV

Nr 1265/2007

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1265/2007 z dnia 26 października 2007 r. ustanawiające wymogi dotyczące separacji międzykanałowej w łączności powietrze–ziemia dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Obowiązujące przepisy: art. 1–9, załączniki I–IV

Nr 1315/2007

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1315/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie nadzoru nad bezpieczeństwem w zarządzaniu ruchem lotniczym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005

Obowiązujące przepisy: art. 1–15

Nr 482/2008

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 482/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustanawiające system zapewnienia bezpieczeństwa oprogramowania do stosowania przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej oraz zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2096/2005

Obowiązujące przepisy: art. 1–5, załączniki I i II

Nr 668/2008

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 668/2008 z dnia 15 lipca 2008 r. zmieniające załączniki II–V do rozporządzenia (WE) nr 2096/2005 ustanawiającego wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej w zakresie metod działania i procedur postępowania

Obowiązujące przepisy: art. 1–2

Nr 1361/2008

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1361/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 219/2007 w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR)

Obowiązujące przepisy: art. 1–5 (z wyjątkiem art. 1.6), załącznik (z wyjątkiem pkt 11 i 12)

Nr 29/2009

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Obowiązujące przepisy: art. 1–15, załączniki I–VII

Nr 30/2009

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 30/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1032/2006 w zakresie wymogów dla automatycznych systemów wymiany danych lotniczych wspomagających usługi łącza danych

Obowiązujące przepisy: art. 1–2, załącznik

Nr 262/2009

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 262/2009 z dnia 30 marca 2009 r. ustanawiające wymogi w zakresie skoordynowanego przydziału i stosowania kodów interogatorów modu S dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

Obowiązujące przepisy: art. 1–13, załączniki I–III

Nr 1070/2009

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1070/2009 z dnia 21 października 2009 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 549/2004, (WE) nr 550/2004, (WE) nr 551/2004 oraz (WE) nr 552/2004 w celu poprawienia skuteczności działania i zrównoważonego rozwoju europejskiego systemu lotnictwa

Obowiązujące przepisy: art. 1–5, z wyjątkiem art. 1.4

C. Bezpieczeństwo lotnictwa

Nr 3922/91

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego

zmienione:

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2176/96 z dnia 13 listopada 1996 r. dostosowującym do postępu naukowego i technicznego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1069/1999 z dnia 25 maja 1999 r. dostosowującym do postępu naukowego i technicznego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2871/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r. dostosowującym do postępu naukowego i technicznego rozporządzenie Rady (EWG) 3922/91 w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego

rozporządzeniem (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego

rozporządzeniem (WE) nr 1899/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego

rozporządzeniem (WE) nr 1900/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 8/2008 z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w odniesieniu do wspólnych wymagań technicznych i procedur administracyjnych mających zastosowanie do komercyjnego transportu lotniczego

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 859/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w odniesieniu do wspólnych wymagań technicznych i procedur administracyjnych mających zastosowanie do komercyjnego transportu lotniczego

Obowiązujące przepisy: art. 1–10, 12–13 z wyjątkiem art. 4 ust. 1 i art. 8 ust. 2 (drugie zdanie), załączniki I–III

Jeżeli chodzi o stosowanie art. 12, termin „państwa członkowskie” zastępuje się terminem „państwa członkowskie Unii Europejskiej”.

Nr 216/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE

Obowiązujące przepisy: art. 1–68 z wyjątkiem art. 65, art. 69 ust. 1 akapit drugi, art. 69 ust. 4, załączniki I–VI

zmienione:

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 690/2009 z dnia 30 lipca 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylającym dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE

rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1108/2009 z dnia 21 października 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 216/2008 w zakresie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym i służb żeglugi powietrznej oraz uchylającym dyrektywę 2006/23/WE

Obowiązujące przepisy: art. 1–3 (z wyjątkiem art. 1.7 ustanawiającego nowe artykuły 8a.5, 8b.6 i 8c.10), załącznik

Nr 94/56

Dyrektywa Rady 94/56/WE z dnia 21 listopada 1994 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące postępowanie w dochodzeniu przyczyn wypadków i zdarzeń w lotnictwie cywilnym

Obowiązujące przepisy: art. 1–12

Nr 2003/42

Dyrektywa 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym

Obowiązujące przepisy: art. 1–11, załączniki I i II

Nr 1321/2007

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1321/2007 z dnia 12 listopada 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie włączania do centralnego archiwum informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, których wymiana odbywa się zgodnie z dyrektywą 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Obowiązujące przepisy: art. 1–4

Nr 1330/2007

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2007 z dnia 24 września 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie przekazywania zainteresowanym stronom informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, o których mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Obowiązujące przepisy: art. 1–10, załączniki I i II

Nr 1702/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących

zmienione:

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 381/2005 z dnia 7 marca 2005 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 706/2006 z dnia 8 maja 2006 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 w odniesieniu do okresu, w jakim państwa członkowskie mogą wydawać zatwierdzenia o ograniczonym terminie ważności

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 335/2007 z dnia 28 marca 2007 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 w odniesieniu do przepisów wykonawczych dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie ochrony środowiska

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 375/2007 z dnia 30 marca 2007 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 287/2008 z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania wymagań, o którym mowa w art. 2c ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1702/2003

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1057/2008 z dnia 27 października 2008 r. zmieniającym dodatek II do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1702/2003 dotyczący poświadczenia przeglądu zdolności do lotu (Formularz 15a EASA)

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1194/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących

Uwaga: skorygowane sprostowaniem do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1194/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz.U. L 321 z 8.12.2009)

Obowiązujące przepisy: art. 1–4, załącznik. Okresy przejściowe, o których mowa w tym rozporządzeniu, ustala Wspólny Komitet.

Nr 2042/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania

zmienione:

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 707/2006 z dnia 8 maja 2006 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2042/2003 w sprawie zezwoleń na czas określony oraz załączników I i III

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 376/2007 z dnia 30 marca 2007 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2042/2003 w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1056/2008 z dnia 27 października 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2042/2003 w sprawie ciągłej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zatwierdzania organizacji i personelu zaangażowanego w takie zadania

rozporządzeniem Komisji (UE) nr 127/2010 z dnia 5 lutego 2010 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2042/2003 w sprawie nieprzerwanej zdolności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania

Obowiązujące przepisy: art. 1–6, załączniki I–IV

Nr 104/2004

Rozporządzenie Komisji nr 104/2004/WE z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające zasady w sprawie organizacji i składu Komisji odwoławczej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

Obowiązujące przepisy: art. 1–7 i załącznik

Nr 593/2007

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 593/2007 z dnia 31 maja 2007 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego

zmienione:

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1356/2008 z dnia 23 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 593/2007 w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego

Obowiązujące przepisy: art. 1–12, art. 14 ust. 2, załącznik

Nr 736/2006

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2006 z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie metodyki prowadzenia inspekcji standaryzacyjnych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego

Obowiązujące przepisy: art. 1–18

Nr 768/2006

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 768/2006 z dnia 19 maja 2006 r. wprowadzające w życie dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/36/WE w zakresie zbierania i wymiany informacji na temat bezpieczeństwa statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty oraz zarządzania systemem informacyjnym

Obowiązujące przepisy: art. 1–5

Nr 2111/2005

Rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE

Obowiązujące przepisy: art. 1–13, załącznik

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 473/2006 z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określone w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady

Obowiązujące przepisy: art. 1–6 i załączniki A–C

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 474/2006 z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady, z późniejszymi zmianami

Obowiązujące przepisy: art. 1–3 i załączniki A i B

D. Ochrona lotnictwa

Nr 300/2008

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002

Obowiązujące przepisy: art. 1–18, art. 21, załącznik

Nr 18/2010

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 18/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 w zakresie specyfikacji dla krajowych programów kontroli jakości w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego

Nr 272/2009

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009 z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady

Nr 1254/2009

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1254/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. ustanawiające kryteria pozwalające państwom członkowskim na odstępstwo od wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego i przyjęcie alternatywnych środków w zakresie ochrony

Rozporządzenie Komisji (UE) nr ... z dnia ... ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego [w trakcie przyjmowania przez UE]

Decyzja Komisji (UE) nr ... z dnia ... ustanawiająca szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zawierająca informacje określone w lit. a) art. 18 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 [w trakcie przyjmowania przez UE]

E. Środowisko naturalne

Nr 2006/93

Dyrektywa 2006/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie określenia zasad wykonywania operacji przez samoloty objęte częścią II rozdział 3 tom 1 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2

Obowiązujące przepisy: art. 1–6, załączniki I i II

Nr 2002/30

Dyrektywa 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty

zmieniona lub dostosowana Aktem przystąpienia z 2003 r. i Aktem przystąpienia z 2005 r.

Obowiązujące przepisy: art. 1–15, załączniki I i II

Nr 2002/49

Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku

Obowiązujące przepisy: art. 1–16, załączniki I–VI

F. Aspekty społeczne

Nr 2000/79

Dyrektywa Rady 2000/79/WE z dnia 27 listopada 2000 r. dotycząca Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA)

Obowiązujące przepisy: art. 2–3, załącznik

Nr 2003/88

Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy

Obowiązujące przepisy: art. 1–19, 21–24 i 26–29

G. Ochrona konsumentów

Nr 90/314

Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek

Obowiązujące przepisy: art. 1–10

Nr 95/46

Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych

Obowiązujące przepisy: art. 1–34

Nr 2027/97

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych,

zmienione:

rozporządzeniem (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 maja 2002 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97

Obowiązujące przepisy: art. 1–8

Nr 261/2004

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91

Obowiązujące przepisy: art. 1–17

Nr 1107/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1107/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą

Obowiązujące przepisy: art. 1–17, załączniki I i II

H. Pozostałe prawodawstwo

Nr 80/2009

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 80/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89

Obowiązujące przepisy: art. 1–18 oraz załączniki I i II

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ INNYCH PAŃSTW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 I 5 ORAZ W ZAŁĄCZNIKU I

1. Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym).
 2. Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym).
 3. Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym).
 4. Konfederacja Szwajcarska (na mocy umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską).
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1083/2012

z dnia 19 listopada 2012 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 808/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie społeczeństwa informacyjnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

statystyki, o których mowa w art. 3 i 4 tego rozporządzenia, oraz ustalające terminy ich przesyłania.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 808/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczące statystyk Wspólnoty w sprawie społeczeństwa informacyjnego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 808/2004 ustanowiono jednolite ramy systematycznego tworzenia statystyk europejskich dotyczących społeczeństwa informacyjnego.

Dane, które należy przekazywać dla celów tworzenia statystyk europejskich dotyczących społeczeństwa informacyjnego, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 808/2004, są określone w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia.

- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 808/2004 konieczne są środki wykonawcze określające dane, które należy dostarczyć, aby sporządzić

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 49.

ZAŁĄCZNIK I

MODUŁ 1: PRZEDSIĘBIORSTWA I SPOŁECZEŃSTWO INFORMACYJNE**1. Tematy i ich cechy**

- a) Dla roku odniesienia 2013 należy objąć zakresem badania następujące tematy, wybrane z wykazu w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 808/2004:

- systemy ICT (technologii informacyjnych i komunikacyjnych) i ich wykorzystanie w przedsiębiorstwach,
- wykorzystanie przez przedsiębiorstwa internetu i innych sieci elektronicznych,
- wykorzystanie ICT przez przedsiębiorstwa w celu wymiany informacji i usług z rządami i administracjami publicznymi (e-administracja),
- procesy i aspekty organizacyjne e-biznesu,
- handel elektroniczny.

- b) Należy gromadzić dane o następujących cechach przedsiębiorstw:

Systemy ICT i ich wykorzystanie w przedsiębiorstwach

Cechy, o których dane należy gromadzić dla wszystkich przedsiębiorstw:

- korzystanie z komputerów.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw korzystających z komputerów:

- (nieobowiązkowo) liczba osób zatrudnionych lub odsetek całkowitej liczby osób zatrudnionych, które korzystały z komputera przynajmniej raz w tygodniu,
- (nieobowiązkowo) korzystanie z aplikacji informatycznych w celu umożliwienia osobom zatrudnionym zdalnego dostępu do systemu poczty elektronicznej, dokumentów lub aplikacji przedsiębiorstwa (poprzez stacjonarne, mobilne lub bezprzewodowe połączenie z internetem).

Wykorzystanie przez przedsiębiorstwa internetu i innych sieci elektronicznych

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw korzystających z komputerów:

- dostęp do internetu.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw mających dostęp do internetu:

- połączenie z internetem: DSL,
- połączenie z internetem: inne stacjonarne szerokopasmowe połączenie z internetem,
- połączenie z internetem: łącze ISDN lub połączenie wdzwaniane (dial-up) przez zwykłą linię telefoniczną,
- połączenie z internetem: szerokopasmowe połączenie mobilne za pośrednictwem urządzenia przenośnego z wykorzystaniem sieci telefonii komórkowej (tzw. 3G lub 4G),
- (nieobowiązkowo) połączenie z internetem: szerokopasmowe połączenie mobilne za pośrednictwem komputera przenośnego z wykorzystaniem sieci telefonii komórkowej (tzw. 3G lub 4G),

- (nieobowiązkowo) połączenie z internetem: szerokopasmowe połączenie mobilne za pośrednictwem innych urządzeń przenośnych, takich jak smartfony lub palmtopy (PDA), z wykorzystaniem sieci telefonii komórkowej (tzw. 3G lub 4G),
- połączenie z internetem: inne połączenie mobilne,
- połączenie z internetem: maksymalna zagwarantowana w umowie prędkość pobierania danych najszybszego połączenia z internetem w Mbit/s; ([0;< 2], [2;< 10], [10;< 30], [30;< 100], [≥100]),
- liczba osób zatrudnionych lub odsetek całkowitej liczby osób zatrudnionych, które korzystały przynajmniej raz w tygodniu z komputerów połączonych z siecią WWW,
- korzystanie z mediów społecznościowych, w szczególności serwisów społecznościowych, blogów lub mikroblogów przedsiębiorstw, stron internetowych umożliwiających wymianę treści multimedialnych, narzędzi dzielenia się wiedzą typu wiki, w innych celach niż zamieszczanie płatnych ogłoszeń,
- korzystanie z serwisów społecznościowych,
- korzystanie z blogów lub mikroblogów przedsiębiorstw,
- korzystanie ze stron internetowych umożliwiających wymianę treści multimedialnych,
- korzystanie z narzędzi dzielenia się wiedzą typu wiki,
- korzystanie ze stron internetowych lub strony głównej.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw posiadających strony internetowe lub stronę główną:

- oferowanie następującej funkcji: składanie zamówień lub dokonywanie rezerwacji *online*,
- oferowanie następującej funkcji: oświadczenie o polityce ochrony prywatności, certyfikat ochrony prywatności lub certyfikacja bezpieczeństwa strony internetowej,
- oferowanie następującej funkcji: katalogi produktów lub cenniki,
- oferowanie następującej funkcji: śledzenie zamówienia *online*,
- oferowanie następującej funkcji: możliwość personalizacji produktu lub projektowania produktu przez osobę odwiedzającą stronę,
- oferowanie następującej funkcji: zindywidualizowana zawartość strony dla osób odwiedzających ją regularnie lub często,
- (nieobowiązkowo) oferowanie następującej funkcji: ogłoszenia o wolnych stanowiskach pracy lub składanie podań o pracę *online*.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw korzystających z mediów społecznościowych, w szczególności serwisów społecznościowych, blogów lub mikroblogów przedsiębiorstw, stron internetowych umożliwiających wymianę treści multimedialnych, narzędzi dzielenia się wiedzą typu wiki, w innych celach niż zamieszczanie płatnych ogłoszeń:

- korzystanie z mediów społecznościowych w celu promowania wizerunku przedsiębiorstwa lub sprzedaży produktów,
- korzystanie z mediów społecznościowych w celu uzyskania opinii, recenzji lub pytań klientów oraz odpowiedzi na nie,
- korzystanie z mediów społecznościowych w celu włączenia klientów w proces rozwoju produktów i usług lub wprowadzania innowacji w tym zakresie,
- korzystanie z mediów społecznościowych w celu współpracy z partnerami biznesowymi lub innymi organizacjami,
- korzystanie z serwisów społecznościowych w celu rekrutacji pracowników,
- korzystanie z mediów społecznościowych w celu wymiany poglądów, opinii i wiedzy wewnątrz przedsiębiorstwa,
- korzystanie z mediów społecznościowych w ramach oficjalnej polityki przedsiębiorstwa.

Wykorzystanie ICT przez przedsiębiorstwa w celu wymiany informacji i usług z rządami i administracjami publicznymi (e-administracja)

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw mających dostęp do internetu:

- korzystanie z internetu w celu uzyskania informacji na stronach internetowych lub stronach głównych organów publicznych w poprzednim roku kalendarzowym,
- korzystanie z internetu w celu pobrania formularzy ze stron internetowych lub stron głównych organów publicznych w poprzednim roku kalendarzowym,
- korzystanie z internetu do przysyłania wypełnionych formularzy organom publicznym w poprzednim roku kalendarzowym,
- korzystanie z internetu w celu przysyłania deklaracji podatku od wartości dodanej (VAT) całkowicie za pośrednictwem internetu, bez potrzeby korzystania z dokumentów papierowych (łącznie z płatnością elektroniczną, jeśli jest wymagana), w poprzednim roku kalendarzowym,
- korzystanie z internetu w celu przysyłania deklaracji o składkach na ubezpieczenie społeczne całkowicie za pośrednictwem internetu, bez potrzeby korzystania z dokumentów papierowych (łącznie z płatnością elektroniczną, jeśli jest wymagana), w poprzednim roku kalendarzowym,
- korzystanie z internetu w celu uzyskania dostępu do dokumentów przetargowych i specyfikacji w ramach elektronicznego systemu zamówień publicznych w poprzednim roku kalendarzowym,
- korzystanie z internetu w celu oferowania towarów lub usług w ramach krajowych elektronicznych systemów zamówień publicznych (eTendering) w poprzednim roku kalendarzowym,
- korzystanie z internetu w celu oferowania towarów lub usług w ramach elektronicznych systemów zamówień publicznych (eTendering) w innych państwach członkowskich w poprzednim roku kalendarzowym.

Dostępność i wykorzystanie technologii umożliwiających połączenie z internetem lub innymi sieciami z dowolnego miejsca w dowolnym czasie (powszechny dostęp)

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw mających dostęp do internetu:

- korzystanie z urządzeń przenośnych udostępnianych zatrudnionym osobom przez przedsiębiorstwo, które umożliwiają połączenie mobilne z internetem do celów służbowych.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw udostępniających zatrudnionym osobom urządzenia przenośne, które umożliwiają połączenie mobilne z internetem do celów służbowych:

- liczba osób zatrudnionych lub odsetek całkowitej liczby osób zatrudnionych posiadających udostępnione przez przedsiębiorstwo urządzenie przenośne umożliwiające połączenie mobilne z internetem do celów służbowych.

Procesy e-biznesu

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw korzystających z komputerów:

- wysyłanie elektronicznych faktur nadających się do automatycznego przetwarzania,
- wysyłanie elektronicznych faktur nienadających się do automatycznego przetwarzania,
- odbieranie elektronicznych faktur nadających się do automatycznego przetwarzania,
- korzystanie z pakietu oprogramowania ERP (planowanie zasobów przedsiębiorstwa) w celu wymiany informacji między działami przedsiębiorstwa,

- (nieobowiązkowo) korzystanie z dowolnego oprogramowania zarządzającego informacjami dotyczącymi klientów (oprogramowanie CRM – do zarządzania relacjami z klientami) umożliwiającego pozyskiwanie i przechowywanie informacji o klientach przedsiębiorstwa oraz udostępnianie ich innym działom przedsiębiorstwa,
- (nieobowiązkowo) korzystanie z dowolnego oprogramowania zarządzającego informacjami dotyczącymi klientów (oprogramowanie CRM – do zarządzania relacjami z klientami) umożliwiającego analizę informacji o klientach do celów marketingu.

Handel elektroniczny

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw, które korzystają z komputerów i nie są wymienione w sekcji K klasyfikacji NACE Rev. 2:

- otrzymywanie zamówień na produkty lub usługi, złożonych za pośrednictwem stron internetowych (sprzedaż internetowa) w poprzednim roku kalendarzowym,
- otrzymywanie zamówień na produkty lub usługi poprzez komunikaty EDI (sprzedaż w systemie typu EDI) w poprzednim roku kalendarzowym,
- składanie zamówień na produkty lub usługi poprzez strony internetowe lub komunikaty EDI w poprzednim roku kalendarzowym,
- przeszkody ograniczające lub uniemożliwiające sprzedaż za pośrednictwem stron internetowych (sprzedaż internetową) ze względu na towary lub usługi nienadające się do sprzedaży internetowej,
- przeszkody ograniczające lub uniemożliwiające sprzedaż internetową spowodowane problemami logistycznymi,
- przeszkody ograniczające lub uniemożliwiające sprzedaż internetową spowodowane problemami związanymi z płatnościami,
- przeszkody ograniczające lub uniemożliwiające sprzedaż internetową spowodowane problemami związanymi z bezpieczeństwem ICT lub ochroną danych,
- przeszkody ograniczające lub uniemożliwiające sprzedaż internetową spowodowane problemami związanymi z ramami prawnymi,
- przeszkody ograniczające lub uniemożliwiające sprzedaż internetową spowodowane zbyt wysokimi kosztami wprowadzenia sprzedaży internetowej w porównaniu z korzyściami.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw, które otrzymywały zamówienia złożone za pośrednictwem stron internetowych:

- wartość pieniężna lub procentowa łącznego obrotu ze sprzedaży w ramach handlu elektronicznego, wynikającej z zamówień złożonych za pośrednictwem stron internetowych w poprzednim roku kalendarzowym,
- wartość procentowa sprzedaży konsumentom indywidualnym w ramach handlu elektronicznego (B2C), wynikającej z zamówień złożonych za pośrednictwem stron internetowych w poprzednim roku kalendarzowym,
- wartość procentowa sprzedaży w ramach handlu elektronicznego innym przedsiębiorstwom (B2B) oraz organom publicznym (B2G), wynikającej z zamówień złożonych za pośrednictwem stron internetowych w poprzednim roku kalendarzowym,
- sprzedaż elektroniczna według miejsca pochodzenia: własne państwo, w poprzednim roku kalendarzowym,
- sprzedaż elektroniczna według miejsca pochodzenia: inne państwa UE, w poprzednim roku kalendarzowym,
- sprzedaż elektroniczna według miejsca pochodzenia: pozostałe państwa świata, w poprzednim roku kalendarzowym.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw, które otrzymywały zamówienia na produkty lub usługi poprzez komunikaty EDI:

- wartość pieniężna lub procentowa łącznego obrotu ze sprzedaży w ramach handlu elektronicznego, wynikającej z zamówień otrzymanych poprzez komunikaty EDI w poprzednim roku kalendarzowym,
- sprzedaż elektroniczna według miejsca pochodzenia: własne państwo, w poprzednim roku kalendarzowym,

- sprzedaż elektroniczna według miejsca pochodzenia: inne państwa UE, w poprzednim roku kalendarzowym,
- sprzedaż elektroniczna według miejsca pochodzenia: pozostałe państwa świata, w poprzednim roku kalendarzowym.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla przedsiębiorstw, które wysyłały zamówienia poprzez strony internetowe lub komunikaty EDI:

- (nieobowiązkowo) wysyłanie zamówień na produkty lub usługi za pośrednictwem stron internetowych w poprzednim roku kalendarzowym,
- (nieobowiązkowo) wysyłanie zamówień na produkty lub usługi poprzez komunikaty EDI w poprzednim roku kalendarzowym,
- (nieobowiązkowo) zakupy w handlu elektronicznym wynikające z zamówień wysłanych elektronicznie, w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażone w przedziałach procentowych ([0;< 1], [1;< 5], [5;< 10], [10;< 25], [25;< 50], [50;< 75], [75;100]) wartości zakupów w handlu elektronicznym w stosunku do zakupów ogółem lub w wartości zakupów w handlu elektronicznym lub w udziale procentowym zakupów w handlu elektronicznym w zakupach ogółem,
- (nieobowiązkowo) zakupy elektroniczne według miejsca pochodzenia: własne państwo, w poprzednim roku kalendarzowym,
- (nieobowiązkowo) zakupy elektroniczne według miejsca pochodzenia: inne państwa UE, w poprzednim roku kalendarzowym,
- (nieobowiązkowo) zakupy elektroniczne według miejsca pochodzenia: pozostałe państwa świata, w poprzednim roku kalendarzowym.

c) Należy gromadzić lub uzyskiwać z innych źródeł dane o następujących cechach podstawowych przedsiębiorstwa:

Cechy, o których dane należy gromadzić dla wszystkich przedsiębiorstw:

- podstawowa działalność gospodarcza przedsiębiorstwa w poprzednim roku kalendarzowym,
- średnia liczba zatrudnionych osób w poprzednim roku kalendarzowym,
- całkowity obrót (pod względem wartości, bez VAT) w poprzednim roku kalendarzowym,
- (nieobowiązkowo) łączne zakupy towarów i usług (pod względem wartości, bez VAT) w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Zakres

Cechy wymienione w pkt 1 lit. b)–c) niniejszego załącznika należy gromadzić i uzyskać dla przedsiębiorstw sklasyfikowanych w ramach następujących typów działalności gospodarczej, o następującej wielkości i o następującym zasięgu geograficznym:

a) Działalność gospodarcza: przedsiębiorstwa sklasyfikowane w ramach następujących kategorii NACE Rev. 2:

Kategoria NACE	Opis
Sekcja C	„Przetwórstwo przemysłowe”
Sekcja D, E	„Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz i parę wodną, dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami”
Sekcja F	„Budownictwo”
Sekcja G	„Handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów silnikowych i motocykli”
Sekcja H	„Transport i gospodarka magazynowa”
Sekcja I	„Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi”
Sekcja J	„Informacja i komunikacja”
Sekcja L	„Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości”

Kategoria NACE	Opis
Działy 69–74	„Działalność zawodowa, naukowa i techniczna”
Sekcja N	„Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca”
Grupa 95.1	„Naprawa komputerów i sprzętu (tele)komunikacyjnego”
(nieobowiązkowe) Grupy 64.19, 64.92, 66.12 i 66.19 Grupy 65.1 i 65.2	„Działalność finansowa i ubezpieczeniowa”

b) Wielkość przedsiębiorstwa: przedsiębiorstwa z liczbą zatrudnionych osób równą 10 lub większą. Przedsiębiorstwa z mniejszą niż 10 liczbą zatrudnionych osób podlegają zakresowi badania nieobowiązkowo.

c) Zasięg geograficzny: przedsiębiorstwa zlokalizowane w dowolnej części terytorium państwa członkowskiego.

3. Okresy odniesienia

Okresem odniesienia dla cech, które odnoszą się do poprzedniego roku kalendarzowego, jest rok 2012. Dla pozostałych cech okresem odniesienia jest styczeń 2013 r.

4. Podziały

Dla tematów oraz ich cech wymienionych w pkt 1 lit. b) niniejszego załącznika należy gromadzić poniższe cechy podstawowe:

a) Podział według działalności gospodarczej: zgodnie z następującymi agregatami NACE Rev. 2:

Agregacja NACE Rev. 2 dla celów ewentualnego obliczania agregatów krajowych
10-18
19-23
24-25
26-33
35-39
41-43
45-47
49-53
55
58-63
(nieobowiązkowo) 64.19 + 64.92 + 65.1 + 65.2 + 66.12 + 66.19
68
69-74
77-82
26.1-26.4, 26.8, 46.5, 58.2, 61, 62, 63.1, 95.1

Agregacja NACE Rev. 2
dla celów ewentualnego obliczania agregatów europejskich

10-12

13-15

16-18

26

27-28

29-30

31-33

45

46

47

55-56

58-60

61

62-63

(nieobowiązkowo) 64.19 + 64.92

(nieobowiązkowo) 65.1 + 65.2

(nieobowiązkowo) 66.12 + 66.19

77-78 + 80-82

79

95.1

-
- b) Podział według klas wielkości: dane należy przedstawić w podziale według poniższych klas wielkości ze względu na liczbę zatrudnionych osób:
-

Klasa wielkości

10 lub więcej zatrudnionych osób

10 do 49 zatrudnionych osób

50 do 249 zatrudnionych osób

250 lub więcej zatrudnionych osób

Do przedsiębiorstw z mniej niż 10 zatrudnionymi osobami, o ile są one ujęte, należy stosować poniższy podział: (Dostarczanie cech dla klas wielkości „Mniej niż 5 zatrudnionych osób” i „5 do 9 zatrudnionych osób” nie jest obowiązkowe).

Klasa wielkości

Mniej niż 10 zatrudnionych osób

Mniej niż 5 zatrudnionych osób (nieobowiązkowo)

5 do 9 zatrudnionych osób (nieobowiązkowo)

5. Okresowość

Za 2013 r. dane należy dostarczyć jeden raz.

6. Terminy

- a) Dane zagregowane, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 808/2004, w koniecznych przypadkach oznaczone jako poufne lub niewiarygodne, należy przekazać do Eurostatu przed dniem 5 października 2013 r. Do tego terminu zestaw danych musi zostać sfinalizowany, zatwierdzony i zaakceptowany. Tabelaiczny, odczytywalny przez komputer format transmisji ma odpowiadać instrukcjom dostarczonym przez Eurostat.
 - b) Metadane, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 808/2004 należy przekazać do Eurostatu przed dniem 31 maja 2013 r., wykorzystując szablon sprawozdania przekazany przez Eurostat.
 - c) Sprawozdanie dotyczące jakości, o którym mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 808/2004 należy przekazać do Eurostatu przed dniem 5 listopada 2013 r.
-

ZAŁĄCZNIK II

MODUŁ 2: OSOBY INDYWIDUALNE, GOSPODARSTWA DOMOWE I SPOŁECZEŃSTWO INFORMACYJNE**1. Tematy i ich cechy**

- a) Dla roku odniesienia 2013 należy objąć zakresem badania następujące tematy, wybrane z wykazu w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 808/2004:

- dostęp do ICT oraz ich wykorzystanie przez osoby indywidualne lub w gospodarstwach domowych,
- wykorzystanie internetu i innych sieci elektronicznych w różnych celach przez osoby indywidualne lub gospodarstwa domowe,
- umiejętności i kwalifikacje w zakresie ICT,
- przeszkody w korzystaniu z ICT oraz internetu,
- wykorzystanie ICT przez osoby indywidualne w celu wymiany informacji i usług z rządami i administracjami publicznymi (e-administracja),
- dostępność i wykorzystanie technologii umożliwiających połączenie z internetem lub innymi sieciami z dowolnego miejsca w dowolnym czasie (powszechny dostęp).

- b) Należy gromadzić dane o następujących cechach:

Dostęp do ICT i korzystanie z nich przez osoby indywidualne lub w gospodarstwach domowych

Cechy, o których dane należy gromadzić dla wszystkich gospodarstw domowych:

- dostęp do komputera w domu,
- dostęp do internetu w domu (przez jakiegokolwiek urządzenie).

Cechy, o których dane należy gromadzić dla gospodarstw domowych posiadających dostęp do internetu:

- rodzaj połączenia szerokopasmowego używanego do uzyskania dostępu do internetu w domu: DSL (np. ADSL, SHDSL, VDSL),
- rodzaj połączenia szerokopasmowego używanego do uzyskania dostępu do internetu w domu: stacjonarne połączenie przewodowe (np. przez kabel, światłowód, Ethernet, PLC – Power Line Communication),
- rodzaj połączenia szerokopasmowego używanego do uzyskania dostępu do internetu w domu: połączenie stacjonarne bezprzewodowe (np. przez satelitę, publiczną sieć WiFi),
- rodzaj połączenia szerokopasmowego używanego do uzyskania dostępu do internetu w domu: połączenie z siecią telefonii komórkowej (co najmniej 3G, np. UMTS) przy użyciu telefonu,
- rodzaj połączenia szerokopasmowego używanego do uzyskania dostępu do internetu w domu: połączenie z siecią telefonii komórkowej (co najmniej 3G, np. UMTS) przy użyciu karty lub modemu USB (ze zintegrowaną kartą SIM),
- rodzaj połączenia używanego do uzyskania dostępu do internetu w domu: połączenie wdzwaniane (dial-up) przez zwykłą linię telefoniczną lub ISDN,
- rodzaj połączenia używanego do uzyskania dostępu do internetu w domu: połączenie mobilne wąskopasmowe (mniej niż 3G, np. 2G+/GPRS, przez telefon komórkowy lub modem w laptopie).

Cechy, o których dane należy gromadzić dla wszystkich osób indywidualnych:

- ostatni przypadek korzystania z komputera w domu, w pracy lub w innym miejscu (w ciągu ostatnich trzech miesięcy; w okresie od roku do trzech miesięcy przed datą badania; ponad rok wcześniej; nigdy nie korzystał(-a) z komputera).

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które korzystały z komputera w ciągu ostatnich trzech miesięcy:

- przeciętna częstotliwość korzystania z komputera (codziennie lub prawie codziennie; co najmniej raz w tygodniu (ale nie codziennie); rzadziej niż raz w tygodniu).

Korzystanie z internetu w różnych celach przez osoby indywidualne lub gospodarstwa domowe

Cechy, o których dane należy gromadzić dla wszystkich osób indywidualnych:

- ostatni przypadek korzystania z internetu (w ciągu ostatnich trzech miesięcy; w okresie od roku do trzech miesięcy przed datą badania; ponad rok wcześniej; nigdy nie korzystano z internetu).

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które korzystały już z internetu:

- ostatnia aktywność handlowa do celów prywatnych w internecie (w ciągu ostatnich trzech miesięcy; w okresie od roku do trzech miesięcy przed datą badania; ponad rok wcześniej; nigdy nie kupował(-a) ani nie zamawiał(-a)).

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które korzystały z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy:

- przeciętna częstotliwość korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy (codziennie lub prawie codziennie; co najmniej raz w tygodniu (ale nie codziennie); rzadziej niż raz w tygodniu),
- miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: w domu,
- miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: w miejscu pracy (innym niż dom),
- miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: w miejscu kształcenia,
- miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: w domu innej osoby,
- miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: w innym miejscu,
- (nieobowiązkowo) miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: biblioteka publiczna,
- (nieobowiązkowo) miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: poczta,
- (nieobowiązkowo) miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: urząd, ratusz lub agencja rządowa,
- (nieobowiązkowo) miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: organizacja społeczna lub wolontariacka,
- (nieobowiązkowo) miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: kawiarnia internetowa,
- (nieobowiązkowo) miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: hotspot (w hotelu, na lotnisku, w miejscu publicznym itp.),
- (nieobowiązkowo) miejsce korzystania z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy: inne,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do wysyłania, odbierania poczty elektronicznej,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do uczestnictwa w serwisach społecznościowych (tworzenie profilu użytkownika, zamieszczanie wiadomości lub inny rodzaj aktywności np. na stronach serwisów Facebook, Twitter),
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do czytania wiadomości, gazet lub czasopism informacyjnych udostępnianych *online*,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do poszukiwania informacji związanych ze zdrowiem (dotyczących np. obrażeń ciała, chorób, żywienia, poprawy stanu zdrowia),

- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do wyszukiwania informacji na temat ofert kształcenia, szkolenia lub kursów,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do wyszukiwania informacji o towarach i usługach,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do pobierania oprogramowania (z wyjątkiem gier),
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do zamieszczania opinii w kwestiach obywatelskich lub politycznych na stronach internetowych (np. na blogach, na stronach serwisów społecznościowych),
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do uczestnictwa w konsultacjach lub głosowaniach *online* mających na celu rozwiązanie kwestii obywatelskich lub politycznych (np. miejskie planowanie przestrzenne, podpisanie petycji),
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do uczestnictwa w kursie udostępnianym *online* (na dowolny temat),
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do zasięgania informacji ze stron typu wiki w celu uzyskania wiedzy na dowolny temat (np. Wikipedia, encyklopedia *online*),
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do poszukiwania pracy lub wysyłania podań o pracę,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy do uczestnictwa w biznesowych serwisach społecznościowych (tworzenie profilu użytkownika, zamieszczanie wiadomości lub inny sposób uczestnictwa np. na stronach serwisów LinkedIn, Xing),
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do korzystania z usług związanych z podróżowaniem i zakwaterowaniem w podróży,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do sprzedaży towarów lub usług, np. na aukcjach (np. eBay),
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do połączeń telefonicznych przez internet oraz do połączeń wideo przez internet (z użyciem kamery internetowej),
- korzystanie w celach prywatnych z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy do usług bankowości elektronicznej.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które korzystały z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do czytania wiadomości, gazet i czasopism informacyjnych udostępnianych *online*:

- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy w celach prywatnych do czytania wiadomości, gazet i czasopism informacyjnych udostępnianych *online*, w formie prenumeraty, aby otrzymywać je regularnie (w tym RSS).

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które korzystały z internetu w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celu korzystania z handlu internetowego na potrzeby prywatne:

- korzystanie z internetu do zamawiania posiłków lub produktów spożywczych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do zamawiania artykułów gospodarstwa domowego w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy (np. mebli, zabawek),
- korzystanie z internetu do zamawiania leków w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do zamawiania filmów lub muzyki w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy (należy uwzględnić oddzielnie: czy dostarczone *online*),
- korzystanie z internetu do zamawiania książek, czasopism lub gazet (w tym książek elektronicznych) w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy (należy uwzględnić oddzielnie od materiałów do e-learningu (nauki za pośrednictwem nośników elektronicznych): czy dostarczone *online*),

- korzystanie z internetu do zamawiania materiałów do e-learningu w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy (należy uwzględnić oddzielnie od książek, czasopism lub gazet: czy dostarczone *online*),
- korzystanie z internetu do zamawiania odzieży lub artykułów sportowych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do zamawiania oprogramowania do gier wideo lub jego kolejnych wersji w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy (należy uwzględnić oddzielnie od innego oprogramowania komputerowego i jego kolejnych wersji: czy dostarczone *online*),
- korzystanie z internetu do zamawiania innego oprogramowania komputerowego lub jego kolejnych wersji w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy (należy uwzględnić oddzielnie od oprogramowania do gier wideo i jego kolejnych wersji: czy dostarczone *online*),
- korzystanie z internetu do zamawiania sprzętu komputerowego w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do zamawiania sprzętu elektronicznego (w tym aparatów fotograficznych) w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do zamawiania usług telekomunikacyjnych (np. usług telewizyjnych, abonamentów szerokopasmowych, abonamentów telefonii stacjonarnej lub ruchomej, doładowanie przedpłaconych kart telefonicznych) w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do zakupu akcji, polis ubezpieczeniowych lub w celu korzystania z innych usług finansowych w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do rezerwacji zakwaterowania na wakacje (hotele itp.) w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do zakupu innych usług związanych z podróżą (bilety na przejazd, wynajem samochodu itp.),
- korzystanie z internetu do zakupu biletów na imprezy zbiorowe w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- korzystanie z internetu do zamawiania innych towarów lub usług w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- towary lub usługi zakupione od krajowych sprzedawców lub zamówione u nich w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- towary lub usługi zakupione od sprzedawców z innych państw UE lub zamówione u nich w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- towary lub usługi zakupione od sprzedawców z pozostałych państw świata lub zamówione u nich w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy,
- towary lub usługi zakupione lub zamówione w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy, jeżeli państwo pochodzenia sprzedawców jest nieznane.

Umiejętności i kwalifikacje w zakresie ICT

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które kiedykolwiek korzystały z komputera i które są pracownikami lub pracują na własny rachunek (łącznie z pomagającymi członkami rodziny), bądź są bezrobotne:

- ocena, czy własne umiejętności w zakresie korzystania z komputera są obecnie wystarczające na wypadek konieczności podjęcia nowej pracy lub zmiany pracy w ciągu najbliższego roku (tak; nie; nie dotyczy).

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które kiedykolwiek korzystały z internetu:

- umiejętności korzystania z internetu w zakresie używania wyszukiwarki do znalezienia informacji,
- umiejętności korzystania z internetu w zakresie wysyłania e-maili z załącznikami (np. dokumenty, zdjęcia),
- umiejętności korzystania z internetu w zakresie zamieszczania wiadomości na czacie, w grupie dyskusyjnej lub na forum internetowym (np. w serwisach społecznościowych),
- umiejętności korzystania z internetu w zakresie wykonywania połączeń telefonicznych,
- umiejętności korzystania z internetu w zakresie wymiany plików *online* (P2P) w celu wymiany filmów, muzyki itp.,

- umiejętności korzystania z internetu w zakresie tworzenia stron internetowych,
- umiejętności korzystania z internetu w zakresie umieszczania tekstu, gier, obrazów, filmów lub muzyki na stronach internetowych (np. na stronach serwisów społecznościowych),
- umiejętności korzystania z internetu w zakresie zmiany ustawień bezpieczeństwa przeglądarek internetowych.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które posiadają co najmniej jedną umiejętność w zakresie korzystania z internetu:

- (nieobowiązkowo) ocena, czy własne umiejętności w zakresie korzystania z internetu są obecnie wystarczające do komunikowania się przez internet z krewnymi, przyjaciółmi czy kolegami (tak; nie; nie dotyczy),
- (nieobowiązkowo) ocena, czy własne umiejętności w zakresie korzystania z internetu są obecnie wystarczające do ochrony danych osobowych (tak; nie; nie dotyczy),
- (nieobowiązkowo) ocena, czy własne umiejętności w zakresie korzystania z internetu są obecnie wystarczające do ochrony prywatnego komputera przed wirusami lub innym złośliwym oprogramowaniem (tak; nie; nie dotyczy).

Przeszkody w korzystaniu z ICT oraz z internetu

Cechy, o których dane należy gromadzić w przypadku gospodarstw domowych nieposiadających dostępu do internetu w domu:

- powody braku dostępu do internetu w domu: dostęp do internetu gdzie indziej,
- powody braku dostępu do internetu w domu: brak potrzeby dostępu do internetu (ze względu na to, że nie jest pożyteczny, ciekawy itp.),
- powody braku dostępu do internetu w domu: zbyt wysoki koszt sprzętu,
- powody braku dostępu do internetu w domu: zbyt wysokie koszty dostępu (telefon, abonament DSL itp.),
- powody braku dostępu do internetu w domu: brak umiejętności,
- powody braku dostępu do internetu w domu: obawy dotyczące prywatności lub bezpieczeństwa,
- powody braku dostępu do internetu w domu: brak dostępu do szerokopasmowego internetu w miejscu zamieszkania respondenta,
- powody braku dostępu do internetu w domu: inne.

Wykorzystanie ICT przez osoby indywidualne w celu wymiany informacji i usług z rządami i administracjami publicznymi (e-administracja)

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które korzystały z internetu w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy:

- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celach prywatnych do uzyskania informacji ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celach prywatnych do pobierania urzędowych formularzy ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej,
- korzystanie z internetu w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celach prywatnych do przysyłania wypełnionych formularzy organom publicznym lub służbom użyteczności publicznej,
- nawiązanie kontaktu w celach prywatnych z organami publicznymi lub służbami użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: telefonicznie (z wyjątkiem SMS),

- nawiązanie kontaktu w celach prywatnych z organami publicznymi lub służbami użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: pocztą elektroniczną,
- nawiązanie kontaktu w celach prywatnych z organami publicznymi lub służbami użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: osobiście, składając wizytę,
- nawiązanie kontaktu w celach prywatnych z organami publicznymi lub służbami użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: w inny sposób (np. poczta, SMS, faks),
- nie nawiązano kontaktu w celach prywatnych z organami publicznymi lub służbami użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy, ponieważ nie było to konieczne.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które korzystały z internetu w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celach prywatnych do uzyskiwania informacji ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej, do pobierania urzędowych formularzy ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej lub do przysyłania wypełnionych formularzy organom publicznym lub służbom użyteczności publicznej:

- korzystanie ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celu złożenia zeznania podatkowego,
- korzystanie ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celu ubiegania się o świadczenia z zabezpieczenia społecznego (np. zasiłek dla bezrobotnych, świadczenia emerytalne, zasiłek na dziecko),
- korzystanie ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celu złożenia wniosku o wydanie dokumentów osobistych (paszport, dowód osobisty lub prawo jazdy) lub świadectw (aktu urodzenia, małżeństwa lub zgonu),
- korzystanie w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej dotyczących bibliotek publicznych (dostępność katalogów, narzędzia wyszukiwania),
- korzystanie ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celu zapisania się na wyższą uczelnię lub uniwersytet,
- korzystanie ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy w celu zgłoszenia zmiany adresu,
- problem napotkany w trakcie korzystania w celach prywatnych ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: błąd techniczny na stronie internetowej,
- problem napotkany w trakcie korzystania w celach prywatnych ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: informacje niewystarczające, niejasne lub nieaktualne,
- problem napotkany w trakcie korzystania w celach prywatnych ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: nie otrzymano poszukiwanego wsparcia (w internecie ani poza nim),
- problem napotkany w trakcie korzystania w celach prywatnych ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: inny,
- zadowolenie lub niezadowolenie z następujących aspektów korzystania ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: łatwość wyszukiwania informacji (raczej zadowolony; raczej niezadowolony; nie dotyczy),
- zadowolenie lub niezadowolenie z następujących aspektów korzystania ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: użyteczności dostępnych informacji (raczej zadowolony; raczej niezadowolony; nie dotyczy),
- zadowolenie lub niezadowolenie z następujących aspektów korzystania ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: informacje otrzymane na temat postępu lub dalszych działań dotyczących sprawy (raczej zadowolony; raczej niezadowolony; nie dotyczy),

- zadowolenie lub niezadowolenie z następujących aspektów korzystania ze stron internetowych organów publicznych lub służb użyteczności publicznej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy: łatwość korzystania z usług dostępnych na stronach internetowych (raczej zadowolony; raczej niezadowolony; nie dotyczy).

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy nie przysyłały wypełnionych formularzy do organów publicznych za pośrednictwem ich stron internetowych w celach prywatnych:

- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy do organów publicznych za pośrednictwem ich stron internetowych: nie było konieczności składania urzędowych formularzy.

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy nie przysyłały w celach prywatnych wypełnionych formularzy do organów publicznych za pośrednictwem ich stron internetowych i które nie podały jako powodu braku konieczności składania urzędowych formularzy:

- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: brak odpowiedniej usługi na stronie internetowej,
- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: brak osobistego kontaktu, preferowana wizyta,
- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: brak bezpośredniej reakcji,
- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: większe zaufanie do składania wersji papierowej,
- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: brak umiejętności lub wiedzy (np. dana osoba nie wiedziała, jak korzystać ze strony internetowej, lub korzystanie z niej było zbyt skomplikowane),
- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: obawy dotyczące ochrony i bezpieczeństwa danych osobowych,
- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: korzystanie z odpowiednich usług i tak wymaga złożenia osobistej wizyty lub złożenia wersji papierowej,
- (nieobowiązkowo) powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: brak podpisu elektronicznego lub tożsamości elektronicznej/certyfikatu elektronicznego (wymaganych do uwierzytelnienia/korzystania z usługi) lub problemy z ich stosowaniem,
- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: inna osoba zrobiła to w moim imieniu (np. konsultant, doradca podatkowy, krewny lub członek rodziny),
- powód nieprzesyłania wypełnionych formularzy: inne.

Dostępność i wykorzystanie technologii umożliwiających połączenie z internetem lub innymi sieciami z dowolnego miejsca w dowolnym czasie (powszechny dostęp)

Cechy, o których dane należy gromadzić dla osób indywidualnych, które korzystały z internetu w ciągu ostatnich trzech miesięcy:

- korzystanie z urządzeń przenośnych w celu uzyskania dostępu do internetu poza domem lub miejscem pracy: telefon komórkowy (lub smartfon),
- korzystanie z urządzeń przenośnych w celu uzyskania dostępu do internetu poza domem lub miejscem pracy: telefon komórkowy (lub smartfon) przez sieć telefonii komórkowej,
- korzystanie z urządzeń przenośnych w celu uzyskania dostępu do internetu poza domem lub miejscem pracy: telefon komórkowy (lub smartfon) przez sieć bezprzewodową (np. WiFi),
- korzystanie z urządzeń przenośnych w celu uzyskania dostępu do internetu poza domem lub miejscem pracy: komputer przenośny (np. laptop, tablet),
- korzystanie z urządzeń przenośnych w celu uzyskania dostępu do internetu poza domem lub miejscem pracy: komputer przenośny (np. laptop, tablet) przez sieć telefonii komórkowej, przy użyciu modemu USB lub karty (SIM) lub telefonu komórkowego jako modemu,

- korzystanie z urządzeń przenośnych w celu uzyskania dostępu do internetu poza domem lub miejscem pracy: komputer przenośny (np. laptop, tablet) przez sieć bezprzewodową (np. WiFi),
- korzystanie z urządzeń przenośnych w celu uzyskania dostępu do internetu poza domem lub miejscem pracy: inne urządzenia,
- niekorzystanie z urządzeń przenośnych w celu uzyskania dostępu do internetu poza domem lub miejscem pracy.

2. Zakres

- a) Jednostkami statystycznymi, które mają być reprezentowane dla cech wymienionych w pkt 1 lit. b) niniejszego załącznika, odnoszących się do gospodarstw domowych, są gospodarstwa domowe z przynajmniej jedną osobą w grupie wiekowej od 16 do 74 lat.
- b) Jednostkami statystycznymi, które mają być reprezentowane dla cech wymienionych w pkt 1 lit. b) niniejszego załącznika, odnoszących się do osób indywidualnych, są osoby indywidualne w wieku od 16 do 74 lat.
- c) Zasięg geograficzny obejmuje gospodarstwa domowe lub osoby indywidualne mieszkające w dowolnej części terytorium państwa członkowskiego.

3. Okres odniesienia

Głównym okresem odniesienia dla gromadzenia statystyk jest pierwszy kwartał 2013 r.

4. Cechy związane z sytuacją społeczno-ekonomiczną

- a) Dla tematów oraz ich cech wymienionych w pkt 1 lit. b) niniejszego załącznika, odnoszących się do gospodarstw domowych, należy gromadzić dane o następujących cechach podstawowych:
 - region zamieszkania (zgodnie z klasyfikacją regionów NUTS1),
 - (nieobowiązkowo) region zamieszkania zgodnie z klasyfikacją NUTS2,
 - lokalizacja geograficzna: zamieszkanie w regionach konwergencji (w tym w regionach objętych mechanizmem phasing-out); zamieszkanie w regionach objętych celem „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”,
 - stopień urbanizacji: zamieszkanie na obszarach gęsto zaludnionych; zamieszkanie na obszarach średnio zaludnionych; zamieszkanie na obszarach słabo zaludnionych,
 - rodzaj gospodarstwa domowego: liczba osób w gospodarstwie domowym; (nieobowiązkowo) liczba osób w wieku od 16 do 24 lat; (nieobowiązkowo) liczba uczniów i studentów w wieku od 16 do 24 lat; (nieobowiązkowo) liczba osób w wieku od 25 do 64 lat; (nieobowiązkowo) liczba osób w wieku ponad 64 lat (należy gromadzić oddzielnie: liczba dzieci w wieku poniżej 16 lat, (nieobowiązkowo) liczba dzieci w wieku od 14 do 15 lat, (nieobowiązkowo) liczba dzieci w wieku od 5 do 13 lat, (nieobowiązkowo) liczba dzieci w wieku 4 lat lub młodszych),
 - (nieobowiązkowo) miesięczny dochód netto gospodarstwa domowego (zbierany jako wartość lub zakresy wielkości kompatybilne z kwartylami dochodów).
 - (nieobowiązkowo) ekwiwalentny całkowity miesięczny dochód netto gospodarstwa domowego z podziałem na kwintyle.
- b) Dla tematów oraz ich cech wymienionych w pkt 1 lit. b) niniejszego załącznika, odnoszących się do osób indywidualnych, należy gromadzić dane o następujących cechach podstawowych:
 - płeć: mężczyzna; kobieta,
 - państwo urodzenia: rodowity mieszkaniec; osoba urodzona za granicą: osoba urodzona w innym państwie członkowskim UE; osoba urodzona za granicą: osoba urodzona poza UE,

- państwo posiadanego obywatelstwa: osoba posiadająca obywatelstwo danego państwa zamieszkania; osoba nieposiadająca obywatelstwa danego państwa zamieszkania: posiada obywatelstwo innego państwa członkowskiego UE; osoba nieposiadająca obywatelstwa danego państwa zamieszkania: posiada obywatelstwo państwa spoza UE,
- (nieobowiązkowo) stan cywilny prawny: panna/kawaler; mężatka/zonaty (w tym zarejestrowane związki partnerskie); osoba owdowiała, która nie zawarła następnie nowego związku małżeńskiego (w tym osoba owdowiała z zarejestrowanego związku partnerskiego); osoba rozwiedziona, która nie zawarła następnie nowego związku małżeńskiego (w tym osoba będąca w prawnej separacji lub taka, która rozwiązała zarejestrowany związek partnerski),
- (nieobowiązkowo) stan cywilny faktyczny: osoba żyjąca w związku kohabitacyjnym (partnerzy nie zawarli związku małżeńskiego); osoba, która nie żyje w związku kohabitacyjnym,
- wiek w ukończonych latach; (nieobowiązkowo) poniżej 16 lat lub powyżej 74 lat,
- najwyższy ukończony poziom wykształcenia zgodnie z Międzynarodową Standardową Klasyfikacją Kształcenia (ISCED 97): niski (ISCED 0, 1 lub 2); średni (ISCED 3 lub 4); wysoki (ISCED 5 lub 6); brak formalnego wykształcenia (ISCED 0); wykształcenie podstawowe (ISCED 1); wykształcenie średnie I stopnia (ISCED 2); wykształcenie średnie II stopnia (ISCED 3); wykształcenie pomaturalne, ale nie wykształcenie wyższe (ISCED 4); wykształcenie wyższe I stopnia (ISCED 5); wykształcenie wyższe II stopnia (ISCED 6),
- sytuacja w zakresie zatrudnienia: pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek, łącznie z pomagającymi członkami rodziny (nieobowiązkowo: pracownik zatrudniony lub osoba pracująca na własny rachunek w pełnym wymiarze godzin; pracownik zatrudniony lub osoba pracująca na własny rachunek w niepełnym wymiarze godzin; pracownik: pracownik mający stałą pracę lub umowę na czas nieokreślony, pracownik mający pracę tymczasową lub umowę o pracę na czas określony; osoba pracująca na własny rachunek, łącznie z pomagającymi członkami rodziny),
- (nieobowiązkowe): sektor gospodarczy zatrudnienia:

Sekcje NACE REV. 2	Opis
A	Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo
B, C, D oraz E	Przetwórstwo przemysłowe, górnictwo i wydobywanie oraz pozostała działalność przemysłowa
F	Budownictwo
G, H oraz I	Handel hurtowy i detaliczny; transport, działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi
J	Informacja i komunikacja
K	Działalność finansowa i ubezpieczeniowa
L	Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości
M oraz N	Usługi dla przedsiębiorstw
O, P oraz Q	Administracja publiczna i obrona narodowa; edukacja; opieka zdrowotna i pomoc społeczna
R, S, T oraz U	Inne usługi

- sytuacja w zakresie zatrudnienia: bezrobotny; uczeń/student niepracujący; pozostali niepracujący (nieobowiązkowo dla pozostałych niepracujących: na emeryturze, wcześniejszej emeryturze lub zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; trwale niepełnosprawny; odbywa zasadniczą służbę wojskową lub wykonuje obowiązkową pracę społeczną; wykonuje prace domowe; inna osoba nieaktywna zawodowo),
- zawód zgodnie z Międzynarodowym Standardem Klasyfikacji Zawodów (ISCO-08): pracownicy fizyczni; pracownicy niebędący pracownikami fizycznymi; pracownicy z sektora ICT, pracownicy spoza sektora ICT; (nieobowiązkowo) wszystkie zawody zgodnie z ISCO-08 zakodowane na poziomie 2-cyfrowym.

5. Okresowość

Za 2013 r. dane należy dostarczyć jeden raz.

6. Terminy przekazania danych

- a) Indywidualne rekordy danych, niepozwalające na bezpośrednią identyfikację jednostek statystycznych, których dotyczą, o których mowa w art. 6 i załączniku II pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 808/2004, należy przekazać do Eurostatu przed dniem 5 października 2013 r. Do tego terminu zestaw danych musi zostać sfinalizowany, zatwierdzony i zaakceptowany. Odczytywalny przez komputer format transmisji dla indywidualnych rekordów danych musi odpowiadać szablónowi przekazanemu przez Eurostat.
 - b) Wybrany zestaw danych zagregowanych uznany za niezbędny do celów zatwierdzenia i szybkiej publikacji, w koniecznych przypadkach oznaczonych jako poufne lub niewiarygodne, należy przekazać do Eurostatu przed dniem 5 października 2013 r. Do tego terminu zestaw danych musi zostać sfinalizowany, zatwierdzony i zaakceptowany. Tabelaryczny, odczytywalny przez komputer format transmisji musi odpowiadać szablónowi przekazanemu przez Eurostat.
 - c) Metadane, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 808/2004, należy przekazać do Eurostatu przed dniem 31 maja 2013 r. Metadane muszą odpowiadać szablónowi sprawozdania przekazanemu przez Eurostat.
 - d) Sprawozdanie dotyczące jakości, o którym mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 808/2004, należy przekazać do Eurostatu miesiąc po przekazaniu ostatniego zestawu danych, do dnia 5 listopada 2013 r. Sprawozdanie dotyczące jakości musi odpowiadać szablónowi sprawozdania przekazanemu przez Eurostat.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1084/2012**z dnia 19 listopada 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	40,0
	MA	50,5
	MK	32,3
	TR	69,6
	ZZ	48,1
0707 00 05	AL	57,9
	EG	209,3
	MK	42,0
	TR	116,3
	ZZ	106,4
0709 93 10	MA	129,8
	TR	130,6
	ZZ	130,2
0805 20 10	MA	101,2
	ZA	144,8
	ZZ	123,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	64,9
	HR	39,2
	TR	82,9
	ZA	193,6
	ZZ	95,2
0805 50 10	AR	57,4
	TR	82,9
	ZA	73,1
	ZZ	71,1
0806 10 10	BR	280,6
	LB	256,5
	PE	283,7
	TR	157,0
	US	311,5
	ZZ	257,9
0808 10 80	CA	156,2
	CL	151,2
	CN	79,8
	MK	36,9
	NZ	162,5
	US	192,3
	ZA	140,2
0808 30 90	ZZ	131,3
	CN	70,9
	TR	111,1
	ZZ	91,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2012/36/UE

z dnia 19 listopada 2012 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kody i subkody określone w załączniku I do dyrektywy 2006/126/WE muszą zostać zaktualizowane w związku z nowymi kategoriami pojazdów, wprowadzonymi dyrektywą 2006/126/WE, których właściwości techniczne różnią się od właściwości kategorii pojazdów obowiązujących na mocy dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy ⁽²⁾. W tym kontekście uprawnienia do prowadzenia pojazdów nabyte przed rozpoczęciem stosowania dyrektywy 2006/126/WE, w dniu 19 stycznia 2013 r., powinny zostać utrzymane.
- (2) Zakres egzaminów na prawo jazdy uprawniające do prowadzenia pojazdów kategorii C1 powinien zostać dostosowany do różnych właściwości pojazdów objętych tą kategorią. Inaczej niż w przypadku pojazdów kategorii C, które służą do profesjonalnego przewozu towarów, kategoria C1 jest heterogeniczna i obejmuje szeroką gamę pojazdów, takich jak pojazdy do użytku rekreacyjnego lub osobistego, pojazdy ratunkowe i pojazdy służb przeciwpożarowych, a także pojazdy użytkowe wykorzystywane w celach zarobkowych, których prowadzenie nie jest podstawowym zajęciem kierowcy. Od kierowców takich pojazdów nie powinno się wymagać wykazania w czasie egzaminu na prawo jazdy znajomości zasad lub wyposażenia mających znaczenie tylko dla kierowców podlegających aktom prawnym dotyczącym sektora transportu profesjonalnego, takim jak rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego ⁽³⁾ i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędów rejestrujących stosowanych w transporcie drogo-

wym ⁽⁴⁾. Takie dostosowanie obowiązujących przepisów zmniejszyłoby ryzyko prowadzenia przez kierowców nadmiernie obciążonych pojazdów kategorii B, co wynika z chęci uniknięcia kosztów szkoleń i konieczności zdawania egzaminów uprawniających do prowadzenia pojazdów kategorii C lub C1, a co za tym idzie, podniosłoby bezpieczeństwo ruchu drogowego. Zminimalizowałoby to również obciążenie administracyjne i finansowe MŚP i mikroprzedsiębiorstw, które prowadząc swoją działalność, muszą korzystać z takich pojazdów.

- (3) Wymogi dotyczące motocykli kategorii A1, A2 i A wykorzystywanych jako pojazdy egzaminacyjne podczas egzaminu umiejętności i zachowania na drodze muszą zostać zmienione w celu uwzględnienia postępu technicznego, w szczególności rozwoju i szerszego wykorzystywania motocykli elektrycznych. Należy również dostosować specyfikacje techniczne pojazdów egzaminacyjnych, tak by pewne było, że osoby ubiegające się o prawo jazdy poddawane są egzaminowi w pojazdach, które są reprezentatywne dla kategorii, dla której ma zostać wydane prawo jazdy.
- (4) Minimalne wymagania dotyczące pojazdów egzaminacyjnych i zakresu egzaminu umiejętności i zachowania na drodze w przypadku pojazdów kategorii C i D powinny zostać zmienione w świetle postępu technicznego, w szczególności by uwzględnić coraz większe zaawansowanie techniczne i rozpowszechnienie w branży transportowej nowocześniejszych, bezpieczniejszych i mniej zanieczyszczających pojazdów, wyposażonych w szeroką gamę półautomatycznych lub hybrydowych układów przeniesienia napędu. Egzamin z kompetencji kierowców powinien polegać na sprawdzeniu, czy potrafią oni korzystać z układu przeniesienia napędu w sposób bezpieczny, oszczędny i przyjazny dla środowiska. Uproszczenie obecnych obostrzeń dotyczących prowadzenia pojazdów z przekładnią automatyczną zmniejszyłoby również obciążenie administracyjne i finansowe MŚP i mikroprzedsiębiorstw działających w branży transportu drogowego.
- (5) Jako że dyrektywa 2006/126/WE zacznie być w pełni stosowana od dnia 19 stycznia 2013 r., niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 403 z 30.12.2006, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 237 z 24.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8.

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/126/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Praw Jazdy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do dyrektywy 2006/126/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2013 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

I. W załączniku I do dyrektywy 2006/126/WE w części pkt 3 dotyczącej strony 2 prawa jazdy, w lit. a) ppkt 12 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się kod 46 w brzmieniu:

„46. Dla pojazdów trójkołowych”;

2) skreśla się kod 72;

3) kod 73 otrzymuje brzmienie:

„73. Wyłącznie dla pojazdów kategorii B z silnikiem, typów czterokołowych (B1)”;

4) skreśla się kody 74 do 77;

5) kod 79 otrzymuje brzmienie:

„79. [...] Ograniczone do pojazdów, które spełniają wymogi specyfikacji wskazanej w nawiasach, w związku ze stosowaniem art. 13 niniejszej dyrektywy

79.01. Wyłącznie dla pojazdów dwukołowych z wózkiem bocznym lub bez

79.02. Wyłącznie dla pojazdów kategorii AM typów trójkołowych lub lekkich czterokołowych

79.03. Wyłącznie dla pojazdów trójkołowych

79.04. Wyłącznie dla pojazdów trójkołowych łączonych z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 750 kg

79.05. Motocykl kategorii A1 o stosunku mocy do masy przekraczającym 0,1 kW/kg

79.06. Pojazd kategorii BE, przy czym dopuszczalna masa całkowita przyczepy przekracza 3 500 kg”;

6) dodaje się kody 80 i 81 w brzmieniu:

„80. Wyłącznie dla posiadaczy praw jazdy upoważniających do prowadzenia pojazdów kategorii A z silnikiem, typu trójkołowego, w wieku poniżej 24 lat

81. Wyłącznie dla posiadaczy praw jazdy upoważniających do prowadzenia pojazdów kategorii A, typu motocykl dwukołowy, w wieku poniżej 21 lat”;

7) dodaje się kod 90 w brzmieniu:

„90. Kody stosowane w połączeniu z kodami określającymi zmiany przeprowadzone w pojeździe”;

8) kod 96 otrzymuje brzmienie:

„96. Pojazdy kategorii B łączone z przyczepą, której dopuszczalna masa całkowita przekracza 750 kg, przy czym dopuszczalna masa całkowita takiego zestawu pojazdów przekracza 3 500 kg, ale nie przekracza 4 250 kg”;

9) dodaje się kod 97 w brzmieniu:

„97. Nie posiada uprawnień do prowadzenia pojazdów kategorii C1 objętych zakresem rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (*).

(*) Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8.”.

II. W załączniku II do dyrektywy 2006/126/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 4.1.1 otrzymuje brzmienie:

„4.1.1. Zasad dotyczących czasu pracy i odpoczynku kierowców, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (*); wykorzystywania tachografów, określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym.

(*) Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1.”;

2) dodaje się pkt 4.1a w brzmieniu:

„4.1a. Państwa członkowskie mogą zwolnić osoby ubiegające się o prawo jazdy upoważniające do kierowania pojazdami kategorii C1 lub C1E nieobjętymi zakresem rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 z obowiązku wykazania się wiedzą na temat zagadnień wymienionych w pkt od 4.1.1 do 4.1.3.”;

3) pkt 5.1 otrzymuje brzmienie:

„5.1. Układ przeniesienia napędu pojazdu

5.1.1. Jazda pojazdem z ręczną przekładnią podlegać będzie sprawdzianowi umiejętności i zachowań przeprowadzonemu w pojeździe wyposażonym w ręczną przekładnię.

Termin »pojazd wyposażony w ręczną przekładnię« oznacza pojazd, w którym znajduje się pedał sprzęgła (lub ręcznie obsługiwana dźwignia w pojazdach kategorii A, A2 i A1), który musi być wykorzystywany przez kierowcę podczas wprowadzania pojazdu w ruch lub zatrzymywania go i w czasie zmiany biegów.

5.1.2. Pojazd niespełniający kryteriów określonych w pkt 5.1.1 uważa się za wyposażony w przekładnię automatyczną.

Nie naruszając przepisów pkt 5.1.3, jeżeli osoba ubiegająca się o prawo jazdy przystępuje do sprawdzianu umiejętności i zachowań w pojeździe z automatyczną przekładnią, zostanie to odnotowane na prawie jazdy wydanym na podstawie takiego egzaminu. Prawa jazdy z takim zapisem upoważniają wyłącznie do kierowania pojazdem wyposażonym w automatyczną przekładnię.

5.1.3. Przepisy szczegółowe dotyczące pojazdów kategorii C, CE, D i DE

Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieodnotowywaniu w prawie jazdy upoważniającym do prowadzenia pojazdów kategorii C, CE, D lub DE ograniczenia dotyczącego pojazdów z przekładnią automatyczną, o którym mowa w pkt 5.1.2, gdy osoba ubiegająca się o prawo jazdy posiada już prawo jazdy uzyskane na pojeździe z ręczną przekładnią w co najmniej jednej z następujących kategorii: B, BE, C, CE, C1, C1E, D, D1 lub D1E i wykonała czynności opisane w pkt 8.4 podczas egzaminu umiejętności i zachowań.”;

4) w pkt 5.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5.2. Pojazdy stosowane podczas egzaminów umiejętności i zachowań muszą spełniać podane poniżej minimalne kryteria. Państwa członkowskie mogą wymagać spełnienia ostrzejszych kryteriów oraz dodawać nowe kryteria. Państwa członkowskie mogą stosować wobec pojazdów kategorii A1, A2 i A, wykorzystywanych podczas egzaminów umiejętności i zachowań, tolerancję w wysokości 5 cm³ poniżej wymaganej minimalnej pojemności skokowej silnika.”;

b) tekst dotyczący kategorii A1, kategorii A2 i kategorii A otrzymuje brzmienie:

„Kategoria A1

Motocykl kategorii A1 bez wózka bocznego, o mocy nieprzekraczającej 11 kW i o stosunku mocy do masy nieprzekraczającym 0,1 kW/kg, rozwijający prędkość co najmniej 90 km/h.

Jeśli motocykl jest napędzany silnikiem spalinowym, pojemność skokowa silnika wynosi co najmniej 120 cm³.

Jeśli motocykl jest napędzany silnikiem elektrycznym, stosunek mocy pojazdu do jego masy wynosi co najmniej 0,08 kW/kg.

Kategoria A2

Motocykl bez wózka bocznego, o mocy co najmniej 20 kW, ale nieprzekraczającej 35 kW, i o stosunku mocy do masy nieprzekraczającym 0,2 kW/kg.

Jeśli motocykl jest napędzany silnikiem spalinowym, pojemność skokowa silnika wynosi co najmniej 400 cm³.

Jeśli motocykl jest napędzany silnikiem elektrycznym, stosunek mocy pojazdu do jego masy wynosi co najmniej 0,15 kW/kg.

Kategoria A

Motocykl bez wózka bocznego, którego masa własna przekracza 180 kg, o mocy co najmniej 50 kW. Państwo członkowskie może uznać tolerancję 5 kg poniżej wymaganej masy minimalnej.

Jeśli motocykl jest napędzany silnikiem spalinowym, pojemność skokowa silnika wynosi co najmniej 600 cm³.

Jeśli motocykl jest napędzany silnikiem elektrycznym, stosunek mocy pojazdu do jego masy wynosi co najmniej 0,25 kW/kg.”;

c) tekst dotyczący kategorii C i CE otrzymuje brzmienie:

„Kategoria C

Pojazd kategorii C o dopuszczalnej masie całkowitej co najmniej 12 000 kg, długości co najmniej 8 m, szerokości co najmniej 2,40 m, rozwijający prędkość co najmniej 80 km/h; wyposażony w hamulce z przeciwblokadą, układ przeniesienia napędu umożliwiający ręczny wybór biegów przez kierowcę oraz urządzenia rejestrujące określone w rozporządzeniu (EWG) nr 3821/85; przedział ładunkowy obejmuje zamkniętą skrzynię ładunkową o szerokości i wysokości co najmniej takiej samej jak kabina; rzeczywista całkowita masa pojazdu wynosi co najmniej 10 000 kg.

Kategoria CE

Pojazd przegubowy albo zestaw składający się z pojazdu egzaminacyjnego kategorii C oraz przyczepy o długości co najmniej 7,5 m; dopuszczalna masa całkowita zarówno pojazdu przegubowego, jak i zestawu pojazdów, wynosi co najmniej 20 000 kg, długość co najmniej 14 m oraz szerokość co najmniej 2,40 m, pojazd albo zestaw rozwija prędkość co najmniej 80 km/h, jest wyposażony w hamulce z przeciwblokadą, układ przeniesienia napędu umożliwiający ręczny wybór biegów przez kierowcę oraz urządzenia rejestrujące określone w rozporządzeniu (EWG) nr 3821/85; przedział ładunkowy obejmuje zamkniętą skrzynię ładunkową o szerokości i wysokości co najmniej takiej samej jak kabina; rzeczywista całkowita masa zarówno pojazdu przegubowego, jak i zestawu pojazdów, wynosi co najmniej 15 000 kg.”;

5) pkt 8.1.4 otrzymuje brzmienie:

„8.1.4. Kontrola układów wspomagania hamulców i kierownicy; kontrola stanu kół, zamocowania kół, fartuchów przeciwbłotnych, szyby przedniej, szyb bocznych i tylnych oraz wycieraczek, poziomu płynów (np. olej silnikowy, płyn chłodzący, płyn spryskiwacza); kontrola i stosowanie pulpitu sterowniczego, łącznie z urządzeniami rejestrującymi określonymi w rozporządzeniu (EWG) nr 3821/85. Ostatni wymóg nie ma zastosowania do osób ubiegających się o prawo jazdy upoważniające do kierowania pojazdami kategorii C1 lub C1E nieobjętymi zakresem tej rozporządzeniu.”;

6) dodaje się pkt 8.4 w brzmieniu:

„8.4. Kierowanie pojazdem w sposób bezpieczny i energooszczędny

8.4.1. Kierowanie pojazdem w taki sposób, by zapewnić bezpieczeństwo uczestników ruchu oraz zmniejszyć zużycie paliwa i emisję w czasie przyspieszania, zwalniania, jazdy pod górę i w dół, w razie potrzeby przez ręczną zmianę biegów.”;

7) pkt 9.3.2 otrzymuje brzmienie:

„9.3.2. Kieruje pojazdem w sposób ekonomiczny, bezpieczny i energooszczędny, biorąc pod uwagę obroty na minutę, zmianę biegów, hamowanie i przyspieszanie (wyłącznie kategorie B, BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E).”;

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 13 listopada 2012 r.

w sprawie przyjęcia dodatkowego programu badawczego na lata 2012–2015 dotyczącego reaktora wysokostrumieniowego, realizowanego przez Wspólne Centrum Badawcze Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

(2012/709/Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po konsultacji z Komitetem Naukowo-Technicznym ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach europejskiej przestrzeni badawczej reaktor wysokostrumieniowy w Petten (zwany dalej „reaktorem wysokostrumieniowym”) zawsze był i przez pewien czas pozostanie ważnym narzędziem, dzięki któremu Wspólnota może przyczyniać się do rozwoju materiałoznawstwa i badań w tym zakresie, medycyny nuklearnej i badań nad bezpieczeństwem reaktorów w dziedzinie energii jądrowej.
- (2) Eksploatacja reaktora wysokostrumieniowego była wspierana przez szereg dodatkowych programów badawczych, z których ostatni, ustanowiony decyzją Rady 2009/410/Euratom z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie przyjęcia dodatkowego programu badawczego realizowanego przez Wspólne Centrum Badawcze Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾, zakończył się dnia 31 grudnia 2011 r. Aby zapewnić ciągłość pomiędzy dodatkowymi programami badawczymi i sprawne działanie dodatkowego programu badawczego na lata 2012–2015 dotyczącego reaktora wysokostrumieniowego, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od 1 stycznia 2012 r.
- (3) Z uwagi na to, że reaktor wysokostrumieniowy jest stale potrzebny, gdyż stanowi niezastąpioną infrastrukturę dla badań wspólnotowych w dziedzinach zwiększania bezpieczeństwa reaktorów jądrowych, zdrowia, w tym rozwoju izotopów medycznych pozwalających znaleźć rozwiązania kwestii związanych z badaniami medycznymi, syntezy jądrowej, badań podstawowych i szkoleń oraz gospodarki odpadami, łącznie z możliwością badania bezpieczeństwa paliw jądrowych dla systemów reaktorów o istotnym znaczeniu dla Europy, należy kontynuować eksploatację tego reaktora do roku 2015 w ramach niniejszego dodatkowego programu badawczego.

- (4) Niderlandy, Francja i Belgia, z uwagi na szczególne korzyści, jakie czerpią z dalszej eksploatacji reaktora wysokostrumieniowego, powinny, zgodnie z własnymi wskazaniami, finansować ten program poprzez wkłady finansowe wnoszone do budżetu ogólnego Unii Europejskiej w ramach dochodów przeznaczonych na określony cel,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się na okres czterech lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r., dodatkowy program badawczy dotyczący eksploatacji reaktora w Petten (zwany dalej „programem”), którego cele określono w załączniku I.

Artykuł 2

Koszty realizacji programu, szacowane na 31 400 000 EUR, finansowane są w całości z wkładów wnoszonych przez Niderlandy, Francję i Belgię. Podział tej kwoty przedstawiono w załączniku II. Wkłady te uważa się za dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾.

Artykuł 3

1. Za zarządzanie programem odpowiada Komisja. W tym celu Komisja korzysta z usług Wspólnego Centrum Badawczego.
2. Rada Gubernatorów Wspólnego Centrum Badawczego jest stale informowana o wdrażaniu programu.

Artykuł 4

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie śródkresowe i sprawozdanie końcowe z wykonania niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

⁽¹⁾ Protokół posiedzenia Komitetu Naukowo-Technicznego, które odbyło się dnia 17 lutego 2012 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 132 z 29.5.2009, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2012 r.

W imieniu Rady

V. SHIARLY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CELE NAUKOWE I TECHNICZNE

Główne cele programu są następujące:

1. Zapewnienie bezpiecznej i niezawodnej eksploatacji reaktora w Petten, aby zagwarantować dostępność strumieni neutronów do celów eksperymentalnych.
2. Umożliwienie efektywnego wykorzystania reaktora w Petten przez instytucje badawcze reprezentujące szerokie spektrum dyscyplin naukowych: zwiększenie bezpieczeństwa reaktorów jądrowych, zdrowie, w tym rozwój izotopów medycznych, synteza jądrowa, badania podstawowe i szkolenia oraz gospodarka odpadami, łącznie z możliwością badania bezpieczeństwa paliw jądrowych dla systemów reaktorów o istotnym znaczeniu dla Europy.

ZAŁĄCZNIK II

PODZIAŁ WKŁADÓW

Wkłady finansowe na rzecz programu pochodzą z Niderlandów, Francji i Belgii.

Podział tych wkładów jest następujący:

Niderlandy: 29 000 000 EUR,

Francja: 1 200 000 EUR,

Belgia: 1 200 000 EUR,

ogółem: 31 400 000 EUR.

Wkłady te wnosi się do budżetu ogólnego Unii Europejskiej i przeznacza się je na niniejszy program.

Wkłady te są stałe i nie podlegają zmianom w odniesieniu do wahań kosztów eksploatacji, utrzymania i wycofania reaktora z eksploatacji.

DECYZJA RADY
z dnia 13 listopada 2012 r.
w sprawie uruchomienia w Estonii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych

(2012/710/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25,

uwzględniając decyzję Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW ⁽²⁾, w szczególności jej art. 20 oraz rozdziału 4 załącznika do niej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Protokołem w sprawie postanowień przejściowych załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, skutki prawne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony zostają utrzymane do czasu uchylecia, unieważnienia lub zmiany tych aktów w zastosowaniu Traktatów.
- (2) W związku z tym zastosowanie ma art. 25 decyzji 2008/615/WSiSW i Rada musi jednomyślnie zdecydować, czy państwa członkowskie wdrożyły przepisy rozdziału 6 tej decyzji.
- (3) Art. 20 decyzji 2008/616/WSiSW stanowi, że decyzje, o których mowa w art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, mają być podejmowane na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu. W odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW, sprawozdanie z oceny ma się opierać na wynikach wizyty ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (4) Zgodnie z rozdziałem 4 pkt 1.1 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW kwestionariusz opracowany przez odpowiednią grupę roboczą Rady dotyczy każdej ze zautomatyzowanych metod wymiany danych i musi być wypełniony przez państwo członkowskie w

momencie uznania przez to państwo, że spełnia ono wymogi dotyczące wymiany danych w odpowiedniej kategorii danych.

- (5) Estonia wypełniła kwestionariusz dotyczący ochrony danych i kwestionariusz dotyczący wymiany danych daktyloskopijnych.
- (6) Estonia z powodzeniem przeprowadziła operację pilotażową z Austrią.
- (7) Austriacki zespół oceniający przeprowadził w Estonii wizytę ewaluacyjną i sporządził sprawozdanie z tej wizyty, które przekazano odpowiedniej grupie roboczej Rady.
- (8) Radzie przedstawiono całościowe sprawozdanie z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące wymiany danych daktyloskopijnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych daktyloskopijnych Estonia w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i przekazywania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2012 r.

W imieniu Rady
V. SHIARLY
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.

DECYZJA RADY 2012/711/WPZiB

z dnia 19 listopada 2012 r.

w sprawie wsparcia dla działań Unii mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejska strategia bezpieczeństwa przyjęta przez szefów państw i rządów w dniu 12 grudnia 2003 r. przedstawia pięć kluczowych wyzwań, które stoją przed Unią w sytuacji panującej po zakończeniu zimnej wojny: terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, załamanie państwa i przestępczość zorganizowana. Skutki niekontrolowanego przepływu broni konwencjonalnej mają zasadnicze znaczenie w przypadku czterech z tych pięciu wyzwań. Strategia podkreśla, jak ważna jest kontrola wywozu w ograniczaniu proliferacji.
- (2) W dniu 5 czerwca 1998 r. Unia przyjęła politycznie wiążący Kodeks postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia, który określa kryteria regulujące legalny handel bronią konwencjonalną. Kodeks był regularnie uaktualniany.
- (3) Zgodnie ze strategią UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi, przyjętą przez Radę Europejską obradującą w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r., Unia powinna wspierać na szczeblu regionalnym i międzynarodowym wzmocnienie kontroli wywozu oraz propagowanie kryteriów kodeksu postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia, m.in. pomagając państwom trzecim w sporządzaniu odpowiednich projektów ustawodawstwa krajowego oraz propagując środki zmierzające do zwiększenia przejrzystości.
- (4) Kodeks postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia został zastąpiony w dniu 8 grudnia 2008 r. prawnie wiążącym wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB⁽¹⁾ określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego. Wspólne stanowisko 2008/944/WPZiB określa osiem kryteriów, zgodnie z którymi należy oceniać wnioski dotyczące wywozu broni konwencjonalnej. Zawiera również mechanizm powiadamiania i konsultacji w sprawie odmowy wywozu broni, jak

również środki przejrzystości, takie jak coroczna publikacja rocznego sprawozdania UE w sprawie wywozu broni.

- (5) Zgodnie z art. 7 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB oraz w celu zmaksymalizowania skuteczności tego wspólnego stanowiska państwa członkowskie zgodziły się współdziałać w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), aby wzmocnić współpracę i propagować zbieżność ich działań w dziedzinie wywozu technologii wojskowej i sprzętu wojskowego. Kilka państw trzecich wyraziło oficjalne wsparcie dla zasad i kryteriów sformułowanych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB.
- (6) Art. 11 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB stanowi, że państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby zachęcić inne państwa wywożące broń do stosowania kryteriów zawartych w tym wspólnym stanowisku.
- (7) Unię i jej państwa członkowskie obowiązuje poufność przy wymianie informacji w sprawie polityki wywozu broni, w szczególności w kontaktach z będącymi beneficjentami państwami trzecimi.
- (8) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), wspierane przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej, przyjęło rezolucję nr 61/89 zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i przekazywania broni konwencjonalnej”, co oficjalnie rozpoczęło działania ONZ podejmowane na rzecz wynegocjowania traktatu o handlu bronią.
- (9) W dniu 12 stycznia 2010 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ, przy wsparciu wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, przyjęło rezolucję nr 64/48 zatytułowaną „Traktat o handlu bronią”, na mocy której zwołano konferencję ONZ w sprawie traktatu o handlu bronią, która miała obradować przez cztery kolejne tygodnie w roku 2012, aby opracować prawnie wiążący instrument obejmujący najwyższe możliwe standardy międzynarodowe dotyczące przekazywania broni konwencjonalnej.
- (10) Na konferencji ONZ w sprawie traktatu o handlu bronią w lipcu 2012 r. nie uzgodniono ostatecznej wersji tekstu traktatu, ale osiągnięto znaczne postępy, co zostało odzwierciedlone w projekcie tekstu traktatu przedstawionym przez przewodniczącego konferencji dnia 26 lipca 2012 r. Unia w pełni wspiera szybkie zakończenie negocjacji na początku 2013 r. przez zwołanie

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

końcowej krótszej konferencji ONZ w sprawie traktatu o handlu bronią, na tych samych zasadach, co obowiązujące podczas pierwszej konferencji, w celu zakończenia negocjacji w sprawie traktatu na podstawie projektu tekstu przewodniczącego z dnia 26 lipca 2012 r.

- (11) Rada przyjęła w latach 2005, 2006, 2007, 2010 i 2012 konkluzje, w których wsparła negocjacje traktatu o handlu bronią, podkreślając znaczenie, jakie ma w tym procesie współpraca z innymi państwami i organizacjami regionalnymi.
- (12) W dniu 17 marca 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/230/WPZiB w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia ⁽¹⁾. W ramach tego wspólnego działania zorganizowano serię czterech seminariów regionalnych dla państw w Europie Południowo-Wschodniej, Europie Wschodniej, na Zakaukaziu i w Afryce Północnej.
- (13) W dniu 22 grudnia 2009 r. Rada przyjęła decyzję 2009/1012/WPZiB w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB ⁽²⁾. W ramach decyzji 2009/1012/WPZiB zorganizowano serię pięciu seminariów regionalnych dla państw w Europie Południowo-Wschodniej, Europie Wschodniej, na Zakaukaziu i w Afryce Północnej. Decyzja 2009/1012/WPZiB umożliwiła również zorganizowanie czterech wizyt studyjnych – których gospodarzami były państwa członkowskie – przeznaczonych dla państw kandydujących do UE.
- (14) W ciągu ostatnich lat Unia udzielała wsparcia, aby ulepszyć kontrolę wywozu towarów podwójnego zastosowania w państwach trzecich w ramach projektów podejmowanych z wykorzystaniem instrumentów finansowych UE innych niż budżet WPZiB.
- (15) Rada powierzyła Niemieckiemu Federalnemu Biuru Gospodarki i Kontroli Wywozu (zwanemu dalej „BAFA”) techniczną realizację decyzji 2009/1012/WPZiB i pomyślnie zakończyła organizowanie wszystkich działań tam przewidzianych w styczniu 2012 r. BAFA została również określona jako agencja wykonawcza finansowanych przez UE projektów dotyczących kontroli wywozu towarów podwójnego zastosowania w ramach Instrumentu na rzecz Stabilności. W związku z tym wybór BAFA jako agencji realizującej dalsze działania Unii w dziedzinie kontroli wywozu jest usprawiedliwiony jej udowodnionym doświadczeniem, kwalifikacjami i konieczną wiedzą fachową związaną z realizacją odpowiedniego dorobku prawnego Unii i jego propagowaniem wśród państw trzecich; wybór ten wzmocni też ciągłość i ogólną spójność unijnej pomocy w tej dziedzinie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby propagować pokój i bezpieczeństwo zgodnie z europejską strategią bezpieczeństwa, Unia dąży do realizacji następujących celów:

- propagowanie ulepszonych kontroli wywozu broni przez państwa trzecie zgodnie z zasadami przedstawionymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB oraz dążenie do komplementarności i synergii unijnych programów pomocowych w dziedzinie kontroli wywozu towarów podwójnego zastosowania;
 - wspieranie wysiłków państw trzecich podejmowanych na szczeblu krajowym i regionalnym, aby uczynić handel bronią konwencjonalną bardziej odpowiedzialnym i przejrzystym.
2. Unia dąży do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1, przy pomocy następujących działań prowadzonych w ramach projektów:
- kontynuowanie propagowania wśród państw trzecich kryteriów i zasad wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB na podstawie osiągnięć w realizacji decyzji 2009/1012/WPZiB i wspólnego działania 2008/230/WPZiB;
 - wspomaganie państw trzecich, w odpowiednich przypadkach, w przygotowywaniu, uaktualnianiu i realizacji odpowiednich środków ustawodawczych i administracyjnych mających na celu utworzenie skutecznego systemu kontroli wywozu broni konwencjonalnej;
 - pomoc państwom w szkoleniu urzędników udzielających zezwoleń i urzędników organów ścigania, tak aby kontrola wywozu uzbrojenia była odpowiednio realizowana i egzekwowana;
 - propagowanie przejrzystości i odpowiedzialności w międzynarodowym handlu bronią, w tym przez wspieranie krajowych i regionalnych środków propagujących przejrzystość oraz odpowiednią kontrolę wywozu broni konwencjonalnej;
 - zachęcanie państw trzecich, by wspierały i realizowały prawnie wiążący traktat o handlu bronią, ustanawiający wspólne standardy światowego handlu bronią konwencjonalną.

Szczegółowy opis działań prowadzonych w ramach projektów, o których mowa w niniejszym ustępie, przedstawiono w załączniku.

Artykuł 2

1. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) odpowiada za wykonanie niniejszej decyzji.

2. Realizacja techniczna działań prowadzonych w ramach projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, będzie prowadzona przez BAFA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 81.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 16.

3. BAFA wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z BAFA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 860 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie finansową kwotą odniesienia, o której mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera umowę o finansowaniu z BAFA. Umowa ta zawiera zobowiązanie BAFA do zapewnienia wyeksponowania wkładu Unii stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, w możliwie najszybszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z realizacji niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez BAFA. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny. Komisja składa sprawozdania z aspektów finansowych realizacji działań, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja traci moc 24 miesiące po dacie zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub sześć miesięcy po dacie jej przyjęcia, jeśli w tym czasie nie zawarto umowy o finansowaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DZIAŁANIA PROWADZONE W RAMACH PROJEKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2**1. Cele**

Cele niniejszej decyzji polegają na propagowaniu ulepszonych kontroli wywozu broni przez państwa trzecie oraz na wspieraniu wysiłków państw trzecich podejmowanych na szczeblu krajowym i regionalnym, aby uczynić handel bronią konwencjonalną bardziej odpowiedzialnym i przejrzystym. Dążenie do realizacji tych celów będzie odbywać się zgodnie z zasadami przedstawionymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB oraz przy dążeniu do komplementarności i synergii unijnych programów pomocowych w dziedzinie kontroli wywozu towarów podwójnego zastosowania.

Aby osiągnąć powyższe cele, Unia będzie kontynuować propagowanie wśród państw trzecich kryteriów i zasad wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB na podstawie osiągnięć w realizacji decyzji 2009/1012/WPZiB i wspólnego działania 2008/230/WPZiB. W tym celu państwa trzecie otrzymają, w odpowiednich przypadkach, pomoc w przygotowywaniu, uaktualnianiu i realizacji odpowiednich środków ustawodawczych i administracyjnych mających na celu utworzenie skutecznego systemu kontroli wywozu broni konwencjonalnej. Należy również wesprzeć szkolenie urzędników udzielających zezwoleń i urzędników organów ścigania w państwach trzecich odpowiedzialnych za realizację i egzekwowanie kontroli wywozu broni, jak również środki krajowe i regionalne propagujące przejrzystość oraz odpowiednią kontrolę wywozu broni konwencjonalnej.

Podjęte zostaną również wysiłki zmierzające do realizacji celu polegającego na tym, by uczynić handel bronią konwencjonalną bardziej odpowiedzialnym i przejrzystym, przez propagowanie wśród państw trzecich opracowania i realizacji prawnie wiążącego traktatu o handlu bronią, ustanawiającego wspólne standardy światowego handlu bronią konwencjonalną.

2. Opis działań prowadzonych w ramach projektu**2.1. Cel projektu**

Dostarczenie pomocy technicznej kilku zainteresowanym państwom trzecim, które wykazały wolę poprawy stosowanych przez siebie standardów i praktyk w dziedzinie kontroli wywozu technologii wojskowej i sprzętu wojskowego oraz wolę dostosowania własnych standardów i praktyk do standardów i praktyk uzgodnionych i stosowanych przez państwa członkowskie oraz przedstawionych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB, a także w dołączonym podręczniku użytkownika.

2.2. Opis projektu**2.2.1. Warsztaty regionalne**

W ramach projektu odbędzie się maksymalnie osiem dwudniowych warsztatów przeznaczonych dla urzędników z państw trzecich i obejmujących szkolenia w odpowiednich dziedzinach kontroli wywozu broni konwencjonalnej. Uczestnikami seminarium będą m.in. urzędnicy państwowi z państw trzecich, np. urzędnicy celni i urzędnicy organów ścigania, urzędnicy z odpowiednich ministerstw i organów wykonawczych, przedstawiciele parlamentów krajowych oraz przedstawiciele przemysłu i społeczeństwa obywatelskiego. Szkolenie będą prowadzić specjaliści z krajowych administracji państw członkowskich, będący przedstawicielami państw, które zastosowały się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB, urzędnicy odpowiednich instytucji Unii, przedstawiciele sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego.

Warsztaty mogą odbywać się w państwie będącym beneficjentem lub w innym miejscu, które zostanie określone po konsultacjach z Grupą Roboczą ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM) oraz z Wysokim Przedstawicielem.

Warsztaty regionalne zostaną zorganizowane dla następujących krajów:

- a) maksymalnie 3 warsztaty dla krajów w Europie Południowo-Wschodniej;
- b) maksymalnie 3 warsztaty dla państw w Europie Wschodniej i na Kaukazie uczestniczących w europejskiej polityce sąsiedztwa;
- c) maksymalnie 2 warsztaty dla państw w Afryce Północnej położonych nad Morzem Śródziemnym, uczestniczących w europejskiej polityce sąsiedztwa.

2.2.2. Program wymiany personelu

Projekt ten będzie prowadzony w formie maksymalnie sześciu wizyt studyjnych odpowiednich urzędników organów rządowych, celnych lub udzielających zezwoleń z państw członkowskich oraz maksymalnie ośmiu trwających nie dłużej niż miesiąc wizyt studyjnych urzędników rządowych lub udzielających zezwoleń z państw członkowskich; wizyty te będą składane odpowiednim organom państw beneficjentów.

2.2.3. Pomoc indywidualna udzielana państwom beneficjentom

Projekt ten będzie prowadzony w formie maksymalnie dziesięciu warsztatów dwudniowych dla indywidualnych państw beneficjentów, na które to warsztaty zostaną zaproszeni urzędnicy państwowi, w tym urzędnicy rządowi, urzędnicy udzielający zezwoleń i urzędnicy organów ścigania z państw beneficjentów. Najlepiej, by spotkania te odbywały się w państwach beneficjentach; specjaliści z państw członkowskich będą przekazywać wiedzę fachową.

2.2.4. Portale internetowe służące zwiększeniu kontroli wywozu uzbrojenia w państwach trzecich

Projekt będzie polegał na opracowaniu portalu internetowego dostępnego dla urzędników państw członkowskich i dla urzędników z państw trzecich, służącego propagowaniu kontroli wywozu uzbrojenia zgodnie z zasadami i parametrami wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB. Portal zapewni państwom beneficjentom stały dostęp do zasobów technicznych do realizacji i wzmocnienia kontroli wywozu broni; ułatwi też wymianę odnośnych informacji w sprawie innych działań popularyzatorskich Unii przewidzianych w niniejszej decyzji z urzędnikami z państw beneficjentów, którzy nie mogli uczestniczyć bezpośrednio w działaniach pomocowych i popularyzatorskich. Będzie również dostarczać techniczne i szczegółowe informacje dotyczące systemu kontroli wywozu w państwach członkowskich i w państwach beneficjentach, które mają być wykorzystane jako materiały dodatkowe w trakcie działań pomocowych zgodnie z niniejszą decyzją.

Portal internetowy zostanie również uzupełniony o zestaw działań, które zwiększą widoczność działań popularyzatorskich Unii i będą propagować dostosowanie się do wspólnego działania 2008/944/WPZiB. Działania takie będą również polegać na publikacji regularnych biuletynów i odpowiedniej kampanii medialnej.

2.2.5. Spotkania oceniające

Aby przedstawić ocenę śródkresową i końcową działań prowadzonych w ramach tej decyzji, przy wspólnym udziale państw beneficjentów i państw członkowskich, w Brukseli zostaną zorganizowane maksymalnie dwa spotkania dwudniowe przy okazji posiedzeń COARM. Do uczestnictwa w tych spotkaniach może zostać zaproszonych maksymalnie dwóch przedstawicieli odpowiedzialnych za kontrolę wywozu broni z każdego państwa beneficjenta.

3. Koordynacja innych projektów pomocowych unii w dziedzinie kontroli wywozu

Na podstawie doświadczeń z poprzednich działań popularyzatorskich Unii w dziedzinie kontroli wywozu – obejmujących zarówno towary podwójnego zastosowania, jak i broń konwencjonalną – należy dążyć do maksymalnej synergii i komplementarności w trakcie udzielania pomocy państwom trzecim, aby zapewnić jak największą skuteczność i spójność działań Unii. W tym celu należy zachować możliwość organizowania pewnych działań, o których mowa w pkt 2.2.1–2.2.4, w powiązaniu z innymi działaniami związanymi z kontrolą wywozu towarów podwójnego zastosowania finansowanymi z instrumentów finansowych Unii innych niż budżet WPZiB. Działania te muszą być prowadzone w pełnym poszanowaniu ograniczeń prawnych i finansowych dotyczących korzystania z odnośnych instrumentów finansowych Unii.

4. Beneficjenci

Beneficjentami działań prowadzonych w ramach projektów będą urzędnicy państwowi, przedstawiciele przemysłu i społeczeństwa obywatelskiego z następujących państw:

- (i) państwa Europy Południowo-Wschodniej (Albania, Bośnia i Hercegowina, była jugosłowiańska republika Macedonii, Chorwacja, Czarnogóra i Serbia);
- (ii) państwa w Afryce Północnej położone nad Morzem Śródziemnym, uczestniczące w europejskiej polityce sąsiedztwa (Algieria, Egipt, Libia, Maroko i Tunezja);
- (iii) państwa w Europie Wschodniej i na Kaukazie uczestniczące w europejskiej polityce sąsiedztwa (Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Republika Mołdawii i Ukraina).

Konkretne państwa beneficjenci dla każdego rodzaju działań przewidzianych w niniejszej decyzji Rady będą wybierane na podstawie następujących kryteriów:

- zaangażowanie państwa trzeciego w ulepszenie kontroli wywozu broni konwencjonalnej oraz dostosowanie go do standardów Unii,
- znaczenie danego państwa trzeciego w światowym handlu bronią,
- wpływ poprzednio udzielonej unijnej pomocy na krajowy system wywozu broni konwencjonalnej danego państwa trzeciego oraz oczekiwane długoterminowe i trwałe skutki dalszej pomocy.

COARM może, na wniosek Wysokiego Przedstawiciela, zdecydować o zmianie wykazu państw beneficjentów na podstawie odpowiedniego uzasadnienia.

5. **Ocena skutków**

Skutki niniejszej decyzji należy ocenić technicznie po zakończeniu ostatnich przewidzianych w niej działań. Ocena skutków zostanie przeprowadzona przez Wysokiego Przedstawiciela we współpracy z odpowiednimi grupami roboczymi Rady oraz, w odpowiednich przypadkach, z delegaturami Unii w państwach beneficjentach oraz z innymi odpowiednimi podmiotami.

6. **Czas realizacji**

Całkowity szacowany czas trwania projektu wynosi 24 miesiące.

7. **Wykonawcza jednostka techniczna**

Techniczne wykonanie przedmiotowej decyzji zostanie powierzone BAFA, które będzie wykonywać zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela.

8. **Sprawozdawczość**

BAFA będzie przygotowywać regularne sprawozdania, w tym po zakończeniu każdego z opisywanych działań. Sprawozdania powinny być przedkładane Wysokiemu Przedstawicielowi nie później niż w terminie sześciu tygodni po zakończeniu odnośnych działań.

9. **Szacunkowy całkowity koszt projektu i wkład finansowy unii**

Całkowity koszt projektu wynosi 1 860 000 EUR.

DECYZJA RADY 2012/712/WPZiB

z dnia 19 listopada 2012 r.

dotycząca konferencji przeglądowej Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC) w 2013 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29 i 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 kwietnia 1997 r. weszła w życie Konwencja o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC). Celem CWC jest wyeliminowanie całej kategorii broni masowego rażenia przez wprowadzenie zakazu prowadzenia badań, produkcji, nabywania, składowania, zatrzymywania, przekazywania lub używania broni chemicznej.
- (2) Unia Europejska uważa CWC za jeden z głównych elementów tworzących ramy nierozprzestrzeniania i rozbrojenia oraz za wyjątkowy instrument służący rozbrojeniu i nierozprzestrzenianiu, którego nienaruszalność i ścisłe stosowanie muszą być w pełni zagwarantowane. Wszystkie państwa członkowskie UE są państwami stronami CWC.
- (3) Ponadto Unia jest zdania, że CWC okazało się być bardzo skutecznym instrumentem, gdyż przyłączyły się do niego prawie wszystkie państwa, a państwa mające zapasy broni chemicznej zniszczyły już dużą ich część. Jednocześnie – przy założeniu że zniszczenie pozostaje priorytetem Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) powołanej na podstawie CWC – pojawiły się nowe wyzwania i zagrożenia, do których OPCW musi się przystosować, by zachować i chronić integralność CWC.
- (4) Unia uważa również, że głębokie zaangażowanie OPCW w regularną współpracę ze społeczeństwem obywatelskim, w tym w okresie poprzedzającym konferencję przeglądową oraz w czasie jej trwania, jest korzystne dla prac OPCW.
- (5) W dniu 17 listopada 2003 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia⁽¹⁾. Na mocy tego wspólnego stanowiska CWC została uznana za jedno z tych porozumień wielostronnych.
- (6) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, w której potwierdzono przywiązanie Unii

do systemu traktatów wielostronnych i podkreślono, między innymi, zasadniczą rolę CWC i OPCW w tworzeniu świata wolnego od broni chemicznej.

- (7) W dniu 28 kwietnia 2004 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych jednomyślnie przyjęła rezolucję 1540 (2004), w której potwierdzono, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia stanowi zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Następnie Rada Bezpieczeństwa przyjęła rezolucje: 1673 (2006), 1810 (2008) i 1977 (2011), które powtórzyły cele rezolucji 1540 (2004), i wyraziła zainteresowanie Rady Bezpieczeństwa zintensyfikowaniem jej wysiłków na rzecz propagowania pełnej realizacji tej rezolucji. Realizacja CWC i wdrożenie rezolucji 1540 (2004) oraz następujące po niej rezolucje wzajemnie się wzmacniają.
- (8) W dniu 22 listopada 2004 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła pierwsze wspólne działanie 2004/797/WPZiB w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽²⁾. Po tym wspólnym działaniu przyjęto: wspólne działanie Rady 2005/913/WPZiB⁽³⁾ – 12 grudnia 2005 r., wspólne działanie Rady 2007/185/WPZiB⁽⁴⁾ – 19 marca 2007 r., decyzję Rady 2009/569/WPZiB⁽⁵⁾ – 27 lipca 2009 r. i decyzję Rady 2012/166/WPZiB⁽⁶⁾ – 23 marca 2012 r.
- (9) W dniu 8 września 2006 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło globalną strategię zwalczania terroryzmu, w której państwa członkowskie ONZ zdecydowały między innymi o wdrożeniu wszystkich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ związanych z terroryzmem międzynarodowym i o pełnej współpracy z organami pomocniczymi Rady Bezpieczeństwa zajmującymi się zwalczaniem terroryzmu przy wypełnianiu ich zadań. W strategii wezwano także OPCW do dalszych wysiłków, w ramach jej mandatu, na rzecz pomocy państwom w budowaniu zdolności w zakresie uniemożliwiania terrorystom dostępu do materiałów chemicznych, zapewnianiu bezpieczeństwa w odpowiednich instalacjach oraz skutecznego radzenia sobie w przypadku ataku z zastosowaniem takich materiałów.
- (10) W dniu 2 grudnia 2011 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło przez konsens rezolucję w sprawie wprowadzania w życie CWC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 63.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 17.12.2005, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 85 z 27.3.2007, s. 10.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 96.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 87 z 24.3.2012, s. 49.

- (11) Przed trzecią konferencją przeglądowną CWC w 2013 roku (zwaną dalej „trzecią konferencją przeglądowną”) wskazane jest określenie podejścia Unii, które będzie ukierunkowywać jej państwa członkowskie podczas tej konferencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Celem Unii Europejskiej jest wzmocnienie Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC) poprzez wykorzystywanie osiągniętych dotychczas postępów w niszczeniu zgłoszonych zapasów broni chemicznej i zapobieganie ich ponownemu tworzeniu, dzięki między innymi wzmocnieniu systemu weryfikacji CWC, poprawie jej wdrażania na szczeblu krajowym oraz wysiłkom na rzecz jej powszechnego stosowania.

2. Unia dąży do wzmocnienia CWC również poprzez dostosowanie jej wdrożenia w świetle zmieniającego się środowiska bezpieczeństwa i wydarzeń w obszarach nauki i technologii, a także poprzez podkreślanie, że trzecia konferencja przeglądowna powinna zapewnić wsparcie polityczne i kompleksowe wytyczne w zakresie prac nad przyszłymi priorytetami OPCW, które mają zostać podjęte w okresie między sesjami.

3. By osiągnąć cel określony w niniejszym artykule, Unia przedstawi konkretne propozycje podczas trzeciej konferencji przeglądownej.

Artykuł 2

Aby osiągnąć cel określony w art. 1, Unia:

- a) przyczynia się do pełnego przeglądu – na trzeciej konferencji przeglądownej – działania CWC, uwzględniając w szczególności wydarzenia w obszarach nauki i technologii, a także tworząc solidne podstawy radzenia sobie z wyzwaniem, z jakimi CWC będzie musiała się zmierzyć w przyszłości;
- b) pomaga budować porozumienie na rzecz korzystnych wyników trzeciej konferencji przeglądownej i propaguje między innymi następujące kluczowe kwestie:

- (i) ponowne potwierdzenie wszechstronnego charakteru zakazu stosowania broni chemicznej, określonego w kryterium celu ogólnego, przez:

- ponowne potwierdzenie, że zakazy przewidziane w CWC dotyczą wszelkich toksycznych substancji chemicznych, z wyjątkiem przypadków, gdy substancja taka stosowana jest w celach, których nie zakazuje art. II ust. 9, i pod warunkiem że rodzaje i ilości tej substancji są zgodne z tymi celami i uwzględniają tym samym rozwój nauki i technologii od czasu drugiej konferencji przeglądownej z 2008 r.,
- podkreślenie przyjętych przez państwa strony zobowiązań do stosowania kryterium celu ogólnego w krajowych przepisach wykonawczych i w praktyce administracyjnej ich egzekwowania;

- (ii) podkreślanie znaczenia pełnej i terminowej realizacji przez państwa strony wszystkich zobowiązań z dekla-

racji na mocy art. III, w szczególności zobowiązań dotyczących broni chemicznej, a także tych dotyczących środków używanych do opanowywania zamieszek;

- (iii) przygotowywanie i wdrażanie przez Sekretariat Techniczny CWC (zwany dalej „Sekretariatem Technicznym”) ukierunkowanych, dopasowanych podejść dotyczących osiągnięcia powszechności CWC, w ścisłej koordynacji i współpracy z państwami stronami, także z uwagi na fakt, że przynajmniej jedno państwo niebędące stroną CWC, Syria, przyznało w lipcu 2012 roku, że ma broń chemiczną;

- (iv) ponowne potwierdzenie zobowiązania państw mających broń chemiczną do zniszczenia tej broni i uznanie dotychczasowych osiągnięć w zakresie eliminowania broni chemicznej poprzez:

- przyjęcie z zadowoleniem podjętych wysiłków i postępów poczynionych przez państwa mające broń chemiczną w zakresie niszczenia ich zgłoszonych zapasów oraz podkreślanie faktu, że zrobiliśmy istotne postępy na drodze do świata wolnego od broni chemicznej,

- uznawanie skutecznego rozwiązywania kwestii ostatecznie przedłużonego terminu zniszczenia broni chemicznej przez państwa mające taką broń,

- wzywanie państw mających broń chemiczną do całkowitego, jak najszybszego, zniszczenia zapasów takiej broni, zgodnie z postanowieniami CWC i jej załącznika dotyczącego weryfikacji oraz decyzji podjętej podczas szesnastej sesji konferencji państw stron i dotyczącej kwestii ostatecznie przedłużonego terminu zniszczenia pozostałych zapasów broni,

- potwierdzenie znaczenia systematycznej weryfikacji przez Sekretariat Techniczny niszczenia broni, jak przewidziano w CWC i jej załączniku dotyczącym weryfikacji,

- podkreślanie, że należy zachować wiedzę fachową i stosowne zdolności w zakresie postępowania z bronią chemiczną oraz ze starą bronią chemiczną i porzuconą bronią chemiczną, jednak OPCW musi również nadal dostosowywać się do nowego środowiska bezpieczeństwa;

- (v) wzmocnienie systemu weryfikacji w odniesieniu do działań niezakazanych na mocy CWC, tak by ułatwić zapobieganie ponownemu gromadzeniu broni chemicznej poprzez:

- podkreślanie znaczenia zobowiązania wszystkich państw stron do właściwego i terminowego przedstawiania deklaracji na mocy art. VI,

- prowadzenie wystarczającej liczby inspekcji na mocy art. VI, o odpowiednim zasięgu geograficznym i o odpowiedniej częstotliwości, zgodnie z ustalonymi wytycznymi,

- zwiększenie znaczenia inspekcji na mocy art. VI dla zakresu i celu CWC oraz zapewnienie skutecznego wyboru obiektów, w tym poprzez ocenę wyników tymczasowej metodyki wyboru obiektów: „innych obiektów produkcji chemicznej” (OCPF),
 - zwiększenie zestawu informacji przydatnych podczas procesu weryfikacji dzięki, między innymi, zachęceniu Sekretariatu Technicznego do wykorzystywania informacji już dostępnych, w tym informacji dobrowolnie dostarczonych przez państwa strony, oraz informacji z poprzednich sprawozdań z weryfikacji, a także odpowiednich informacji dostępnych publicznie,
 - podkreślenie, że wykazy związków chemicznych (zwane dalej „wykazami”) CWC były przygotowywane przede wszystkim z myślą o stosowaniu różnych środków weryfikacji,
 - działanie na rzecz zachowania aktualności wykazów w świetle wydarzeń w obszarach nauki i technologii, dzięki – między innymi – analizowaniu korzyści z regularnych przeglądów wykazów w okresach między konferencjami przeglądowymi,
 - dalsze propagowanie zaangażowania we współpracę z przemysłem chemicznym i kontaktów z nim oraz wspieranie wysiłków Sekretariatu Technicznego w tym kierunku,
 - przeanalizowanie zastosowania dodatkowych środków dotyczących jakości i skuteczności procesu inspekcji, takich jak odpowiednie zwiększenie elastyczności i usprawnienie przeprowadzania inspekcji,
 - zapewnienie Sekretariatowi Technicznemu zdolności w zakresie skutecznego próbkowania i analizy podczas inspekcji przemysłu;
- (vi) stałe udoskonalanie krajowych środków wykonawczych oraz przypominanie, że pełna zgodność z art. VII jest istotnym czynnikiem stanowiącym o skuteczności systemu CWC obecnie i w przyszłości – w tym przez:
- przyjęcie ukierunkowanego i dostosowanego podejścia w zakresie zachęcania państw stron, które jeszcze nie wdrożyły w odpowiednim stopniu CWC, i wspomagania ich,
 - oferowanie pomocy państwom stronom, które jej potrzebują, jak podano we wspólnych działaniach i decyzjach przyjętych przez Radę Unii Europejskiej na rzecz działań OPCW,
 - wzmacnianie krajowych kontroli eksportu i importu, wymaganych do zapobiegania nabywaniu broni chemicznej i zwiększanie zdolności OPCW w zakresie pomocy w ustanawianiu krajowych mechanizmów kontroli transferów międzynarodowych,
 - wdrożenie właściwych środków na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa chemicznego i ochrony chemicznej
- zbadanie potencjalnych synergii między OPCW i innymi właściwymi organizacjami międzynarodowymi w odniesieniu do świadczenia pomocy i budowania zdolności;
- (vii) realizacja postanowień CWC dotyczących konsultacji, współpracy i ustalania faktów, w szczególności mechanizmu inspekcji na żądanie, który pozostaje dostępnym i dającym się zastosować narzędziem w systemie weryfikacji OPCW, przy podkreśleniu prawa państw stron do wystąpienia o inspekcje na żądanie bez uprzednich konsultacji oraz zachęcaniu do stosowania mechanizmu do wyjaśniania i rozwiązywania wszelkich kwestii dotyczących ewentualnej niezgodności z CWC; w związku z tym podkreślenie znaczenia utrzymywania przez Sekretariat Techniczny i dalszego rozwijania zdolności technicznych, wiedzy fachowej i koniecznej gotowości, by prowadzić inspekcje na żądanie oraz zobowiązanie państw stron do ciągłej gotowości i zdolności do przyjęcia inspekcji na żądanie;
- (viii) dalsze ciągle wspieranie działań OPCW związanych z pomocą i ochroną, w szczególności utrzymanie zdolności OPCW i jej wiedzy fachowej oraz zwiększenie zdolności Sekretariatu Technicznego i państw stron do zapobiegania niewłaściwemu wykorzystaniu toksycznych związków chemicznych i atakom z ich użyciem, do odpowiadania na nie i do łagodzenia ich skutków, w szczególności poprzez:
- zachęcanie wszystkich państw stron do właściwego i terminowego przedstawiania deklaracji na mocy art. X wymaganych przez CWC i zachęcanie państw stron do zwiększania liczby ofert pomocy,
 - podkreślanie znaczenia zachowania przez Sekretariat Techniczny jego zdolności i wiedzy fachowej oraz utrzymanie i dalsze rozwijanie koniecznej gotowości do prowadzenia dochodzeń w przypadku domniemanego użycia,
 - podkreślanie znaczenia dalszego wspierania przez OPCW krajowych programów ochrony i zwiększanie zdolności OPCW do negocjowania ofert dotyczących wiedzy fachowej i pomocy,
 - zachęcanie OPCW do pomocy państwom w budowaniu zdolności w zakresie zapobiegania atakom terrorystycznym z zastosowaniem broni chemicznej i łagodzenia skutków takich ataków, między innymi poprzez doradztwo dotyczące zwiększania bezpieczeństwa chemicznego i ochrony chemicznej,
 - podkreślanie znaczenia zwiększania współpracy z organizacjami regionalnymi i subregionalnymi, w tym poprzez włączanie się w międzynarodowe wysiłki na rzecz ustanowienia regionalnych centrów doskonałości w zakresie pomocy i ochrony, oraz rozważenie połączenia ich z wysiłkami na mocy art. VII i XI, zgodnie z decyzją w sprawie art. XI podjętą podczas szesnastej sesji konferencji państw stron,

- przeanalizowanie sposobów zwiększenia zdolności OPCW do radzenia sobie z sytuacjami konfliktu i sytuacjami pokonfliktowymi związanymi z bronią chemiczną,
- wystąpienie do Sekretariatu Technicznego, by zwiększył współpracę z innymi właściwymi organizacjami międzynarodowymi w zakresie reakcji w sytuacjach nadzwyczajnych związanych z zastosowaniem broni chemicznej lub zagrożeniem takim zastosowaniem, w tym w sytuacjach konfliktu i sytuacjach pokonfliktowych, w szczególności w odniesieniu do współpracy z ONZ w zakresie dochodzeń w sprawach domniemanego użycia broni chemicznej;

(ix) ułatwianie współpracy międzynarodowej zgodnej z CWC poprzez:

- przyjmowanie z zadowoleniem konkretnych i praktycznych propozycji uwzględniających istniejące inicjatywy, jak podano we wspólnych działaniach i decyzjach przyjętych przez Radę Unii Europejskiej, w szczególności propozycji dotyczących takich kwestii jak bezpieczeństwo chemiczne i ochrona chemiczna oraz zarządzanie związkami chemicznymi, zgodnie z decyzją w sprawie art. XI podjętą podczas szesnastej sesji konferencji państw stron,
- zachęcanie Sekretariatu Technicznego, by pomagał państwom stronom we wdrażaniu ich zobowiązań krajowych dzięki dostosowanej i trwałej pomocy technicznej, tak by ułatwiać wzmocnienie międzynarodowej współpracy w zakresie związków chemicznych,
- zachęcanie Sekretariatu Technicznego, by działał we współpracy z innymi organizacjami i by ocenił swoje programy, tak aby zapewnić ich pożądane skutki i maksymalne wykorzystanie zasobów;

(x) zwiększenie wkładu OPCW w wysiłki na rzecz zwalczania terroryzmu na szczeblu światowym poprzez:

- dalsze prowadzenie prac w ramach otwartej grupy roboczej ds. terroryzmu OPCW oraz ich zintensyfikowanie,
- podkreślanie znaczenia wypełniania zobowiązań wynikających z rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1540 (2004) i innych właściwych rezolucji ONZ, w szczególności – wezwania do praktycznej współpracy między OPCW a właściwymi organizacjami, w celu wyeliminowania ryzyka związanego z nabywaniem i użyciem broni chemicznej do

celów terrorystycznych, w tym ewentualnego dostępu terrorystów do materiałów, sprzętu oraz wiedzy, które mogą zostać wykorzystane do przygotowania i produkcji broni chemicznej,

- podkreślanie potrzeby pracy na rzecz zwiększania światowego bezpieczeństwa chemicznego i ochrony chemicznej oraz krajowej kontroli międzynarodowych transferów, w tym pomaganie państwom stronom we wdrażaniu praktycznych i ukierunkowanych środków, które jednocześnie mogłyby się przyczynić do zwiększenia współpracy w zakresie pokojowego zastosowania chemii, a także pomocy i ochrony.

Artykuł 3

Działania podejmowane przez Unię do celów art. 2 obejmują:

a) w stosownych przypadkach *démarche*:

- (i) z myślą o promowaniu powszechnego przystąpienia do CWC;
- (ii) w celu promowania skutecznego wdrażania CWC na szczeblu krajowym przez państwa strony;
- (iii) w celu wezwania państw stron do wspierania skutecznego i pełnego przeglądu CWC oraz udziału w nim, a tym samym – do ponownego zaangażowania się w wypełnianie tej podstawowej międzynarodowej normy zakazującej broni chemicznej;
- (iv) w celu propagowania propozycji na mocy art. 2, które mają na celu dalsze wzmacnianie CWC;

b) oświadczenia i dokumenty robocze w okresie poprzedzającym trzecią konferencję przeglądową oraz w czasie jej trwania, do rozważenia przez państwa strony.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

SPRÓSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie 2011/50/UE z dnia 15 października 2010 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o wspólnym obszarze lotniczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 25 z dnia 28 stycznia 2011 r.)

Publikację decyzji 2011/50/UE należy uważać za nieważną i niebyłą.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecnictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL